

ఓం భూర్భువః స్వః తత్పవితుర్వరేణ్యం భర్తదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

యుగశ్క్రి

గాయత్రి

ప్రభుర ప్రజ్ఞ

ఓం వందే భగవతీం దేవిం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రీత్వా ప్రణమామి ముహూర్మహః

సజల శ్రద్ధ

సంకల్పం - సంరక్షణ

వేదమూర్తి, తపోనిషత్, పండిత
శ్రీరామ శర్తు ఆపార్ణవ

శక్తి స్వరూపిణి

మాతా భగవతీ దేవి శర్తు

ప్రధాన సంపాదకులు

డాక్టర్ ప్రశాంతి పండ్కు

సంపాదక వర్గం

డా॥ యం.రామకృష్ణ

డా॥ తుమ్మారి

కందర్ప రామపంద్ర రావు

క.బ.సమయాజులు

జి.సత్కాణి

అశ్విని సుబ్రామణి

సంపుటి 5 సంచిక 2

మే 2004

తారణ :

విడిప్రతి రూ॥ 8.00

సం॥ చందా రూ॥ 85

3సం॥ చందా రూ॥ 250

10 సం॥ చందా రూ॥ 750

నీవు మనిషివేనా?

నీవు మనిషివేనా? చిత్రమైన ఈ ప్రశ్నను ఇలా వివరించవచ్చు. నీలో ప్రేమ ఎంత లోతుగా ఉంటే నీవు అంత గొప్ప వ్యక్తి. మరో ప్రక్క నీలో సాధన సంపత్తి పట్ల ఎంత పౌచ్ఛ్రాం ఉంటే మనిషిగా నీవు అంత దిగజారిన వ్యక్తి. ప్రేమ, పరిగ్రహం (పసుపులను కూడబెట్టే లక్షణం) జీవితానికి రెండు అంచలు. హృదయంలో ప్రేమ నిండి ఉంటే పరిగ్రహం శూన్యమైపోతుంది. చిత్తం లోభ గుణంతో, పరిగ్రహంతో నిండి ఉంటే అక్కడ ప్రేమ శూన్యం అవుతుంది.

- “ఈ సమాధి లోపల అపారమైన ధనరాశి ఉంది. కటిక దరిద్రుడు, పూర్తిగా నిస్సహాయుడు అయిన వ్యక్తి ఈ సమాధిని త్రప్తి దానిని తీసుకోవచ్చు” దరిద్రులు, బిచ్చగాళ్లు వేలాది మంది ఆ సమాధి ప్రక్క నుండి వెళ్లారు. చనిపోయిన వ్యక్తి సమాధిని డబ్బు కోసం బ్రద్దులు కొట్టేంత దరిద్రులు, నిస్సహాయులు వారిలో ఎవరూ లేకపోయారు. బాగా ముదుసలి అయిన ఒక బిచ్చగాడు సంవత్సరాల తరబడి ఆ సమాధి ప్రక్క నిపసిస్తున్నాడు. ఆ సమాధి ప్రక్క నుండి ప్రతి దరిద్రునికి అతను ఆ సమాధిపై ప్రాసి ఉన్న వాక్యాలను చూపుతున్నాడు.

చివరికి ఆ సమాధిని బ్రద్దులు చేసేటంత పౌచ్ఛ్రాం ఉన్న వ్యక్తి అక్కడికి రానే వచ్చాడు. ఆ వ్యక్తి ఎవరో తెలుసుకోవాలని మీకు అనిపించవచ్చు. అయితే వినండి. అతడు ఒక సమ్మాటు. అతడు ఆ సమాధి ఉన్న దేశాన్ని అపుడే జయించి ఉన్నాడు. అతడు తన విజయంతో పాటు ఈ సమాధిని త్వీంచాడు. అయితే అతడికి ఆ సమాధి లోపల ఒక రాయి తప్ప మరేమీ దొరకలేదు. ఆ రాతి మీద ఇలా ప్రాసి ఉంది - “మిత్రుడా! నేను మనిషివేనా అని నిన్న నీవు ప్రశ్నించుకో. ఎందుకంటే డబ్బు కోసం సమాధిని బ్రద్దులు కొట్టి అందులో నిద్రిస్తాన్న మృతుడిని ఇఖ్యంది పెట్టేవాడు మనిషి కానేకాడు.”

ఆ సమ్మాటు నిరాశతో తిరిగి వెళ్లిపోతున్నాడు. అప్పుడు ఆ సమాధి ప్రక్కన నిపసిస్తాన్న ముదుసలి బిచ్చగాడు పగలబడి నవ్వడం జనం చూచారు. అతడు అలా విరగబడి నవ్వుతూ అన్నాడు - “నేను సంవత్సరాల తరబడి ఎదురు చూస్తున్నాను. చివరికి ప్రపంచంలోకెల్లా కటిక దరిద్రుడు, పూర్తి నిస్సహాయుడు అయిన వ్యక్తి దర్శనం నాకు ఈ రోజునే జరిగింది.”

వాస్తవానికి ప్రేమ విహానడైన వ్యక్తి కన్న దరిద్రుడు, దీనుడు, దుఃఖితుడు ఎవ్వడు ఉండడు. ప్రేమను కాక మరో సంపదను వెదకడంలో మునిగిపోయిన వ్యక్తిని ఆ సంపదయే అతడిని ప్రశ్నిస్తుంది - “నీవు మనిషివేనా?” అని.

H H H

ఏకాగ్రత ఆవేశాన్ని చల్లార్పుతుంది. పవిత్రం చేస్తుంది.

విషయ సూచిక

ముఖ చిత్రం : శంకర భగవత్పాదులు

1. సంపాదకీయం :	
నీవు మనిషివేనా?	1
2. విషయ సూచిక	2
3. వేదమంత్రం	3
4. ముఖచిత్ర కథనం - 1 :	
గాయత్రీకి రెండు హస్తాలు - యోగం, తపస్సు	4
5. ముఖచిత్ర కథనం - 2 :	
గాయత్రీ మంత్రసిద్ధి లక్షణాలు	6
6. గురుదేవుల అమృతవాణి :	
దేవ సంస్కృతికి మూలం గాయత్రి	8
7. బోధ కథ :	
అనుభూతిలో ఉంది సత్యం	12
8. వ్యక్తి నిర్మాణం :	
లక్ష్మీ సాధనకు దీక్ష అనివార్యం	15
9. మనం-మన ఆరోగ్యం :	
జీవన సంగీతాన్ని ఆలాపించే ఆరోగ్యం	17
10. భాగవత బోధ :	
బుభుదేవుడు ఆటు, ధృతరాష్ట్రుడు ఇటు	19

11. గురుదేవుల దివ్యజీవనం :	
గురుదేవుల ఐదు సూల శరీరాలు	22
12. ధారావాహికం: దివ్యజీవన దర్శనం - 5	
అపురూపం ఆ మాతృత్వ అనుభూతి	28
13. మాతాజీ దివ్య జీవనం : 7	
దివ్య సాధనా స్థలి ఎంపిక	32
14. యుగ గీత :	
యజ్ఞాలకు శిరోమణి జ్ఞాన యజ్ఞం	36
15. కృప్షాపతారం - 18 :	
పాండవులతో మంతనాలు	38
16. శతసూత్ర కార్యక్రమం : 61-68	
యుగనిర్మాణంలో సాహితీ ప్రతిభ	41
17. సుఖ శాంతులు :	
ఆత్మజ్ఞానంలో శాశ్వత సుఖం	42
18. సాధన విజ్ఞానం :	
పొత్తతను పెంచుకోండి - సిద్ధులను అందుకోండి	44
19. శాంతికుంజీ సమాచారం :	
20. వార్తలు :	
ఇ	48

మే, జూన్ నెలాలలో ప్ర్యాయినాలు

మే :

- 4 బుధ పూర్ణిమ.
- 13 హనుమజ్ఞయంతి.
- 29 గాయత్రీ జయంతి.
గంగా దశపార.
- గురుదేవుల మహా ప్రయాణ దినం.

జూన్ :

- 2 శుక్ర మూడమి ప్రారంభం.
- 3 సంత్ కబీరు జయంతి.
- 23 లోకమాస్య తిలక్ జయంతి.
- 28 తొలి ఏకాదశి.
చాతుర్యాస్య ప్రత పూర్తి

తనకు తాను ఉపదేశించుకున్నవాడే ప్రగతి పొందుతాడు.

వేద మంత్రం

ఉదుత్తమం ముముగ్నినో వి పాశం మధ్యమం చృత |
అవాద్యమాని జీవనే ||

- బుగ్గేదం 1/25/21

భావార్థం : పుత్రేషణ, విత్రేషణ, లోకేషణ మనలను పతితుల్చి చేసి దుఃఖం కలిగిస్తాయి. అందుకే మనం వీటి నుండి విముక్తి పొందాలి.

సందేశం : ప్రపంచములోని ప్రాణులన్నీ సుఖం కోరుకుంటాయి. తమ సుఖం దినదినవ్యాధి కావాలని నిరంతరం ప్రయత్నిస్తుంటాయి భౌతిక వాద సంస్కృతిలో రకరకాల శాకర్యాలను సమకూర్చుకొనుటయే సుఖానికి ఆధారమని భావిస్తారు.

నీతితోగానీ, అవినీతితోగానీ ఉచితంగానీ అనుచితంగానీ ప్రపంచంలోని అన్ని భోగ్యపదార్థాలనూ మనమ్యాడు తన కోసమే ఆక్రమించుకోవాలనుకుంటున్నాడు. వివేకహీనుడై భోగవిలాసాలలో మనిగి, మనమ్యాడు దొల్లగా అయి సుఖం భోగించ గలిగిన సామర్ఛ్యాన్నే పోగొట్టుకుంటున్నాడు.

భారతీయ ఆధ్యాత్మిక సంస్కృతి సుఖాన్ని మించి సంతోషానికి, ఆనందానికి ప్రాముఖ్యానుస్తున్నది. సుఖము - సంతోషములో రాత్రి పగలంత, ఆకాశ పాతాళాలంత అంతరమున్నది. సుఖం భౌతికపరమైనది, సంతోషం ఆధ్యాత్మికం. సుఖం భోగపరము, సంతోషం అనుభూతిపరము. మనమ్యాడైల్లపుడూ ఆత్మ సంతోషమును, ఆనంద ప్రాప్తిని కోరుకుంటాడు. అతనికి సంతోషము అప్పుడప్పుడు సుఖప్రాప్తి వలన అప్పుడప్పుడు సుఖాల్యాగము వలన. ఏదైనా ఒక రోగి సేవలో రాత్రింబగభ్య కష్టపడితే, దాని వలన ఏ ఆత్మ సంతోషపు అనుభూతి కలుగుతుందో దానిని వర్ణించటం ఎవరికి సాధ్యం కాదు. వస్తుతః సుఖం మనస్సితి మీద ఆధారపడినట్లు, సాధనాల మీద ఆధారపడదు. అప్పుడప్పుడు మనం చూస్తూ ఉంటాము - సంపన్ముష్టైన వ్యక్తి ఎక్కువ దుఃఖితుడుగా ఉంటుంటే వేద రైతుకూలీ ఎప్పుడూ సుఖంగా, ప్రపంచంగా, ప్రపుల్లంగా ఉండటం.

నేడు నలువైపులా ఎక్కువమంది వ్యక్తులు ఈ మాయాజాలంలో చిక్కి, సుఖప్రాప్తి కొరకు వ్యతిరేక దిశలో నడుస్తున్నారు. మనమ్యాడు తన సుఖ చింతలో ఉంటే ఇతరులను లెక్కచేయడు, స్వార్థపరుడు అవుతాడు, ఇతరులకు దుఃఖం కలిగించటం మొదలుపెడతాడు. ప్రపంచంలో భోగ్య వస్తువులు పరిమితం, కోరికలు అనంతం. కానీ స్వార్థవాదం ఫలితంగా కొద్దిమంది లాభం పొందుతారు. ఎక్కువ మంది దోచుకోబడతారు. ఇలా చేసేవారిని అవినీతి పరులు, అవకాశవాదులు సమాజ పీడకులు అని అనవచ్చు. పుత్రేషణ, విత్రేషణ, లోకేషణలతో అతడు ప్రపంచంలో దోషించి, పీడన ఎక్కువ చేయవచ్చు. బాహ్య దృష్టితో చాలా సుఖంగా కూడా కన్పడవచ్చు. కానీ సమస్త సుఖ సాధనాలు ఉన్నప్పటికీ వారు సుఖాన్ని ఆస్వాదించలేకపోతారు. వారి పిల్లలు, కుటుంబ సభ్యులు దుర్మార్గాలై దుఃఖితులవుతారు. చివరికి నలువైపులా అపకీర్తి మాత్రమే మిగులుతుంది.

ప్రతి వ్యక్తికి తన సంపూర్ణ ప్రతిభ, సామర్ఛ్యాలను బట్టి సుఖసాధనాలను పెంచుకొనే పూర్వ స్వాతంత్యం ఉన్నప్పుడు అది ఆదర్శ సమాజ మవుతుంది. ఇతరుల స్వాతంత్యమునకు బాధ కలిగించకుండా, వారికి సహాయ పడగలగాలి. ఒక వేళ వ్యక్తి ఈ తథ్యాన్ని గ్రహించి లోభ, మోహ, స్వార్థాలనుండి విముక్తి పొందితే ఆ జీవితం ఎక్కడి నుండి ఎక్కడికి వెళ్తుందో? మనమ్యాని ఆత్మబలమే ఇందుకు ప్రేరించ గల్లుతుంది. ఎవరు ఎంత ఆత్మశక్తి కలిగి వుంటారో వారు అంతగా ఈ మాయామోహా బంధనాలను త్రైంపి పొరవేయగల్లుతారు.

K K K

సదాలోచన సంపద కలిగినవాడు ఎన్నడూ నిర్ణయడూ, ఏకాకీ కాదు.

ముఖచిత్ర కథనం - 1

గాయత్రికి రెండు హస్తాలు - యోగం, తపస్స

సంపద వల్ల కాక-విభాతుల వల్ల, ఆత్మిక శక్తిల వల్ల సుఖాన్ని, ఉన్నతినీ పొందగలుగుతాడు. గుణ కర్మ స్వభావాలను ఉన్నత స్థాయికి చేర్చినిదే, కర్తవ్యాన్ని ఆదర్శంతో జోడించనిదే మనిషి ఆత్మపరమైన ఉన్నతిని పొందలేదు. అంతే కాదు. పుష్టులంగా సంపాదించినప్పటికీ మనశ్శాంతిని పొందలేదు. వ్యక్తి అంతఃచేతన నిమ్మ స్థాయిలో ఉంటే - కుబేరుని సంపదా, ఇంద్రుని సామర్థ్యం ఉన్నప్పటికీ అతడు అసంత్పిస్తి, ఉద్దిక్త అనే మంటలలో భగభగ మండుతూ ఉంటాడు. మానవ జీవితానికి అన్నిటినీ మించిన సఫలత ఆత్మపరమైన ఉన్నతియే. ఈ సఫలత పొందిన వ్యక్తి గొప్పవాడు కాకపోవచ్చు. కానీ తప్పక మహామనిషి అవుతాడు.

స్వర్గాన్ని నిర్మించే శక్తి : ఈ ఆత్మోప్సూతి పరలోకానికి పనికి వస్తుంది. అంతే కాదు. ఈ లోకంలో కూడా వ్యక్తినీ దేవతతో పోల్చిదగిన వాడిగా నిలబెడుతుంది. అతడి వద్ద భౌతికమైన సాధన సంపత్తి స్వల్పంగానే ఉండవచ్చు. అయితే అతడి ఆత్మ సంపద క్షణభంగురమైనా ఇతర సంపదలకన్న వేల, లక్షల రెట్లు హార్షాల్సాలను, ఆదరాభిమానాలను ప్రధానం చేస్తుంది. తాను ఎక్కుడకు వెళితే అక్కడ అతడు స్వర్గ వాతావరణాన్ని నిర్మిస్తాడు. అతడి లోపలి సుగంధం గంధపు చెట్టు సుగంధంలా దూరధూరాలకు వ్యాపిస్తుంది. మనిషిలో దేవత్యం ఉదయించడం అనేది కల్పన కాదు. తాను వెలుగుతూ పరిసరాలను వెలిగించే వ్యక్తియే దేవత. దేవ లోకానికి వెళ్లాలని అతడు కోరుకోడు. తాను ఉన్న స్థలంలోనే సహజంగా దేవ వాతావరణాన్ని నిర్మిస్తాడు. ఆధ్యాత్మ మనిషిని స్వర్గానికి చేర్చడు. ఏ స్థలంలో అయినా స్వర్గాన్ని స్పష్టించే సామర్థ్యాన్ని సాధకునిలో నిర్మిస్తుంది. కనుక మనం ఆధ్యాత్మలోని గొప్పతనాన్ని గుర్తించాలి. ధనం, బలం, విద్య, ఆరోగ్యం, వంటి వాటిని పొందడం పట్ల కన్న దానిని పొందడానికి మరింతగా కృషి చేయాలి. శరీరంలో వాసనలను, మనస్సులోని త్వష్టలను త్వష్టి పరచుకోవడం కోసం మనం మన సమయాన్ని, శ్రమను, మనోబలాన్ని వినియోగిస్తాం. ఆత్మ యొక్క దాహాన్ని తీర్చడానికి, ఆత్మ ఇచ్చే పిలుపు

వినడానికి మనం శ్రద్ధ పొందం. ఆత్మ ఆకలితో ఉండడం వల్ల ఎంతటి తీవ్ర సష్టుం కలుగుతుందో వాసనకు, త్వష్టకు బానిసమైన నరకీటకాలం మనం తెలుసుకోలేకపోతున్నాం. మనలోని ఈ దృక్పథం మారాలి.

అధ్యాత్మకు కేంద్రం గాయత్రి : అధ్యాత్మ ఆధారంగా రావాలి ఈ మార్పు. సుఖ శాంతుల కోసం సఫలత కోసం, ఔన్నత్యం కోసం మనిషి కృషిలో మనిగి ఉంటాడు. అది అవసరం కూడా. అయితే అదే సర్వస్వం కాదు. సుఖానికి, ఉన్నతికి కేంద్రం మనలోపల ఉంది. ఆ కేంద్రానికి చేరుకోవాలి. ఆత్మోన్నతి మార్గాన్ని అనుసరించాలి. అప్పడు మనిషి మహాత్మతో, దేవత్యంతో, ఈశ్వర సామర్థ్యంతో సంబంధం ఏర్పరుచుకుంటాడు' - ఇదే అధ్యాత్మ ఇచ్చే సందేశం.

గాయత్రి యొక్క విష్టరణాయే అధ్యాత్మ అంతా. అధ్యాత్మ దర్శనానికి ఆది గ్రంథం వేదం. వేదానికి మూలం గాయత్రి మంత్రం. మనిషిని దేవతగా మార్చే తత్వాలన్నీ గాయత్రిలో ఉన్నాయి.

గాయత్రి మాతకు రెండు హస్తాలు. అని అధ్యాత్మలోని రెండు తత్వాలు. ఒకటి యోగం. రెండు తపస్స.

వ్యక్తివాదాన్ని సమిష్టివాదంగా మార్చడం యోగం : మన కామనలను, విష్ణులను, త్వష్టలను, వాసనలను అన్నింటినీ పరమేశ్వర స్వరూపం అయిన సమిష్టిలో, ఆదర్శవాదంలో కలిపివేయడం, వ్యక్తివాదాన్ని సమిష్టి వాదంగా మార్చివేయడం, త్వష్ట అనే ముడి ఇనుమును సంయుమనం, అపరిగ్రహముల అగ్నిలో కాల్పి విలువైన లోహభస్కుంగా తయారు చేయడం - ఇదీ యోగం అంటే.

మనో కామనలను, కోర్కెలను పూర్తి చేయడం కోసం, వాటిని అంతముందించడం కోసం వాటిని సంస్కరించడం కోసం ఆధ్యాత్మను ఆసరాగా తీసుకోవాలి. కోరికలకు అంతు లేదు. ఒక వ్యక్తి కోరికలను దేవతలందరు కలసినా పూర్తి

సంస్కరిత జీవనమే ప్రత్యక్ష కల్పవృక్షం.

చేయలేదు. ప్రపంచంలోని వస్తువులన్నీ ఒక్క వ్యక్తి ఇచ్చులను పూర్తి చేయడానికినా చాలావు. బ్రతుకుదెరువుకు కనీస సాధనాలు లభించినా సంతృప్తి చెందడం, తనలో మిగిలి ఉన్న శక్తులను సద్భావనల సత్కృత్వత్తుల వికాసం కోసం వినియోగించడం - ఇది ఆత్మకాయాన్ని కోరుకునే వ్యక్తి తీసుకోవలసిన తొలి చర్య. అధ్యాత్మకు ఫలితం మనసులోని కోరికలు తీరడం కాదు. అనవసరమైన ఆ జంజాటాల కలువు మొక్కలను మనస్సునే పొలం నుండి కూకటివేళ్లతో పెల్లిగించి వేయడం. అలాంటి వ్యక్తులు ఆప్తకాములు. తమ అంతరాత్మను నిర్వులం చేసుకోవడానికి తమ అంతరాత్మను నిర్వులం చేసుకోవడానికి అలాంటి వారికి అవకాశం కలుగుతుంది. అలాంటి వ్యక్తులు తమ లోపల పరమేశ్వరుని చిత్రాలు చూడగలుగుతారు. తమకు, ఇతరులకు పుభాన్ని చేకూర్చే సామర్థ్యం అలాంటి వ్యక్తులకే ఉంటుంది.

కాలువ తనను తాను గంగలో కలుపుకుని గంగ అవుతుంది. తన ఆకాంక్షలన్నిటినీ పరమేశ్వరుని ఆదేశాలలో జ్ఞాన చేసి, భక్తుడు భగవానుడు అవుతాడు. పరమేశ్వరుడిని తన ఇష్టప్రకారం ఆడించాలని అతడు కోరుకోడు. పరమేశ్వరుని ఇష్టప్రకారం తాను ఆడాలని కోరుకుంటాడు.

కష్టసుభాలను పంచుకోవడమే తపస్సు : అధ్యాత్మలోని రెండవ తత్త్వం తపస్సు. తపస్సు అంటే తపించిపోవడం, కష్టాలను సహించడం, ఎండలో నిలబడడం, చలిలో స్నానం చేయడం, నగ్నంగా ఉండడం, మానంగా ఉండడం, ఆహార పాసీయాలు తీసుకోకుండా ఉండడం - ఇలా శరీరకమైన కష్టాలను సహించడం తపస్సని కొందరు భావిస్తారు. పీటి వల్ల దయ కలిగి ద్రవించిపోయి పరమేశ్వరుడు తమ పట్ల కృపాఖుపు అవుతాడని వీరు భావిస్తారు. ఇలా భావించడం జగన్నియంత అయిన పరమేశ్వరుడి పట్ల సమైన దృక్పథం లేకపోవడమే. శారీరక కష్టాన్ని సహించేవారి పట్ల, శరీరాన్ని ముండిగా కాల్పుకు తినేవారి పట్ల పరమేశ్వరుడు ఎందుకు సానుభాతి చూపాలి? తపస్సు పేరిట ఈనాడు ఇలాంటి గుడ్డి నమ్మకాలు ప్రచారంలో ఉన్నాయి.

తపస్సు అంటే అసలు అర్థం ఇది- ప్రపంచంలో వ్యాపించి ఉన్న దుఃఖ దైన్యాలను, పతనాన్ని తోలగించడానికి

వ్యక్తి తన సుఖ సంపదలలో అత్యధిక భాగాన్ని సమర్పించడం. ఇతరుల కష్టాలను తన భుజాల మీద వేసుకోవడం. తన సుఖాలను ఇతరులకు పంచిపెట్టడం. స్వభావ రీత్యా దుఃఖాన్ని పంచుకునే వాళ్లు, సుఖాన్ని పంచుకునే వాళ్లు భౌతికంగా పేదల స్కాయిలో జీవిస్తారు. ఇతరుల కష్టాల పట్ల ఏ మాత్రం సానుభాతి లేని పాషాణ హృదయులే సంపదలను ఒంటరిగా అనుభవిస్తారు. మానవాళి అంతా మన కుటుంబికులే అయినపుడు మన జీవన శైలి సహజంగా మన సోదరుల జీవన స్కాయిలో సమానంగా ఉండాలి. పేదరికంలో ఉండడం వల్ల ఎవరి ఆరోగ్యము చెడిపోదు. మరి ఎలాంటి హాసీ కలుగదు. బుమిపి జీవనం ఇందుకు ప్రత్యుష ప్రమాణం.

ఇదే నిజమైన అధ్యాత్మ. ఇదే గాయత్రి తత్త్వ దర్శనం. ఎవరి మనసులలో ఇలాంటి భావ తరంగాలు పెల్లుబుకుతూ ఉంటాయో, ఎవరు ఆ దిశలో ముందడుగు వేయడానికి ప్రయత్నిస్తారో వారే నిజమైన అధ్యాత్మవాదులు. వారే నిజమైన గాయత్రి ఉపాసకులు.

సంకుచిత స్వార్థమే రాణి ఈగ : ఆదర్శాలను చర్చించడం వల్ల కాక వాటిని జీవితంలో అవ్యయించుకోవడం వల్ల పని జరుగుతుంది. లెక్కలేనన్ని వ్యక్తిగత దోషాలను, దుర్భణాలను విడదిసి, ఒక్కక్కటిగా వాటిని తొలగించడం జరిగే పని కాదు. రాణి ఈగ ఉన్నచోట తేనెపట్ట మొత్తం నిలచి ఉంటుంది. మిగితా తేనెటీగలు గుంపులు గుంపులుగా వచ్చి చేరతాయి. దోషాలు, దుర్భణాలు లోభమోహముల చుట్టూ చేరి ఉంటాయి. సంకుచిత స్వార్థపరత్తుం అనే రాణి ఈగ ఎగిరి వెళ్లిపోనంత వరకు దుర్భావనల, దువ్వప్రవృత్తుల తేనెపట్ట చేకు చెదరకుండా ఉంటుంది. పొట్టకోసం, కామవాంచ కోసం, వాసన కోసం, త్వష్ట కోసం సంపూర్ణంగా సమర్పితం అయిన మన జీవితం పరమేశ్వరుని కోసం, ఆదర్శాల కోసం అంకితం కావడం సాధ్యమయే పనేనా? స్వార్థాన్ని ఏ మేరకు అదుపు చేయగలిగితే, ఆ మేరకు పరమార్థం సాధ్యపడుతుంది. మన గుణ కర్మ స్వభావాలను ఏ మేరకు సంస్కరించుకోగలిగితే, ఆ మేరకు ‘స్వ’ వికసిస్తుంది. అధ్యాత్మిక విశ్వాసాలను మనం పెంపాందించుకోగలిగితే - దేవతల వైభవాన్ని మించిన వైభవం మనకు అందుతుంది.

H H H

మనసును పవిత్రంగా నిలుపుకోవడమే ధర్మంలోని సారం.

ముఖుచిత్ర కథనం - 2

గాయత్రికి మంత్రస్తోధి లక్ష్ణాలు

గాయత్రీ ఉపాసన ప్రారంభించగానే సాధకుని ఆంతరిక ప్రక్రియలో మార్పు ప్రారంభం అవుతుంది. నీళ్ల గిన్నె పొయ్యి మీద పెట్టినపుడు దాని వేడి తగలనంతవరకు నీళ్లు అలాగే ఉండిపోతాయి. వేడి బాగా తగలగానే నీళ్లు సలసల కాగడం ప్రారంభం అవుతుంది. అలాగే సాధకుని వల్ల కలిగే వేడి ఫలితంగా ఆలోచనా మధునం ప్రారంభం అవుతుంది. ఆత్మిక జగత్తులో సంచలనం ప్రారంభం అవుతుంది. పాత సంస్కారాలు నశించనంత వరకు ఈ సంచలనం సాగుతుంది. ఆ తర్వాత క్రమక్రమంగా కొన్ని లక్ష్ణాలు వెలికి రావడం ప్రారంభం అవుతుంది. సాధకుని సఫలం అయిందనీ, సిద్ధి లభించిందనీ తెలివే లక్ష్ణాలు అని. ఈ లక్ష్ణాలను గురించి సాధకుడు ఎవరిలోను చర్చించకూడదు. చర్చిస్తే అతడిలో అహంకారం పెరుగుతుంది. అతడు దారి తప్పుతాడు. అయితే ఆ లక్ష్ణాలను అనుభూతి పొందడం ద్వారా సాధకుడు తన సాధకుని సఫలం అయిందన్న భరోసా పొందగలుగుతాడు. ఆ సాఫల్య లక్ష్ణాలు ఇలా ఉంటాయి.

1. శరీరంలో తేలికతనం వస్తుంది. మనస్సులో ఉత్సాహం కలుగుతుంది.
2. శరీరం నుండి ఒక ప్రత్యేకమైన సుగంధం వెలికివస్తుంది.
3. చర్చం మరింత మృదువు అవుతుంది. మరింత కోమలం అవుతుంది.
4. తామసిక ఆహార విపోరాల పట్ల ఏవగింపు పెరుగుతుంది. మనస్సు సాత్మీకత వైపు మళ్లుతుంది.
5. సాధకుని దృష్టి స్వార్థం వైపు తక్కువగా, పరమార్థం వైపుగా ప్రసరిస్తుంది.
6. కళ్లులో వెలుగు కనిపిస్తుంది.
7. ఒక వ్యక్తి గురించి కాని పని గురించి కాని అతడు ఏ కొంచెం ఆలోచించినా వాటి గురించి ఎన్నో విషయాలు మనసుకు సహజంగా తట్టుతాయి. ఆ తర్వాత పరీషీంచినపుడు అని సరైనవని రుజువుతుంది.
8. సహజంగా వ్యక్తిత్వం ఆకర్షకం అవుతుంది. అతడి కళ్లు మెరుస్తాయి. అతడి ముఖంలో ప్రతిభ, గాంభీర్యం, స్థిరత్వం ప్రతిబింబిస్తాయి. అందువల్ల ఇతరులపై మంచి ప్రభావం

- కలుగుతుంది. అతడి సంపర్కంలోకి వచ్చే వ్యక్తులు అతడి వల్ల బాగా ప్రభావితులు అవుతారు. అతడు చెప్పినట్లు ప్రవర్తిస్తారు.
9. సాధకునికి తన లోపల ఒక దైవ తేజం ఉన్న అనుభూతి కలుగుతుంది. తన అంతస్కరణంలో ఏదో ఒక కొత్త శక్తి పని చేస్తున్న అనుభూతి అతడికి కలుగుతుంది.
 10. చెడు పనుల పట్ల అతడి ఆసక్తి నశిస్తుంది. అతడి మనసు మంచి పనులపై లగ్గం అవుతుంది. అతని పట్ల ఏదైనా చెడ్డ పని జిరిగితే అందుకు అతడికి తీవ్రమైన వ్యధ కలుగుతుంది. వశాత్మావం కలుగుతుంది. సుఖం వచ్చినపుడు, వైభవం లభించినపుడు అతడు ఉచ్చి తల్లిభూ అయిపోదు. దుఃఖాలు, కష్టాలు, అపదలు ఎదురైనపుడు అతడు దైర్యం కోల్పోయి ఏమి చేయాలో తోపని స్థితిలోకి జారిపోదు. ఈ లక్ష్ణం అతడిలోని ప్రత్యేకత.
 11. భవిష్యత్తులో జరిగే సంఘటనలను గురించి అతడికి ముందుగానే సూచన లభిస్తుంది. మొదట్లో ఇది లీలగా, మసకగా కనిపిస్తుంది. క్రమక్రమంగా అతడి భవిష్య జ్ఞానం ఖచ్చితంగా ఉండి ఆ తర్వాత అది నిజమని రుజువు అవుతుంది.
 12. అతడి శాపం, ఆశీస్నేషపు సఫలం అవుతాయి. అతడి అంతరాత్మ దుఃఖించి ఎవరికొనా శాపం ఇష్టే, ఆ వ్యక్తికి ఆపదలు వస్తాయి. అతడు ప్రసన్నుడై నిండు మనసుతో ఆశీస్నేష్టే, ఆ ఆశీస్నేషు పొందిన వ్యక్తికి పుభం కలుగుతుంది. అతడి ఆశీస్నేషిఫలం కాదు.
 13. ఇతరుల ముఖాలు చూడగానే అతడు వారి మనోభావాలను గుర్తిస్తాడు. ఇతరులు తమ భావాలను దాచాలని ఎంత ప్రయత్నించినా అని అతని ముందు దాగవు. ఇతరుల గుణ దోషాలను, ఆలోచనలను, ఆచరణలను అతడు సూక్ష్మ దృష్టితో చూడగలుగుతాడు.
 14. అతడు తన ఆలోచనలను ఇతరుల హృదయాలలోనికి చొప్పించగలుగుతాడు. ఎక్కడో దూర ప్రాంతాలలో ఉన్న వ్యక్తులకు తన భావాలను పంపగలుగుతాడు. ఫోన్‌తో, ఉత్తరంతో పని లేవుండా.

సామర్థ్యాన్ని సత్త ప్రయోజనాలవైపు మళ్లీంచే సాహసమే ఆత్మసాధన.

15. అతడు ఎక్కుడ ఉన్నా, ఆ పరిసర వాతావరణం ప్రశాంతం, సాత్మీకం అయిపోతుంది. అతడి దగ్గర కూర్చున్న వారికి తమ లోపల అద్భుతమైన శాంతి, సాత్మీకత, పవిత్రత అనుభవం అవుతుంది.
16. అతడు తన తపస్సులో, ఆయుష్మలో శక్తిలో కొంత భాగాన్ని ఇతరులకు ఇష్టగలుగుతారు. అతడి ద్వారా ఇతరులు ప్రత్యేక ప్రయత్నం లేకుండానే ప్రయోజనం పొందుతారు. అలాంటి సాధకుడు ఇతరులకు 'శక్తి పాతం' చేయగలుగుతాడు.
17. కలలో, మేలుకున్న సమయంలో ధ్యాన స్థితిలో అతడికి రంగురంగుల కాంతి పుంజాలు కానవస్తాయి. దివ్య ధ్యానులు, దివ్యవాణులు వినిపిస్తాయి. ఏదో అలోకిక శక్తి తనత హాస్యమాడుతున్నట్లు, మేలమాడుతున్నట్లు అతడికి అనిపిస్తుంది. అలోకిక శక్తుల ప్రభావం లేనిదే సాధారణంగా అందని అనేక దివ్య అనుభవాలు అతడికి అందుతాయి.

పై లక్షణాలు ప్రత్యక్షంగా వ్యక్తమవుతాయి. పరోక్షంగా అణిమ, అప్పిమ, మహిమ వంటి యోగ శాస్త్రాలలో వస్తించబడిన అనేక సిద్ధుల దూఢలా కూడా కనిపిస్తుంది. అద్భుతములు, అలోకములు, ఆశ్చర్య జనకములు అయిన కార్యములను చేయడానికి కూడా వారు సమర్థులు అవుతారు.

ఇలాంటి సిద్ధులు ఉదయించే సమయం, వికాసం పొందే సమయం చాలా సున్నితమైనవి. ఆ సమయాలలో ఎంతో మెలకున అవసరం అవుతుంది. కీళోర దశ పూర్తయి నవ యోవనం ఆరంభమయే సమయంలో శరీరంలో వీర్యం ఉత్పత్తి అవుతుంది. ఈ ఉత్పత్తి సమయంలో మనస్సులో ఉత్సాహం పెల్లుబుకుతుంది. కామక్రిడను కోరుతుంది. అతి చంచలంగా ఉంటుంది. ఈ మానసిక దశను అదుపు చేయని పశ్చంలో ముడి వీర్యం దురుపయోగం అవుతుంది. ఆ నవయువకుడు కొద్ది సమయంలోనే బలహినుడు అయిపోతాడు. సాధనలో సిద్ధి ప్రారంభమయే దశ ఇలాంటిదే. ఆ సమయంలో సాధకుడు తన లోపల ఒక కొత్త ఆత్మిక చేతనను అనుభూతి పొందుతాడు. అతనిలో ఉత్సాహం పొంగిపొరలుతుంది. ఆ సిద్ధిని ప్రదర్శించి, ఇతరులకు తన గొప్పతనాన్ని చాటి వారి మెస్సు పొందాలని అతడికి అనిపిస్తుంది. ఈ ఆలోచన అనులు జరిగితే, తొలి సిద్ధి తత్ప్రం కొద్ది సమయంలోనే దుర్యానియోగపడి నశించిపోతుంది. సాధకుడు శాశ్వతంగా వనికిరానివాడు అయిపోతాడు. నిర్విర్యుడు అయిపోతాడు.

ప్రపంచంలోని కార్యకలాపాలన్నీ కర్మఫల వ్యవస్థ ప్రకారం

జరుగుతున్నాయి. సునిఖీతమైన దైవ నియమానిచి ఆధారంగా కర్మబంధనంలో బంధించబడి ప్రాణులు తమ జీవన క్రమాన్ని సాగిస్తాయి. ప్రాణుల సేవకు నిజమైన మార్గం ఏదంటే సత్కర్మలు చేసేందుకు వారికి ప్రేరణ ఇష్టడం, ఆపదలను సహించే సాహసాన్ని అందించడం. ఇది ఆత్మికమైన, ఆత్మవరమైన సహాయం. తాత్కాలికమైన కష్టమష్టాలను పరిష్కరించేందుకై భౌతికమైన సహాయాన్ని కూడా అందించాలి. అయితే ఆత్మశక్తిని ఖర్చు చేసి కర్తవ్యపీపీనులైన వ్యక్తులను సంపన్నులుగా చేస్తే అది వారిని మరింత చేతకాని వాట్లగా చేయడమే అవుతుంది. కనుక ఇతరులకు సేవ చేయడంలో సద్గుణాలను, విషేషాన్ని దానం చేయడమే ఉత్తమం. దాన్ ఇష్టవలసి వస్తే సాధకుడు తన వద్ద ధనం మున్నగు వాటిని దానం చేయాలి. కానీ, ఇతరుల వైభవాన్ని పెంచడాన్కి ఆత్మశక్తిని సరాసరి బదలీ చేయడం సాధకుడు తన శక్తులను సమాప్తం చేసుకోవడమే. ఇతరులను ఆశ్చర్యంలో ముంచడం, తన అలోకిక సిద్ధిని వారిముందు ప్రదర్శించడంవంటి స్వల్ప విషయాలకు కష్టపూర్ణమైన ఆత్మబలాన్ని ఖర్చుచేయడం అవివేకం. హోలీ పండుగ సంబరంలో - తన రక్తం వెలికి తీసి రంగు నీళ్ళకు దానితో హోలీ వేడుక జరుపుకునే మూర్ఖత వంటిది ఇది. మూర్ఖులకు చివరిమెట్టు ఇది. అద్యాత్మవాదికి దూరదృష్టి ఉంటుంది. ప్రాపంచికమైన పేరు ప్రతిష్టలకు అతడు రవంతయినా విలువ ఇష్టడు.

అయితే ఈనాడు సమాజంలో ఇందుకు విరుద్ధమైన దృక్పథం వ్యాపించి ఉన్నట్లు కనిపిస్తోంది. దైవ ఉపాసన, పూజలు, స్తుతిమాలాలు, జపతపాలు - వీటిన్నింటినీ ప్రాపంచిక ప్రలోభాలకు సాధనాలుగా వాడుకుంటున్నారు జనం. ఏదో విధంగా డబ్బు సంపాదించడమే జనానికి లక్ష్యంగా ఉంటోంది. ఇవాంటి వ్యక్తులకు పరమేశ్వర ఉపాసనవల్ల లభించే శక్తి లభించడు. ఒకవేళ ఏ కారణం వల్ల అయినా కొద్దిపాటి సాఫల్యం లభిస్తే, అది మరుష్టణంలో నశించిపోతుంది. దైవి శక్తులు అయోగ్యులైన వ్యక్తులకు ఇలాంటి సామర్థ్యాన్ని ప్రదానం చేయవు. ఎందుకంటే, వారు ఆ సామర్థ్యంతో ఇతరులకు హోని కలిగించవచ్చు.

ప్రశంసలు పొందాలనే అపాంకారం సాధకుని దరికి చేరకూడదు. అపకారం చేయాలనే ఆలోచన అతని దరిదాపులోకి రాకూడదు. మానవ కళ్యాణం, పరమార్థం - ఈ రెండే అతడి లక్ష్యములు కావాలి. అలాంటి వ్యక్తి మాత్రమే ఇతరులను సన్మార్ఘంలో పెట్టగలడు. గాయత్రీ ఉపాసకులు ఇలాంటి సాధకులుగా తమను తాము మలచుకోవాలి.

H H H

నీ ఆలోచన ఆలోచన నిర్మలంగా ఉంటే, నా వాణిలో సహ్యదయత ఉంటే - నీ పాప ప్రపుత్తి నశిస్తుంది.

గుదుదేవుల అమృతవాణి

దేవ సంస్కృతికి మూలం గాయత్రీ

మిత్రులారా! మా 70 సంవత్సరాల సంపూర్ణ జీవనం ఒక ఒక్కపనిలోనిముగ్నమైనది. అదిభారతీయ ధర్మ, సంస్కృతుల ఆత్మను గురించి పరిశోధన. భారతీయ ధర్మ సంస్కృతుల బీజం. గాయత్రీ మంత్రం. 24 అక్షరాల ఈ చిన్న మంత్రంలో జ్ఞానం, విజ్ఞానం నిండి ఉన్నాయి. దానివిష్టరణలోనే భారతీయ తత్త్వశాస్త్రం, భారతీయ స్వతంత్ర విజ్ఞానంరెండూ నిలబెట్టబడి ఉన్నాయి. బ్రహ్మతననాలుగుముఖాలతో నాలుగుపాదాల గాయత్రీ వ్యాఖ్యానాన్ని నాలుగు వేదాల రూపములో చేయటంజరిగింది. వేదాలనుండి అనేకానేక

గ్రంథాలు ఉధిపించాయి. మన వద్ద ఏదైతే ఉన్నదో - దానికంతా మూలమైన వేళ్ళ గాయత్రీ మంత్రరూపంలో చూడవచ్చి. అందుకే దీనిపేరు గురుమంత్రం. బీజమంత్రమనే పేరుతో దీనినొక్క దానినే తెలుసుకుంటాము. గురు మంత్రమని దీనినే పిలవాలి. మొత్తం భారతీయ ధర్మమును, విజ్ఞానమును తెలుసుకుంచేందుకు దాని బీజాన్ని తెలుసుకోవటమే మంచిదని ప్రయత్నించాము. ఎలాగైతే

విశ్వామిత్రుడుతపస్యచేసి దీనిరహస్యాన్ని, బీజాన్ని తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నించాడో - అలాగే మేము ఈ ఒక ఒక్క కార్యకలాపంలో నిమ్మగ్నమైనాము. మామిగిలినజీవితాన్నికూడా దీనిపరిశోధన, అన్యేషణ, పరీక్షణలోనే గడుపుటకు ప్రయత్నిస్తాము.

చాలా సమయం గడిచిపోయింది. ఈ విషయంలో మేము ఏ పరిశోధన చేశామో ఏమి తెలుసుకున్నామో దాని సారమేమిలో ఏ నిష్పుర్భకు వచ్చామో అనేది తెలుసుకోవాలని ఇప్పుడు ప్రజలు కోరుతున్నారు. ఇది సబబే. మా మహా ప్రయాణ సమయం సమీపించబోతున్నది. కాబట్టి ప్రజలు ఇలా అడగటం సరిట్టునదే. ప్రతివ్యక్తి ఇంత పరిశోధన చెయ్యలేదుకదా. ప్రతివ్యక్తి ఇంత విషయం తెలుసుకోవటం కూడా సాధ్యం కాదు. దేని వ్యాఖ్యానరూపంలో మొత్తం తత్త్వశాస్త్రాన్ని బుమలు నిలబెట్టారో ఆ గాయత్రీ మంత్ర జ్ఞానం, విజ్ఞానం నేను మీకు ఈ రోజు చెప్పుదలుచుకున్నాను.

గాయత్రీని త్రిపదా అని అంటారు. త్రిపద అంటే అర్థము

మూడు చరణములున్నది, మూడు పాదాలు కలిగినది. ఈ మూడు భాగాలు తెలుసుకోంటే గాయత్రీ జ్ఞాన, విజ్ఞానముల మూలం ఏమిలో మనం తెలుసుకోగలుగుతాం.

దీనిలోని ఒక భాగము విజ్ఞానమునకు సంబంధించినది. తత్త్వదర్శనం, తపస్య, సాధన, యోగాభ్యాసం, అనుష్ఠానం, జపం, ధ్యానము మొదలగునవన్నీ విజ్ఞానపక్షం. దీని పలన శక్తి ఉధృవిష్టుంది.

గాయత్రీ మంత్ర జపం చేస్తే ఉపాసన, ధ్యానము చేస్తే దానికి మహాత్ము చెవుబడి ఉందో ఆ లాభం కలుగుతుంది. ఇది ఎందుకు నెరవేరుతుంది. అనేది మనం ఇప్పుడు తెలుసుకోవాలి. ఏదైనా విత్తనం మొలకెత్తడానికి మూడు వస్తువులు అవసరమాతాయి, భూమి అతని దగ్గర ఉండాలి. ఎరువు, నీరు కావాలి. ఒకవేళ ఈ మూడు అతని దగ్గర లేకపోతే అప్పుడు కష్టమవుతుంది. అప్పుడు బీజం మొలకెత్తుతుండాలేదా అనేది చెప్పలేము. గాయత్రీ మంత్రం విషయంలో కూడా ఈ మూడు కలిపినట్టుతే సరిట్టున పరిణామం సాధ్యమవుతుంది. ఈ మూడూ లోపించినట్లయితే సఫలతకు అవకాశం తక్కువ.

గాయత్రీ ఉపాసనకు సంబంధించి దీర్ఘకాలంగా మా అనభవం జపము చేసే పద్ధతి, కర్కూండ అంతా మామూలు పుస్తకాలలో ఇది ప్రాసినట్లే ఉన్నది. చిన్న వాళ్ళ దగ్గర నుండి పెద్దవాళ్ళ వరకు ఎవరు సఫలత పొందారు. ఎవరు సఫలత పొందలేదు అనేదానికి మూలకారణం ఆ మూడు తత్త్వాలను సమావేశపరచకపోవటమే నిజానికి ఏ ఉపాసనకైనా అవే ప్రాణం. ఉపాసనతో పాటు జోడించబడిన ఒక వాస్తవం ఏమిటంబే అఖండ శశి ఉండాలి. శశి తనంతటతాను గానే శశి కలిగిన్నది. అనేక శక్తులు ఉన్నాయి. విద్యుత్ శక్తి, ఆవిరిశక్తి, అగ్నిశక్తి ఉన్నవి. రాళ్ళ నుండి దేవతలు పుడతారు. చెట్ల నీడల్లోంచి భూతాలు పుడతాయి. త్రాదు నుండి పాము పుడుతుంది. ఇంకా ఏవో పుడతాయి. మంత్రం, జపం, ఉపాసనల మీద అఖండ విశ్వాసం, ప్రగాఢమైన నిష్ఠ ఉన్నట్టుతే,

తప్పు లెన్నుడాన్ని నీతోనే మొదలుపెట్టు, నీతోనే ముగించు.

శ్రద్ధలేని ఉపాసనలు చేసి, కర్కూండలు చేశారో, కేవలం నాలుకచివర జపం చేశారో, శ్రేష్ఠతో మాత్రమే మాల త్రిప్యుతూ, మనసులో మాత్రం శ్రద్ధను ఉత్పన్నం చేసుకోలేకపోయారో, విశ్వాసం కలిగించుకోలేకపోయారో వారు వట్టి చేతులతో మాత్రమే ఉండిపోయారు. జపంతోపాటు అఖండ శ్రద్ధ, విశ్వాసాలతో ఉపాసన చేస్తే శుభఫలితాలు కలుగుతాయి. ఉపాసన యొక్క సంపూర్ణ లాభం లభిస్తుంది. ఇది ఒక పక్షము.

రెండవది పరిష్కార వ్యక్తిత్వం. ఉపాసన సఫలం కావటానికి ఇది నిరంతరం ఆవ్యక్తమైనది. వ్యక్తి శిలపంతుడు, లోకసేవకుడు, సదాచార సంపన్నుడు, సంయుమి, తన వ్యక్తిగత జీవితం శైష్మంతయి, సమున్వయం చేసుకోనేవాడు అయి ఉండాలి, ఇప్పటివరకు అటువంటి వ్యక్తులకే సఫలత లభించింది. ఏ సాధకులైతే జపం, ఉపాసన, కర్కూండలతో పాటు తమ వ్యక్తిగత జీవనంలో శిష్టాచారం, ఉదారత, శైష్మత నింపుకున్నారో వారే అధ్యాత్మ లాభాన్ని స్వయంగా పొందటం, ఇతరులకు ఇప్పటము చేయగల్లారు. సంయుమి, సదాచారియైన వ్యక్తి ఏ జపం చేసినా, ఏ ఉపాసన చేసినా అది తప్పక సఫలమవుతుంది. దురాచారి, దుష్టుడు, నీచుడు, పాపి, పతితుడు అయిన వ్యక్తి భగవంతున్ని స్వరించినా ఉపయోగం లేదు. భగవంతున్ని స్వరించుటవల్ల ఆవ్యక్తి వ్యక్తిత్వం సరియైనది, శుద్ధమైనది కావాలి. ఒక వేళ వ్యక్తిని పుద్ధరం సమున్వయం చేయుటలో రామానుం సఫలత కాకపోతే ఉపాసనా విధిలో చాలా పెద్ద పొరపాటున్నదని గ్రహించాలి.

మూడవది ఇప్పటిదాకా మా అనుభవమేమిటంటే - వ్యక్తి యొక్క దృష్టికోణం ఆకాంక్షలు ఉన్నతమైనప్పుడే జపం, ఉపాసన సఫలమవుతాయి. నీచమైన ఉద్దేశ్యం, నికృష్టమైన కామనలు వాసనలతో ఉపాసనలు చేస్తే? దేవతలు కర్కూండ కంటే ముందు ఈ ఉపాసన ఉద్దేశ్యం ఏమిటి అనేది తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఏ పని కొరకు ఇది చేస్తున్నారు? ఏవైతే మనిషి తన కష్టం, పరిశ్రమలో పొందవలసిఉన్నవో వాటిని ఏదో ఒక తేలిక దారిలో పొందటానికి దేవతలను ఆశ్చయించి జోలె పట్టుకుంటే అప్పుడు దేవతలు అతడు దిగజారిన వ్యక్తిఅని, నీచమైన పనికి తమను ఆశ్చయించాడని తెలుసుకుంటారు. దేవతలు సహాయం చేయాలనే అనుకుంటారు. కానీ సహాయం చేయడానికి ముందు చేయబోయే సహాయాన్ని దేనికి ఉపయోగిస్తారనే విషయం ఆలోచిస్తారు. నీచమైన పనికి ఉపయోగిస్తారని అనుకుంటే పొరపాటున కూడా ఎవరికి ఎన్నడూ సహాయం చేయారు. ఉన్నత లక్ష్యాలకొరకు దేవతలు ఎల్లప్పుడూ సహాయం చేశారు. ఉన్నతమైన దృష్టికోణం ఉన్నహారికే మంత్రశక్తి, భగవంతుని శక్తి కేటాయించబడి ఉన్నది. ఎవరైతే ఉత్తమకార్యం కొరకు, శైష్మమైన కార్యం కొరకు భగవంతుని సేవ,

సహాయం కోరారో వారికి అని ఎల్లప్పుడూ లభిస్తునే ఉన్నాయి.

ఈ మూడు అంశాలను ప్రాణాలు ఒడ్డి అనుసరిస్తూ వచ్చాను. మా గాయత్రీ ఉపాసన ప్రాణవంతము అవుతూ వచ్చింది. ప్రాణవంతము ఐతే ప్రతి పసుపు చమత్కార పూరితం ఔతుంది. సఫలమవుతుంది. మేము మా వ్యక్తిగత జీవితంలో 24 లక్షల మహాపురశ్శరణాలు చేశాము. జప, అనుష్ఠానములు విధి పూర్వకంగా చేశాము. నియమాలు, ఉననియమాల పాలన చేశాము. మా ఉపాసనలో విధివిధానానికి, కర్కూండలకు ఎంత ఎక్కువ స్థానమున్నదో దానికంటే ఎక్కువగా మేము ఆధ్యాత్మికతకు ప్రాణమనదగిన పై మూడు సరతులకు ప్రాముఖ్యమిచ్చాం. అఖండ శ్రద్ధతో, ఆచంచలమైన విశ్వాసంతో గాయత్రీమాతను ఉపాసించాము. దాని ఫలితాలను పొందాము. సాధ్యమైనంతవరకు మా వ్యక్తిత్వ సంస్కరణకు పూర్తి కృషి చేశాము. ఒక బ్రాహ్మణుడుగా, ఒక భగవద్గురుడుగా జీవించడానికి ప్రయత్నించాము. దానిలో పూర్తి జాగ్రత్తలు తీసుకున్నాము. మనుషు మేము చాకలివలె ఉత్తికొనుటలో, దూఢేకువానివలె ఏకుకొనుటలో ముందు వెనుక ఆలోచించలేదు. మా ఉపాసన ఫలించటానికి, చమత్కారవంతం కావటానికి ఇదొక పెద్ద కారణం. ఉద్దేశ్యాలు ఎల్లప్పుడూ ఉన్నతంగానే ఉన్నాయి. పీడిత మానవతను పైకితేవటానికి దేశం, ధర్మం సమాజం సంస్కృతిని సమున్వయం చేయటానికి మేము ఉపాసన చేశాము, అనుష్ఠానం చేశాము. భగవంతుణ్ణి ప్రార్థించాము. నేను ఏ నిష్పత్తో పనిచేస్తున్నానో భగవంతుడు చూశాడు. భగీరథుడి నిష్పత్తి చూసి గంగాదేవి స్వరం నుండి భువికి రావటానికి సిద్ధపడింది. శంకర భగవానుడు అతనికి సహాయపడటానికి సిద్ధపడ్డారు. మా విషయంలో కూడా అలాగే జరిగింది. ఉన్నత ఉద్దేశ్యాలతో పయనించుటవలన దేవిశక్తుల సంపూర్ణ సహాయం లభించింది. తమ ఉపాసనను సార్థకం చేసుకోవాలని కోరుకునే ఏవ్యక్తి అయినా ఈ మూడు విషయాలు పూర్తిగా దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి.

భీజం విత్తి ఉఱకోవటం సార్థకంకాదు. దాని నుండి పంట రాదు. పంట పొందాలనుకుంటే విత్తనం, భూమి, ఎరువులు, నీరు ఈ మూడు విషయాలు అవసరం. తుపాకి, మందుగుండు, గురిచేసేవాని అభ్యాసము ఈ మూడు ఉంటేనే తుపాకిగుండు లక్ష్మీన్ని చేరుతుంది. విగ్రహం తయారుచేయుటానికి రాయి, ఉలి, విగ్రహం చేసేవాని కళాకౌశల్యం కావాలి. లేఖన కార్యం కొరకు కాగితమూ, సిరా, చదువు - ఈ మూడు కావాలి. కారు నడపటానికి కారు, పెత్తోలు, ట్రైవరు ఈ మూడు వసువులూ కావాలి. అదేవిధంగా ఉపాసనా చమత్కారాలు పొందాలనుకుంటే ఉన్నత దృష్టికోణం, పరిష్కార వ్యక్తిత్వం, అఖండ శ్రద్ధ, విశ్వాసం కావాలి. ఈ

మరొకరి ఆత్మను పవిత్రం చేయడాన్ని మించిన సేవ లేదు.

మూడింటితో ఎవరు ఉపాసన చేసినా ఫలిస్తుంది. నిశ్చయపూర్వకంగా, విశ్వాస పూర్వకంగా మేము చెప్పుచున్నాము. వ్యక్తి స్వయంగా లాభాన్వితుడోతాడు, సమర్పుడోతాడు, శక్తిశాలి అవుతాడు. శాంతి లభిస్తుంది. స్వర్గం, ముక్తి వంటి లాభాలు ప్రాప్తిస్తాయి, ఇతరులకు సేవా, సహాయం చేయటంలో సమర్పుడోతాడు.

గాయత్రీ మంత్ర సంబంధంగా మేము ఇదే ప్రయోగం, పరీక్ష జీవితాంతమూ చేస్తూ వచ్చాము. గాయత్రీ మంత్రం సత్యం, శక్తివంతమని అనుభవం పొందాము. గాయత్రీని కామధేనువని చెబుతారు. ఇది వాస్తవమే. గాయత్రీని పరుసెది అని అంటారు. దీని స్పృశ్యేష్ట వ్యక్తిత్వం బంగారమపుతుంది. ఇది కూడా నిజమే. గాయత్రీని అమృతమని అంటారు. దానిని పాంచం చేసి అజరులు, అమరులోతారు. ఇది సత్యమే. ఇవనీ ఏ పరిష్ఠితులలో నిజమంటే - గాయత్రీతో కామధేనువును త్రిపుకురావాలి. మేపాలి, నీళ్ళు త్రాగించాలి. దాని రక్షణ బాధ్యతను చూడాలి. ఆపును మేపకపోతే, నీళ్ళు త్రాగించకపోతే - పాలు త్రాగాలనుకుంటే, అదెలా సాధ్యం?

ఇప్పటిదాకా విజ్ఞాన విషయం చెప్పుకున్నాము. ఇక జ్ఞాన విషయం. నా 70 సం|| అనుభవమేమిటంటే గాయత్రీ మూడుపాదాలలో, 3 చరణాలలో 3 శిక్షణాలు దాగిఉన్నాయి. వాటిని వ్యక్తిగతంగా కలుపుకోగలిగినపుడు అధ్యాత్మం రహస్యమంతా, తత్త్వజ్ఞానమంతా జీవితంలోకి చేరుతుంది. అని : 1.ఆస్తికత, 2.అధ్యాత్మికత, 3.ధార్మికత. ఈ మూడూ కలసి త్రివేణీ సంగమమవుతుంది.

మొదటిది ఆస్తికత. ఆస్తికత అంటే ఈశ్వర విశ్వాసం. భజన, పూజ చాలామంది చేస్తుంటారు, కానీ ఈశ్వర విశ్వాసం అంటే సర్వత్రావ్యాపించిన్న భగవంతుణ్ణి న్యాయదాత, సర్వసమర్పుడు, కర్మఫలాన్ని ఇచ్చేవాడు అని విశ్వసించాలి. భగవంతుడు సర్వవ్యాపి, సర్వత్రా ఉన్నాడు అందరిని చూస్తున్నాడు అని విశ్వసించగలిగితే, మనం పావకర్మచేయటం సంభవించదు. మనం ప్రతిచోటూ భగవంతుణ్ణి చూస్తే ఆయన న్యాయం నిష్పక్షపాతము, నిరంతరం ఖండమని విశ్వసిస్తాము. మనలను మనం రక్షించుకోలేము. అందువలన భగవంతునికి భయపడాలి. ఎవరైతే భగవంతునికి భయపడతాడో అతడు మరెవ్వరికి భయపడవలసిన అవసరం ఉండదు. ఆస్తికత, శిలం, సమాజ నిష్పక్ష మూలములు. మనిషి ఎంత ధూర్థుడంటే, అతడు ప్రభుత్వాన్ని మోసగిస్తాడు, చట్టాలను మోసగిస్తాడు, కానీ ఈశ్వర విశ్వాసం అతని అంతఃకరణములో ఉంటే ఆ విషయాల్ని ఎల్లపుడూ ధ్యానంలో ఉంచుకుంటాడు. మత్తగింపై అంకుశం ఎలా పని చేస్తుందో, ఆస్తికత అనే అంకుశం ప్రతి మనిషిద పనిచేసి మనిషి నిజాయితీపరుడు కావటానికి,

ఉత్తముడు కావటానికి ప్రేరణ, ప్రకాశం ఇస్తుంది.

ఈశ్వరుని ఉపాసన అర్థం ఏమిటంటే - ఈశ్వరుడు మహాన్నతుడు, అలాగే మహాన్వతి కొరకు మనం కూడా ప్రయత్నం చేయాలి. మనల్ని మనం భగవంతుడిలో ఐక్యం చేసుకోవాలి. ఈ విరాటిశ్వం భగవానుని రూపం. మనం దీని సేవ చేయాలి. ఈ విశ్వ ఉద్యానవవాన్ని సమున్నతంచేయుట కొరకు ప్రయత్నం చేద్దాం. ఎందుకంటే భగవంతుడు ప్రతిచోటూ వ్యాపించి ఉన్నాడు. ఈ భావన వలన “అత్మవత్ సర్వభూతేషు” అనే భావన మనస్సులో ఉదయిస్తుంది. గంగానది ఏవిధంగా సమర్పణ చేసుకోవటానికి సముద్రం వైపు ఉరకలు వేస్తుందో అదే ఏధంగా ఆస్తికుడైన వ్యక్తి తనను తాను భగవంతునికి సమర్పించటానికి పరుగుపెడతాడు. భగవంతుడిని కోరుకోవడం ముఖ్యమాతుంది. వ్యక్తిగతమైన కోరికలు భగవంతుడి భక్తిలో లీనమౌతాయి ఈశ్వరుని ఆజ్ఞలు, ఈశ్వరుని సందేశం మనకు సర్వస్యమని నేర్చబడుతుంది. మన కోరికను భగవంతుని మీద రుద్దెబదులు భగవంతుని ఇచ్చను జీవితంలో ధరించాలి. ఆస్తికత అనే బీజాలు మనలోపల పోగుపడి ఉన్నాయి. ప్రాక్కన్నీ అనుకొనిఉన్న లత, ఉన్నతమైన ప్రాక్కమంత ఎత్తుగా ఉంటుంది. అదే ఏధంగా భగవంతుని ఎత్తుకు మనం కూడా ఎదుగుతాం. గాలిపటం పిల్లలూడి చేతిలో దారాన్నంచి ఆకాశంలో ఎత్తుగా ఎగురుతూపోతుంది. తోలుబోమ్మలు ఆడించేవాని చేతిలో బంధించబడుటవల్ల మంచి నృత్యము చేయగల్లతాయి. అదే ఏధంగా ఈశ్వర విశ్వాసం, శ్రద్ధను పూదయంగమం చేసుకొని మన జీవన దిశను భగవంతుని చేతికి అప్పించాలి. భగవంతుని ఆదేశాలే మన ఆకాంక్షలుగా భావిస్తే ఈ లోకంలో శాంతి, పరలోకంలో సద్గతి మనకు లభిస్తాయి.

ఆస్తికత గాయత్రీమంత్ర విద్యలో మొదటి చరణమైతే, దాని రెండవ చరణం ఆధ్యాత్మికత. ఆధ్యాత్మికత అర్థం ఆత్మావలంబన. అనగా తననుతాను తెలుసుకోవటం. ఆత్మబోధ, “అత్మానవారే జ్ఞాతవ్య”. మనల్ని మనం తెలుసుకోవటం వలన మనం బయటి ప్రపంచంలో వృధాగా సంచరించము. మన శైష్మమైన ఆకాంక్షల పూర్తి, దుఃఖారణాల తెలుసుకోవటానికి బయటవెదకటం మాని మన పరిష్ఠితులకు కారణం మనలోపలే ఉన్నదని తెలుసుకుండాము. మనల్ని మనం పరిష్కారించుకోవటానికి కృపించేద్దాము. మన లోపల మనం స్వర్గాన్ని నరకాన్ని అణిచిపెట్టి ఉంచాము. మన మనస్సితి ననుసరించే పరిష్ఠితు లేరుడతాయి. కస్తారి మృగం సుగంధం కొరకు నలుదిక్కులా అన్యేషిస్తా పరుగెత్తుతుంది. దాని నాభిదగ్గరే అది ఉన్నదని తెలుసుకున్న తర్వాత అటూఇటూ పరుగెత్తడం మానివేస్తుంది. పూలు వికసించగానే

ఇతరులకు సేవ చేస్తే వారికన్న పెచ్చ లాభం నీకే.

తుమ్మెదలు వస్తాయి. కీటకాలు వస్తాయి. కొండరాళ్ళమీద మేఘాలు వర్షిస్తాయి. కానీ ఎవరి ప్రాంగణంలో ఎంత పాత్ర ఉందో అంతే నీరు ఇచ్చి వెళ్ళిపోతాయి కొండరాళ్ళమీద మేఘాలు వర్షిస్తాయి. కానీ గడ్డి మొక్క ఒక్కటి కూడా మొలవదు. మంచిమార్గులు తెచ్చుకున్నవారికి స్నాలర్సిష్ వస్తుంది. ప్రపంచములో సాందర్భం చాలా ఉన్నది. మనకు కన్నులు లేకపోతే దాని ప్రయోజనం? ప్రపంచంలో గాయకులు చాలామంది ఉన్నారు, శబ్దాలు చాలా ఉన్నాయి. మనకు చెవులు లేకపోతే ఆ శబ్దాలకు అర్థమేమిటి? ప్రపంచంలో విజ్ఞానం చాలా ఉంది. కానీ మనకు మస్తిష్కం లేకపోతే దాని ప్రయోజనం? తమకు తాము సహాయము చేసుకునే వారికి భగవంతుడు సహాయం చేస్తాడు. అందువలన ఆధ్యాత్మికత సందేశమేమిటంటే - ప్రతివ్యక్తి తనను తాను చాసుకోవాలి. తెలుసుకోవాలి. పరిష్కరించుకునేందుకు పరిపూర్ణ ప్రయత్నం చేయాలి. మనల్ని మనం ఎంత బాగుచేసుకుంటామో పరిస్థితులు అదే స్థాయిలో మనకు అనుకూలంగా మారుతాయి. ఈ సిద్ధాంతం గాయత్రీ మంత్రం రెండవచరణం.

గాయత్రీమంత్రం మూడవ చరణం ధార్మికత. ధార్మికతకు అర్థము కర్తవ్యపూర్వమాత. కర్తవ్యపూర్వము, కర్తృత్వము, కర్తృ, ధర్మము ఇప్పటి ఒక విషయం. మనమ్మునికి పశువుకు మధ్య తేడా ఏమిటంటే పశువులు ఏ పరిధిలోనూ బంధించ బడవు. మనమ్మునిపైన వేలాది పరిమితులు, శైతిక నియమాలు, బాధ్యతలు మోపబడ్డాయి. బాధ్యతలను, కర్తవ్యాలను సూర్తి చేయుట మనమ్ముని కర్తవ్యం. శరీరంపట్ల మన కర్తవ్యమేమిటంటే దానిని మనం రోగరహితంగా ఉంచాలి. మస్తిష్కంపట్ల మన ధర్మం దానిలో అవాంఖనీయమైన

ఆలోచనలు రాకుండా చాసుకోవాలి. కుటుంబంపట్ల మన కర్తవ్యం వారిని శిలవంతులుగా తయారు చేయుట. దేశం, ధర్మం, సమాజం, సంస్కృతిపట్ల మన కర్తవ్యం వాటిని సమున్నతంగా ఉంచటం. లోభం మోహాలను మనల్ని మనం విడిపించుకొని మన జీవాత్మను ఉద్దరించుకోవాలి. ఇది మన కర్తవ్యం. భగవంతుడు ఏ పనికొరకు మనల్ని ఈ ప్రపంచంలోకి పంపించాడో, ఆ పనిని పూర్తి చేయుట మన కర్తవ్యం.

ధార్మికతకు అర్థం కర్తవ్యపూర్వమాత. మేము సంస్కార జీవితంలో గాయత్రీమంత్రం గురించి ఎంతైతే ఆలోచించామో, శాస్త్రాలను చదివామో, సత్యంగం చింతన మననం చేశామో దాని సారాంశం ఏమిటంటే - చాలా ఎక్కువ జ్ఞానం, చాలా ఎక్కువ ధర్మం ఆధ్యాత్మికత దానిలో ఉన్నాయి. దాని సారంలో మూడు విషయాలు దాగిఉన్నాయి. 1. ఆస్తికత అనగా ఈశ్వర విశ్వాసము. 2. ఆధ్యాత్మికత అనగా ఆత్మబోధ. తననుతాను పరిష్కరించుకొని తన బాధ్యతలు స్వీకరించుట. 3) ధార్మికత అనగా స్వావలంబన పరాయణాత. కర్తవ్యపూర్వమాత, స్వావలంబి, ఈశ్వరపూర్వమాత, స్వావలంబించే నొప్పియైనా గాయత్రీ ఉపాసకుడని చెప్పబడుతాడు. గాయత్రీ మంత్ర జ్ఞానపష్ఠము ద్వారా ఏ శాంతి, సద్గుత్తి లభిస్తాయో వాటికి ఆధికారి అవుతాడు. మా జీవితంలో వచ్చిన నిర్ణయం ఇదే. విజ్ఞానపష్ఠంలో మూడుధారలు, జ్ఞానపష్ఠంలో మూడుధారలు వీటిని ఎవరైతే పాందుతారో గాయత్రీమంత్రం కృపతో వారు ధన్యలౌతారు. ఈ లోకంలోనే స్వర్గము, ముక్కెకి అధికారులౌతారు. ఇదే మా అనుభవం. ఇదే మా అభిప్రాయం. ఇదే మా విశ్వాసం.

H H H

ఉండుతకు నిరాశ

ఒక ఉండుత శెనగ చేలలోకి వెళ్ళి కడుపునిండా తింటూ సుఖంగా జీవించేది. కానీ ఒకనాడు దానికి ఇలాంటి చిన్న చిన్న వాళ్ళ వద్దకాక, పెద్దవాళ్ళ వద్ద ఎందుకు ఆహారాన్ని స్వీకరించుకూడదు అనే ఆలోచన వచ్చింది. ఎదురుగా ఒక పెద్ద బూరుగు దూడి చెట్టు, చెట్టు నిండా నందలూది బూరుగు దూడికాయలు నేలాడుతూ కనిపించేయి. ఉండుత ఆత్రీంగా చెట్టుమీదకు ఎక్కు కాయలను పండ్లతో కొరికింది. కేవలం దూడి మాత్రమే పైకి వచ్చి గాలికి ఇటూ అటూ ఎగిరిపోయింది. ఉండుతకు చాలా నిరాశ కల్గింది.

పెద్దవాళ్ళు గొప్పవాళ్ళు అనుకొనేవారిపల్ల సాధారణ మానవులకు పెద్ద లాభమేమీ ఉండదు. శెనగ మొక్కలవలె చిన్నగా కనిపించే మనమ్ములే ఉండుత కడుపు నింపిన విధంగా సాటివారి అవసరాలను, ఆపదలను తీర్చుటానకి సదా సన్నద్ధులై ఉంటారు. ఇది తెలియని అమాయకులు పెద్దవారేదో ఉద్దరిస్తారని భ్రమపడుతూ ఉంటారు.

- ప్రజ్ఞాపూర్వాణం నుండి

ఆత్మ అనే పొలాన్ని జ్ఞానమనే నాగలితో దున్ను. శ్రద్ధ అనే విత్తనాన్ని నాటు. గొప్పతనం పండుతుంది.

బోధ కథ

అనుభూతిలో ఉంది సత్యం

అర్ఘ్యతుడు ఏకుదాన్ అడవిలో ఉంటున్నాడు. చెట్టు చేమలూ, కొండలూ కొండవాగులూ ఆయన మిత్రులు. ఆయన జీవితంలోని సత్యం ఒకే ఒకటి - ‘బుద్ధం శరణం గచ్ఛామి’. ఆ మంత్రాన్ని చింతన చేస్తూ ఆయన ధ్యానంలోకి వెళ్లిపోతాడు. ఆ సూత్రాన్నే ఆయన ఉపదేశిస్తాడు. ఈ జీవన మంత్రం తప్ప ఆయనకు మరో విషయం తెలియదు. ఈ మంత్రాన్ని ఉపరిస్తాన్ని సమయంలో ఆయన సమాధి సుఖం దానిలో ప్రతిభింబించేది. ఆయన ఆ మంత్ర ఉచ్చారణలో తన్నయులు అయ్యెవారు. ఆ సమయంలో ఆయన ఆంతరిక చేతనలో అలోకికమై ఆనందం వెల్లినిరిసేది. ‘బుద్ధం శరణం గచ్ఛామి’ - అనే మాటలు తప్ప మరో మాట చేస్తేవారు కాదు ఆయన.

ఆ అడవిగుండా వెళ్లే వ్యక్తులకు ఒకే ఒక ఉపదేశం వినిపించేది. రోజు అదే మాట వినడం ఎవరికంఱనా విసుగుగా ఉంటుంది కదా. కనుక ఎవరు ఆయన దగ్గర ఆగేవారు కారు. భిక్షు ఏకుదాన్ ఒకే ఒక వ్యక్తి. ఒకే ఒక శ్రోతుకూడా. మరో శ్రోత అసలు ఎలా ఉంటాడు. వచ్చినవాళ్ల పారిపోతూ ఉంటారు. రోజు అదే ఉపదేశం అందులో మార్పు ఉండనే ఉండదు. ఆ మాటతప్ప ఆయనకు మరొకటి తెలియే తెలియదేమో.

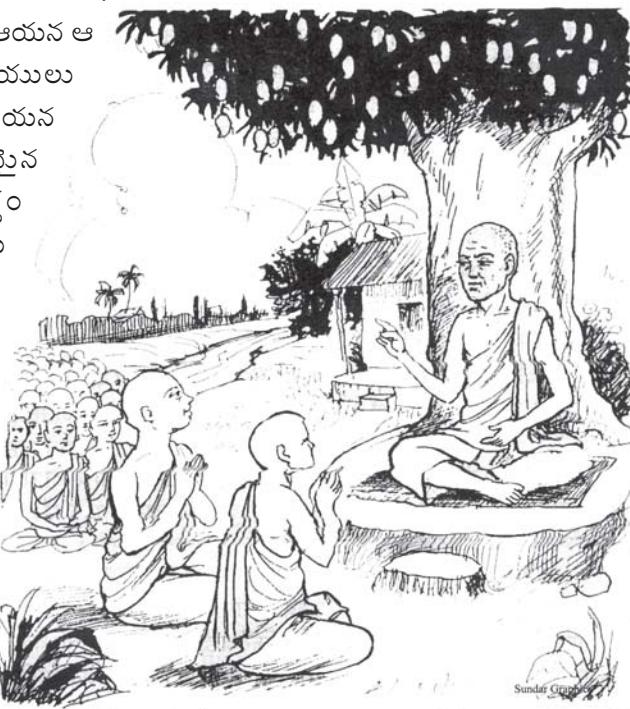
అయితే, ఆయన తన జీవన సత్యాన్ని ఎప్పుడూ చెప్పినా, అడవి ఒక విలక్షణమైన శోభతో నిండిపోయేది. చెట్లూ, కొండలూ, వాగులూ ఒక అలోకిక చైతన్యంతో ఉర్రూతలు ఉంగిపోయేవి. పాంగిపారలిపోయేవి. ఆయనకు అభినందనలు తెలిపేవి. ధన్యవాదాలు! ధన్యవాదాలు! అభినందనలు! అనే మాటలతో అడవి అంతా ప్రతిధ్వనించిపోయేది. ఒక అపురూపమైన శోభ, ఒక అలోకిక చైతన్యం అంతటా వెల్లినిరిసేవి.

ఒక రోజున ఇద్దరు భిక్షువులు ఆ అడవిలోకి వచ్చారు. వారితోపాటు బౌద్ధమత గ్రంథాలయిన త్రిపిటకాలు ఉన్నాయి. ఒక్కొక్క భిక్షువుతోపాటు 500 మంది శిష్యులు వచ్చారు. అగాధమైన వారి పాండిత్యం సర్వత్రా పేరు ప్రభాతులు పాందినది. వారి రాక ఏకుదాన్కు ఎంతో సంతోషం కలిగించింది. ఆయన హృదయపూర్వకంగా వారికి స్వాగతం చెప్పారు. “మీరు ఇక్కడికి రావడం నా అద్భుతం. నేను పల్లెటూరివాడిని. అజ్ఞానిని. నాకు తెలిసింది ఒకే మాట. దానినే రోజు ఉపదేశిస్తూ ఉంటాను. ఎవ్వరూ వినరు. వన శక్తులు మాత్రం ఆ ఉపదేశం వినిటాయి. ధన్యవాదాలు తెలుపుతాయి. అయినా, ఆ మాట విని విని అవి విసుగుచెంది ఉంటాయి. నేను చేపే ఒకే ఒక మాట మల్లి మల్లి విని తమ ఆనందాన్ని వ్యక్తం చేయడం ఈ ముసలివాడిమీద దయ తలచడమే.

“మీరిద్దరూ మహా జ్ఞానులు. త్రిపిటకం మీకు కంఠస్తమైన గ్రంథం. మీ జ్ఞాన మహిమవల్ల ఆకర్షితులైన అయిదేసి వందలమంది మీకు శిష్యులు అయినారు. నాకు ఏమీ రాదు. కనుకనే నాకు ఒక్క శిష్యుడునా లేదు. రోజు ఒకే మాట ఉపదేశిస్తూ ఉంటే ఎవరు శిష్యులు అవుతారు” - అన్నాడు.

ఈ మాటలు విని, మహాపండితులైన ఆ భిక్షువులిద్దరూ ఒకరి నొకు అర్థవంతంగా చూచుకుని నవ్వుకున్నారు. వారి కళలో పాండిత్య గర్వం మెరిసిపోతోంది.

పాపం ఈ ముసలివాడు అడవిలో ఒంటరిగా ఉంటూ ఉంటూ పిచ్చివాడయిపోయాడు. ఒంటరితనంవల్ల ఇతడి మెదడు చెడిపోయింది. లేకపోతే - ఎవరైనా రోజు ఒకే ఉపదేశం ఇస్తారా.

నిర్వలమైన మనసే గొప్ప తీర్థక్షేత్రం.

ఈ ఉపదేశం విని వన దేవతలు మెచ్చకుంటున్నాయని ఈయన చెపుతున్నాడు. మతిలేనిమాట కాకపోతే మరేమిటిది. లేకపోతే దేవతలు రావడం ఏమిటి! ఉపదేశం విని అభినందించడం ఏమిటి? మా ఇద్దరివంటి జ్ఞానుల, పండితుల ఉపదేశాలు వినడానికి దేవతలు ఎప్పుడూ రాలేదే. ఈ మూర్ఖుడు చిలక పలుకులా వల్లించే ఆ ఒక్క మాట వినడానికి వారు ఎందుకు వస్తారు? అయినా మించిపోయిందేమీ లేదు ఉపదేశమంటే ఏమిటో ఇతడికి ఇవాళ చూపుతాం.

- ఇలా ఆలోచించారు ఆ మహాపండితులు ఇద్దరూ. అయితే బయటికి మాత్రం ఏకుదాన్ వయస్సు దృష్టిలో ఉంచుకుని ఎంతో మర్యాదగా ఇలా అన్నారు - “మీరు చెప్పిన దానికి మేము అంగీకరిస్తున్నాం. మా ఉపదేశాలవల్ల మీకుకూడ విషయాలు అర్థమవుతాయి.”

“మహాజ్ఞానులైన మీ ఇద్దరి కృషవల్ల ధన్యుడను అయినాను”- అన్నాడు ఏకుదాన్. ఆయన హృదయం కృతజ్ఞతా భావంతో పొంగిపొరలింది. ఆయన ఎంతో ప్రేమతో, ఎంతో శ్రమతో వారి ప్రవచనాలకు తగు ఏర్పాట్లు చేశారు. మహాపండితులు కూర్చునడానికి ధర్మసాలు ఏర్పాటు చేశారు. విద్యత్తుతో నిండిన వారి ప్రవచనాలు వినే అద్భుతం కలిగి తాను కృతకృత్యుడను అయినానని ఆయన భావించారు.

అదే జరిగింది. ధర్మసాలపై కూర్చుని వీరిద్దరూ ప్రవచనాలు ఇచ్చారు. వారు మహాపండితులు త్రిపిటికాలను మధించిన విద్యాంసులు. బుద్ధుని వచనాలన్నీ వారికి కంఠస్థమైనవే. ప్రశంసకులూ, శిష్యులూ వారిని ఎప్పుడూ చుట్టుముట్టి ఉంటారు. 500 మంది శిష్యుల బృందం వారికి సేవ చేయడానికి ఎప్పుడూ సిద్ధంగా ఉంటుంది. వారు ఒక్కొక్కరుగా ఉపదేశాలు ఇచ్చారు. ఉపదేశాలకు ముందు శిష్యులు వారి విద్యత్తునూ, గొప్పతనాన్నీ వరించారు. సమాజంలో వారి ప్రభావం ఎంత ఉన్నదో వివరించారు. ఎంతమంది ప్రజలు వారికి జయజయ ధ్వనాలు చేస్తారో పేర్కొన్నారు. వారు ఎన్ని దేశాలలో పర్యటనలు జరిపారో, ఎన్ని సహాన్నాలు పొందారో, ఎన్ని బిరుదులు అందుకున్నారో, వివిధ దేశాల రాజులు వారిని ఎలా సత్కరించారో సవినరంగా తెలిపారు.

ఈ పరిచయం తర్వాత శిష్యులు వార్య సహకారంతో గీతాలు గానం చేశారు. ఇలా పూర్వరంగం పూర్తయింది. ప్రవచనాలు జరిగాయి. శాస్త్ర సమ్మితంగా, పాండిత్య ప్రకర్షతో, తర్వాతంగా, శిష్యులు పార్వత్యానాలు చేశారు. భిక్షువు ఏకుదాన్ పొందిన ఆనందానికి అవధులు లేవు. ఆయన ఆ పండితులను

హృదయపూర్వకంగా అభినందించారు.

అయితే ఒక్క విషయం ఆయనను ఆశ్చర్య పరచింది. వన దేవతలు ఏమీ మాటల్లడలేదు. ఆయన ఆ పండితులతో ఆ మాటే అన్నారు - అసలు ఏం జరిగింది? వన దేవతలు ఎందుకు మానం వహించారు? వారికి ఏమయింది? వారు ఎక్కడికి వెళ్లారు? వారు రోజా నా ఉపదేశం నింటారు. అదని అంతా హర్షధ్వానాలతో మారుమ్రొగుతుంది. నేడు మహాపదేశం ఇచ్చారు. జ్ఞానంతో నిండిన ఉపదేశం ఇచ్చారు. కానీ, నీరంతా మూగనోము పట్టారు. ఇలా ఎందుకు జరిగింది?

మహాపండితులకు ఈయన మాటలు వీచ్చివాని ప్రేరాపనగా అనిపించాయి. వారిద్దరూ ఇలా అనుకున్నారు - మేము మహానగరాలలో లక్షలమంది పాల్గొన్న సభలలో ఉపదేశాలు ఇచ్చాము. ఇప్పుడు ఈయన మీద దయతలచి ఈ అదవిలో ఉపదేశం ఇప్పుడానికి ఒప్పుకున్నాము. ఈయనకు ఇంతగా మేలు చేశాము. కానీ, ఈయన మా అనుగ్రహానికి కృతజ్ఞత చెప్పడానికి బదులు - వన దేవతలు ఎందుకు పలకడం లేదని అడుగుతాడేమిటి?

అయినా, ఆయనతో పైకి ఇలా అన్నారు - “నీవో పని చెయ్యి, నీవు నీ ఉపదేశం ఇప్పు. దాన్ని వినే అవకాశం మాకు కలుగుతుంది. దానితో పాటు వన దేవతల వాణి వినే అవకాశంకూడ మాకు కలుగుతుంది.”

వారీ మాటలు వ్యంగ్యంగా అన్నారు. అజ్ఞాని అయిన ఈ ముసలివాడికి ఏమీ తెలియదు కదా. ఈయన మాట ఒక్కటీ వింటే సరిపోతుంది కదా - అని వారు అనుకున్నారు.

అమాయకుడైన ఏకుదాన్కు ఈ వ్యంగ్యం అర్థం కాలేదు. వారు నిజంగానే తనను ఉపదేశం ఇప్పుమని తనను ఒత్తిడి చేస్తున్నారని ఆయన భావించారు. ఎంతో సంకోచంతో ధర్మసంమీద కూర్చున్నారు. ఎంతో నమ్రతతో సభలో ఉన్న ప్రజలకు ప్రణామం చేశారు. వన దేవతలందరినీ అభ్యర్థించారు. తన ఆరాధ్య దైవం అయిన బుద్ధ భగవానునికి తలవంచి ప్రణామం చేశారు. ఆతర్వాత- హృదయపు లోతులనుండి తన మన ప్రాణాలను ఏకం చేసి, “బుద్ధం శరణం గచ్చామి” అని తనకు వచ్చిన మంత్రాన్ని పరించారు. ఆ పరసంతోనే ఆయన లోతయిన భావ సమాధిలో మునిగిపోయారు. ఆయన ముఖమండలంపై మహాజ్ఞానపు వెలుగు ప్రకాశించింది. అతడి అప్పిత్వం మొత్తం పులకించిపోయింది. సభలోనీ ప్రజలమీదకూడ అనుభూతి అనే ఆ అమృత కలశంనుండి కొన్ని బిందువులు

చింతన, శీలముల స్థాయిని పెంచడమే సాధన.

జారిపడ్డాయి. అడవి అంతటినుండి “బాగుంది, బాగుంది” అనే అపూర్వ నినాదం ధ్వనించింది. చెట్టు చెట్టునుండి ఆ కేక వెలువడింది. రాయి రాయి నుండి ఆ కేక వెలువడింది. అడవిలోని వన శక్తులనుండి వన దేవతలనుండి ఆ కేక వెలువడింది. అలోకికమైన ఆ పూల వానతో ధర్మసనం నిండిపోయింది. పార్లిపోయింది.

మహాపండితులు ఇద్దరూ పైరాన వడ్డారు. వారిలా అనుకున్నారు- ఈ ముసలివాడు పిచ్చివాడు కాడు. వన దేవతలు నిజంగా ఉన్నారు. మరి ఈ దేవతలు పిచ్చివాళ్ల? ఎందుకంటే - ఇలాంటిది ఎక్కడైనా విన్నానూ? ఒక్క మామూలు మాట - “బుద్ధం శరణం గచ్ఛామి”, ఏముందో దీనిలో. దీన్ని ఎవరైనా చెప్పవచ్చు, ఎప్పుడైనా చెప్పవచ్చు, ఎక్కడైనా చెప్పవచ్చు. ఈ వనదేవతలు అనాగరికమైనవి. తెలివి లేనివి. వీటికి మాప్రవచనాలు అర్థమై ఉండవు.

వారిలా ఉపా లోకాలలో విషారిస్తూ వెళ్లిపోయారు.

ఆ రోజుల్లో బౌద్ధ సంఘంలో ఈ సంఘటన బహుళ ప్రచారం పొందింది. అయితే దీని రహస్యం ఎవరికీ అంతుపట్టలేదు. బుద్ధ భగవానుని శిష్యుడు ఆనందుడు ఆయనకు ఈ సంఘటనను వివరించి దీని మర్యం ఏమిటో తెలుపవలసిందిగా ఆయనను ప్రార్థించాడు.

బుద్ధుడు చిరునవ్వుతో ఇలా అన్నారు-“వత్స! అనందా! ఏకుదాన్ ‘బుద్ధం శరణం గచ్ఛామి’లోని రహస్యాన్ని తెలుసుకున్నాడు. అతడు క్షీణాశవుడు అయిపోయాడు.”

“క్షీణాశవుడు అంటే ఏమిటి?” అని ఆనందుడు బుద్ధుడిని వినముంగా అడిగాడు.

బుద్ధుడు ఇలా చెప్పాడు.

“ఆప్రవాలు నాలుగు

మొదటిది కామాశ్రవం. అది నశించడం అంటే అర్థం పొందాలనే కోరిక లేకపోవడం. కోరికలన్నీ నశించిపోయాయి. పేరు, ధనం, కీర్తి, పదవి, మరొకటి పొందాలనే తపన ఇక లేదు.

రెండవది భావాశ్రవం. స్వగ్రం, మోక్షం, మంచి జన్మ ఎత్తడం అనే కోరిక. ఇది నశించడం అంటే జీవేషణ నశించడం. లోకమైనవే కాక, అలోకమైన కోరికలు కూడా నశించడం.

మూడవది దృష్టాప్రవం అనగా -దృష్టి, శాప్తం, సిద్ధాంతములపై ఆసక్తి ఇది నశించడం అంటే అర్థం జాతి, మతం, కులం, దేశం, శాప్తం, సిద్ధాంతం అన్నింటి పట్ల వ్యామోహం నశించడం. సంకుచిత దృష్టి విష్టుతం కావడం.

నాల్గవది అవిద్యాప్రవం. నేను ఉన్నాను- అనే భావన

లోపించడం ‘నా తనం’ తొలగిపోవడం. సరిహద్దులన్నీ చెరిగిపోవడం. అపరిమితం అయిపోవడం.

ఆనందుడు శ్రద్ధగా వింటున్నాడు. భగవానుని వచనాలను భగవానుడు హృదయపు లోతులను తాకే స్వరంతో ఇంకా ఇలా అన్నారు-

“భిక్షు ఏకుదాన్లో ఈ ఆప్రవాలు నాలుగూ నశించిపోయాయి. ఆయన ఇప్పుడు క్షీణాప్రవుడు”

ఇలా చెపుతూ చెపుతూ అంతర్యామి అయిన భగవానుడు ఆనందుని మనసులో ఉన్న ప్రశ్న ఏమిటో తెలుసుకున్నారు. ఆయన చిరునవ్వు నవ్వి ఇలా అన్నారు-

“బుద్ధం శరణం గచ్ఛామి” అన్నది భిక్షు ఏకుదాన్కు ఒక వాక్యం కాదు, ఒక అనుభూతి. ఆయన నిజంగా బుద్ధుణ్ణి అనగా బుద్ధత్వాన్ని శరణు పొందారు. ఆయన బుద్ధత్వ ధారలో నిమగ్నులు అయిపోయారు. ఆయనకు ఈ వాక్యం శాప్త వాక్యం కాదు, సమాధి సత్యం. దానిని ఉచ్చరించడంతోపాటే ఆయన బుద్ధత్వంలో ఏకాత్మత పొందుతారు. ఆయన అనుభూతిని పరికించి వన శక్తులు ధన్యం అపుతాయి. ఆయనను అభినందిస్తాయి.”

ఈ అంశాన్ని సూత్రప్రాయంగా భగవానుడు దిగువ ధర్మ పద్యంలో వినిపించాడు -

న తేన పండితో హాతి హాతి యావతా బహు భాసతి
ఫేమీ అవేరీ అభయో పండితేతి యవుచ్చతి ||

అనగా -

ఓ భిక్షువులారా! పెక్కు ఉపన్యాసాలు ఇప్పుడంద్వారా ఎవ్వరూ పండితులు కారు. క్షేమవంతుడు, శత్రువులు లేనిపాడు, నిర్భయుడు అయిన వ్యక్తియే సండితుడు.

ఆనందునితోపాటు భిక్షువులంతా ప్రశాంతంగా భగవానుని వచనాలు వింటున్నారు. భగవానుడు ఇలా అన్నారు -

“సత్యం శాప్తంలో లేదు. సత్యం శబ్దంలోనూ లేదు. సత్యం బుద్ధిపరమైన జ్ఞానంలోనూ లేదు. అనుభూతియే సత్యం. సత్యం శాయ్యంలో వ్యక్తం అపుతుంది. మానంలో, ఆంతరిక ఏకాంతంలో వ్యక్తం అపుతుంది. వాస్తవానికి - సజీవమైన అనుభూతియొక్క వ్యక్తికరణాపై ఆప్తిత్వమంతా కష్టజడి ఉంది. అలాంటి ప్రతితో వన శక్తులు ప్రసన్నమై అభినందనలు కురిపించడం సహజమే.”

ఇలా చెప్పి, భగవానుడు మానంలో మునిగిపోయారు. ఆనందునితో సహ భిక్షువులంతా భగవానుని మాటలను మననం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

H H H

నీ హృదయంలో జెదార్యం ఉంటే, నీపై ప్రేమ వర్షిస్తుంది.

వ్యక్తి నిర్మాణం

లక్ష్మీ సాధనకు దీక్ష అనివార్యం

మన చుట్టూ ప్రక్కల పురుగులు, కీటకాలు, ఈగలు, దోషులు, పశువులు, పశ్చలవంటి అనేక ప్రాణాలు కనపడుతూ ఉంటాయి. వీనిలో కొన్ని ప్రాకేవి, కొన్ని ఎగరేవి, కొన్ని నడిచేవి. అన్ని తింటూ త్రాగుతూ ఉంటాయి. అన్ని పిల్లలు పుట్టిస్తాయి. మనుషుడు కూడా ప్రాణియే. అతడు కూడా ఈ పనులన్నీ చేస్తూ ఉంటాడు, అయినా ప్రపంచానికి కలికితురాయిగా చెప్పబడుతున్నాడు. భగవానుడు కూడా చెప్పాడు - మనుషుడు నాకు అన్నింటికంటే ఎక్కువ ప్రియము అని.

భగవానుడు అతణ్ణి ఎక్కువ కౌశల్యంతో తయారు చేశాడు. అనేక శక్తులు అప్పగించాడు. శారీరక దృష్టితో ఆలోచీస్తే మనుషుడు ఇతర ప్రాణులతో సమానం కాదు. అతడు చేపలె పగలు రాత్రి నీళ్ళలో ఈదుతూ ఉండలేదు. కోతివలె ఒక కొమ్మనుండి మరొక కొమ్మకు దూకలేదు. పశ్చలవలె ఆకాశంలో విహారించలేదు. ఆశ్వమంత శక్తి లేదు. ఎద్దువలె బరువు మోయలేదు. కుక్కకు ఉన్న వాసన పసిగట్టగల శక్తి లేదు. డేగలె నిశిత్వమైన చూపు లేదు. అయినా శ్రేష్ఠుడు. ఎందుకని? దీనికి ఒకటే సమాధానం. అతని వద్ద బుధి కౌశల్యం ఉన్నది. దానివలన అన్నిటికంటే చాలా గొప్పవాడవుతాడు. పులి-సింహం వంటి క్రూర జంతువులను కూడా హంటర్తో ఆటలాడిస్తాడు. ఎంతో విషంతుమైన పాములను నాగస్వరంతో నాట్యమాడిస్తాడు. అతడు జ్ఞాన-విజ్ఞానాల బలంతో ఆకాశానికి నిచ్చేన వేశాడు. ఎన్నో ఎన్నో అన్యోషాలు చేశాడు. ఇక ఇప్పుడు ఆకాశంలో ఇశ్శు కట్టటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

పరమపిత పరమాత్మ చేసిన ప్రపంచం అనే తోటను అందంగా నిర్యహించేందుకు మనుషునికి ఈ శక్తులన్నీ అప్పగించబడ్డాయి. శాంతిగా ఉండి ఇతరులను కూడా శాంతిగా ఉండనివ్యాలని. తన జ్ఞానం సదుపయోగం చేయాలని. బలం సంరక్షణకు ఉపయోగించాలి కానీ సంహరంలో కాదు. అతని చాతుర్యం నిర్మాణంలో ఉపయోగపడాలి కానీ ధ్వంసంలో కాదు. ఒక వేళ మనుషుడు తన యోగ్యతలను సామర్థ్యాలను అక్కమంగా వినియోగిస్తే, ఇతరులకు నష్టం కలిగిస్తూ ఉంటే, అతనికి పరమాత్మ ప్రేమ ఎలా లభిస్తుంది? ఎవరైనా కొడుకు తండ్రి మాట వినకపోతే, తండ్రి చెప్పినా వినక చెడు చేస్తూ

ఉంటే, తండ్రి గౌరవాన్ని మట్టిలో కలుపుతూ ఉంటే - అతడు ఏదో ఒక రోజు విసిగిపోయి వేరే పంపించి వేస్తాడు. ఇదే విధంగా మనుషుడు పరమపిత పరమాత్మ మాటను వినక దారి తప్పి దోష-మర్మణాలలో దుర్యుసాలలో చిక్కుకుంటే, భగవంతు డిచ్చిన శక్తులను దురుపయోగం చేస్తే - భగవంతుడు అతణ్ణి క్షమించడు. తన దుర్మణాలు కారణంగా తరువాతి జన్మలో అతడు ఇతర ప్రాణులుగా తిరగవలసి వస్తుంది.

శ్రేష్ఠ జీవనం జీవించడంలో, జీవితమంతా దానిని వికసించేసుకోవటంలో మనుషుని గొప్పతనం ఉన్నది. ఈ శ్రేష్ఠతకు ఆధారం ఏమి కావాలి?

పరస్పరం కలసి మెలసి ఉండుట, ప్రేమతో వ్యవహారించుట, శ్రేష్ఠ గుణములు. ఒక కుటుంబంలోని వారు, ఒక చోట పనిచేసేవారు, కలిసి చదువుకోవారు చిన్న పెద్ద అందరూ ఒకరి పట్ల మరొకరు త్యాగ భావంతో ఉంటే, స్వార్థ భావం వదలి పెడితే, పరమార్థంలో ఆనందం పొందితే వారిలో ప్రేమ పెంపాందుతుంది. వారు ప్రసన్న లవుతారు. తమ పూర్తి సమయం ప్రగతి కోసమే వినియోగించుకోగలుతారు. వారి పనికి ఆటంకం కలిగించే శత్రువులెవరూ ఉండరు. మరోప్రక్క - ఈర్షార్ధేషాలతో పరస్పర నిందారోపణలతో ఉన్నవారికి ఎక్కడా సుఖం దొరకదు, ఎక్కడా సాఫల్యం దొరకదు. ఇతరుల పట్ల సద్భావం వల్ల హారుయం కోమలం, మనస్స నిర్మలం అవుతాయి. ఇటువంటి వ్యక్తులనే భగవంతుడు ప్రేమిస్తాడు.

**నిర్మల్ మన జన్ సో మోహి పావా
మోహి కపట భల నిద్ర నా భావా**

మనుషుని లోపల అనేక శక్తులు దాగి ఉన్నవి. అనేక గుణాలు బీజ రూపంలో ఇమిడిఉన్నవి. ఆ గుణాలను ఆ శక్తులను తనలోపల పెంచుకుంటే మనుషుడు సులభంగా ఔన్నత్య శిఖరాన్ని అధిరోహిస్తాడు. మహారాతంలో మహార్షి వేదవ్యాసుడు ఇలా చెప్పాడు. ‘ఈ భూమి మీద మనుషు జీవనం కంటే శ్రేష్ఠునదేది లేదు. అయినా అధికులు పశువుల వలె జీవిస్తూ ఉన్నారు.’ ఎక్కువ మంది విద్యార్థులు పెద్ద వారయేకొద్ది దుష్టసాంగత్యంలో చిక్కుకుంటున్నారు. సమాజంలో దోషపూరిత

మన అజ్ఞానాన్ని గుర్తించడం వివేక సౌధానికి తొలిమెట్టు.

వాతావరణంలో విలపిలలాడుతున్నారు. తద్వారా వారు తమ శక్తులను దుర్బునియోగం చేస్తున్నారు, వదువును నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నారు. యోగ్యత పెరుగదు. సామర్థ్యమూ వికసించదు. సమాజంలో తగిన స్థాయి లభించదు. జీవితమే భారమవుతుంది. గానుగెద్దువలె తిరుగుతూ ఉంటారే కాని ఎక్కుడికి చేరు.

జీవితంపట్ల సక్రమమైన దృక్షథం ఉంటే సంయున నియమాలతో సరళంగా జీవిస్తే ఉన్నత జీవనం జీవించవచ్చు. సద్గుణాలు జీవితాన్ని అనందమయం చేస్తే, దుర్గుణాలు జీవితాన్ని దుఃఖమయం చేస్తాయి. ఉన్నతిని కోరుకునేవారు దుర్గుణాలు, దుర్వ్యసనాలు వదిలి తమలోపల సద్గుణాలను వికసింపచేసుకోవాలి.

“శ్రీకృష్ణాధ్యాత్మారాత్రి”

ఆలోచనలేని కార్యక్రమములు, ఆధారములులేని పనులు చేసేడివారి జీవితం పశుతుల్యం. ఆకాశ మార్గంలో విమానం విహారించుచున్న సందర్భమున, దానికొక కాలం, నిర్దేశ స్థలం లేని యొడల అది అచ్చటనే తిరుగుచుండును. అది చేరవలసిన స్థానమునకు చేరలేదు. దిక్కుచి విమాన పైలట్కు వెళ్ళవలసిన మార్గమును తెలియచేయును. ఆ విమానం దాని నిర్దేశానుసారం కొన్ని వేల మైళ్ళ దూరం వెళ్ళగలదు. దాని భాగములన్నీ నిర్దిష్ట లక్ష్యంతో నిర్మించబడినవి. సూర్యుడు ప్రతి దినము ఆకాశంలో ప్రకాశించును. ప్రజలకు ప్రకాశం, వేడి, జీవిత ఆధారమును ఒప్పగి తన లక్ష్య సాధనను పూర్తిజేయుచున్నాడు. అదే విధముగా వ్యక్తములు, వస్తుతి, వాయువు, జలం, సముద్రం, నదులు జగత్తు ఎప్పటి వరకు ఈ వ్యవస్థతో ఉండునో అప్పటివరకునూ తమ కర్తవ్యములో నిష్ట ప్రకారం స్థిరముగా ఉండగలవు.

మానవుడు చక్కగా ఆలోచన చేసి మంచి కార్యమును చేయుచున్నయొడల అతని శక్తి సామర్థ్యము బహిర్గతమగును. అతను ఏ ఉద్దేశ్యముతో జీవించుచున్నాడు? ఏ చిన్న కారణములతోనో అతను తిరుగడుకదా! తన స్వభావం ఏ మార్గమునకు మలుపునో, ఆ మార్గమునకే నడుచును. ఈ శక్తుల సామర్థ్యం ఎటు గలదు? ఇతర జీవులు ఎలా జీవిస్తున్నాయో అలా మనం ఎందుకు బ్రతుక కూడదు? బుద్ధి సూక్ష్మత, ఆధ్యాత్మిక అనుభూతి, మహాత్మలు మొదలగునని విమానములకు మార్గదర్శనం చేయు దిక్కుచులవంటిది. మనిషి కర్తవ్య నిష్టతో లక్ష్యమును సాధించగలడు.

జీవనుక్కేయే మన లక్ష్యమైతే ఇప్పటినుండి అందుకు నిమగ్గులు కండి. ఒక్కసారి లక్ష్య నిర్ధారణ అయితే అందుకోసం పూర్తి ప్రయత్నం చేయండి. దైర్ఘ్యము విడవకండి. ఎన్నుకున్న దారిలో పట్టుదలతో నడవండి. ఎంత త్వరగా లక్ష్య ప్రాప్తి అవుతుందో మీరే చూస్తారు.

మహాపురుషులలోని ప్రధానమైన సద్గుణమేమంటే - తమ లక్ష్య ప్రాప్తి పట్లునిష్ట. నిమగ్గుమగుట, తన్నయత్యం. అవి ఎంతో ఉన్నత స్థాయిలో ఉండి ప్రజా హృదయాలను కదిలించివేస్తాయి. మీ లక్ష్య ప్రాప్తిలో మీకు ఎంత విశ్వాసమున్నదనేదే మీ గొప్పతనానికి గీటురాయి. దానికోసం మీరు ఎంత త్యగం, బలిదానం చేయగలరు? లక్ష్య నిర్ధారణ మాత్రమే చాలదు. మీ ధ్యేయం ఎంత విలువైనదనేది కూడా ముఖ్యమే. లక్ష్యం ఉన్నతం కాకపోతే పరిస్థితి మారిపోగానే ఆలోచనలు మారిపోతాయి. మనమ్యులకు నియమిత ప్రేరణ నిస్తూ వారిని ఉత్సాహంతో నింపడం అసాధారణ లక్ష్యములకే సాధ్యం. లక్ష్య ప్రాప్తిలో ఏ ఆటంకములు వస్తాయో వాటితో సంఘర్షించుట, దైర్ఘ్యంతో చివరివరకు పోరాడుట లక్ష్యంలోని శ్రేష్ఠత ద్వారానే సాధ్యపడతాయి.

ఆదర్శ సిద్ధికి ఉన్నత గుణాలు ఎంతో అవసరం. గొప్ప కష్టాలను ఎదురోచ్చావాలి. అప్పుడప్పుడు కష్టం మీద కష్టం వస్తూ ఉండుంది. వాటికి అంతం ఉండదు. అటువంటి అనేక పరిస్థితులను ఎదురోచ్చావాలి. వాస్తవమేమంటే కష్టాలు సహిస్తూ సహిస్తూ అసాధారణ సహానం కలుగుతుంది. తమ నిశ్చయం గురించి నిష్ట ఉన్నవారే లక్ష్య ప్రాప్తి అనే కష్ట మార్గంలో చివరిదికా నిలచి ఉండగలరు. అటువంటి వ్యక్తులే సఫలత పొందగలరు.

జీవన లక్ష్య ప్రాప్తి అనేది కలినమైన ప్రక్రియ అనుటలో సందేహం లేదు. కానీ ఈ విధంగా లక్ష్యసాధనలో గట్టిగా నిలబడుట వల్లనే మనమ్యని నైతిక వికాసం కలుగుతుంది. ఎవరు శారీరకంగా, మానసికంగా పరీక్షలలో నెగ్గతారో వారి శిలమే ఉజ్జులమవుతుంది. తన లక్ష్యమును నిర్ధారించుకొనుట అనేది మనమ్యడు చేయాలి. ఆదర్శ రహిత జీవితానికి పశు జీవనానికి అంతరం ఉండదు. దుర్గుణాలు వదిలి సద్గుణాలు అలవరచుకొన్నప్పుడే మనమ్యడు గొప్పవాడు కాగలడు.

జ్ఞ జ్ఞ జ్ఞ

సత్త స్వభావమే మనిషికి సౌందర్యం.

మనం - మన ఆరోగ్యం

జీవన సంగీతాన్ని ఇలాపించే ఆరోగ్యం

ఆయుర్మై పాపి ప్రాణం మే పాహ్యపానం మే పాపి
వ్యానం మే పాపి చష్టుర్మై పాపి శ్రోత్రం మే పాపి
వాచం మే పిన్చు మనో మే జిన్యాత్మవం మే
పాపి జ్యోతిర్మై యచ్ఛ ॥ - యజ్ఞేదం 14/17

అనగా-

ఓ పరమాత్మ! నా ఆయుష్మను రక్షించు. నా ప్రాణ, అపాన,
వ్యాన వాయువులను రక్షించు. నా కళలను, చెవులను రక్షించు.
నా వాక్యాని శక్తి వంతంగా చెయ్య. నా మనసుకు తృప్తిని
కలిగించు. నా ఆత్మను రక్షించి వెలుగును ప్రసాదించు.

సమగ్ర ఆరోగ్యమే జీవన సాధనకు మూలాధారం.
అందువలన ఆరోగ్యం పట్ల అశ్రద్ధ తగదు. ఆరోగ్యంగా ఉంటేనే
లొకిక పారలొకిక వికాసం, సాంసారిక, ఆధ్యాత్మిక వికాసం
సాధ్యమవుతుంది. జీవితంలో ధనం, తపం, కీర్తి, విద్య మొదలైన
వాటిని ఆర్థించాలంటే దానికి మొట్టమొదట కావలసిన
ఉత్సవమైన ఆరోగ్యం. దీనిని అశ్రద్ధతో హేళన చేస్తూ ఉంటాము.
అయితే ఈ విషయంలో తర్వాత వితర్వాలు, కారణాలు వేరు
వేరుగా ఉండవచ్చు. ఆరోగ్యం పట్ల అశ్రద్ధకు తీరిక లేకపోవడం
ఒకసాకుగా చెబుతుంటారు. ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ముందుకు
సాగాలని అనుకునేవారు తపస్స వేరుతో తమ ఆరోగ్యం పట్ల
అశ్రద్ధ వహించడం ఆశ్చర్యకరం.

ఆరోగ్యం పట్ల అశ్రద్ధకు కారణం జీవితం పట్ల సరియైన
అవగాహన లేకపోవడం. చాలామంది కొన్ని కోరికలను
తీర్చుకోవడానికి పదావుడి పడుతూ తమ ఆరోగ్యాన్ని కూడ
నిర్మక్యం చేస్తూ ఉంటారు. అనేక వ్యాధుల చక్రవ్యాహంలో
చిక్కుకున్నప్పుడు కళ్ళు తెరుస్తారు. అప్పటికే సమయం
మించిపోతుంది. జీవనశక్తి నశించడం కారణంగా వారి పరిస్థితి
నూనె లేక ఆరిపోయే దీపంలా తయారవుతుంది. ఆరోగ్యాన్ని
నిర్మక్యం చేసి సంపాదించినదంతా ఎందుకూ పనికిరుకుండా
పోతుంది. జీవితమే నిస్పహయంగా మారినప్పుడు సంపద ఎంత

ఉన్నా ఏమి లాభం?

ప్రస్తుతం ఆరోగ్యం పట్ల అశ్రద్ధకు ఒక పెద్ద కారణం
ఇంద్రియ నిగ్రహం లేకపోవడం. ఇంద్రియభోగాల ఆరాటం
మానవుల ఆరోగ్యాన్ని సర్వవాశనం చేస్తున్నది. నిగ్రహం
లేకపోవడం అంటే తమరక్తంతో తామే హోలీ ఆడడం.
ప్రారంభంలో ఈ ఆట చాలా అనందాన్నిస్తుంది. తళ తళ
మెరినే రక్తపు రంగు, ఉల్లాసంతో చిందులెయ్యాలనే కోరిక
ఆశలను రేకెత్తిస్తాయి. అయితే చూస్తూ చూస్తూ ఉండగానే
పరిస్థితి వికటంచి భయావహంగా తయారవుతుంది. ఇంద్రియ
నిగ్రహం లేకపోతే చిత్ర విచిత్రమైన వ్యాధులు జనిస్తాయి.
ఇలాంటి వ్యాధులు తమ చికిత్సకోసం జీవితం మిాద అనేక
నిర్మంధాలను విధిస్తాయి. ఈ ఇంద్రియ నిగ్రహాలేమి ఆటలో
వ్యసనాలు ఏ నిర్మంధం, కళ్ళుం వేయలేని విధంగా ఆవహిస్తాయి.
ఇక మానసిక చాంచల్యం, శరీర బాధల మధ్య జీవితం
నలిగిపోతూ ఉంటుంది.

తపసాధనల పేరుమిాద ఆరోగ్యం పట్ల అశ్రద్ధవహించడాన్ని
అప్పుడ్పుడు గమనించవచ్చు. ఆధ్యాత్మికత పేరుమిాద, తపస్స
పేరు మిాద శరీర ఆరోగ్యం పట్ల ఎలాంటి అత్యాచారం
జరుగుతుందంటే - అది శరీరం మొత్తమైన ప్రాణికి చేరుకుంటుంది. దీంతో ఏ ఆధ్యాత్మికతను, తపశ్చక్తిని
ఉహించుకున్నామో అది అంతా శూన్యంగా, మౌసపూరితంగా
కనిపించడం ప్రారంభమవుతుంది. కేవలం ఆడంబరాల డోలు
మాత్రమే మెడకు తగులుకుంటుంది. దానిని వాయించేవాడు
నెమ్ముది నెమ్ముదిగా నష్టపోతాడు. వినేవారికి విసుగుపుడుతుంది.
తపం పేరుతో ఆరోగ్యం మిాజబరిగే అత్యాచారాలను నిందిస్తూ
యోగీష్వరుడు 'కృష్ణుడు' భగవదీతలో ఇలా చెప్పాడు -

కర్మయన్తః శరీరస్థం భూత్ప్రామమ చేతసః ।

మాం చైవాస్తః శరీరస్థం తాన్విద్యాసుర నిశ్చయాన్ ॥

అనగా -

మిదిమిది జ్ఞానపు అహంకారం ప్రమాద హేతువు.

శరీరంలో ఉన్న వంచబూత సముదాయాన్ని, అంతఃకరణంలో ఉన్న పరమాత్మను కృశింపజేసే అజ్ఞానులను రాక్షసులుగా భావించాలి.

ఆధ్యాత్మిక జీవనశైలి, తపసాధన అనేవి సాత్మీకమైనవి. ఇది నిగ్రహం, సాధన, సేవల త్రివేణి. విశుద్ధ ఆలోచనలు, విశుద్ధ భావనల ప్రయోగం. అనియమిత ఆహార పాశీయాలు, మనసు కోరిన పద్ధతిలో ఉపవాసం ఉండడం తపస్సు అనిపించుకోదు. బౌద్ధ జాతక కథలలో ఈ విషయంలో ఒక మంచి కథ ఉన్నది. ప్రక్రావణ రాకుమారుడు జీవనసాధన కోసం తథాగతుని దగ్గరకు వస్తాడు. అలా వచ్చిన వారికి నిర్ణిత సమయంలోనే బోధించేవారు. ప్రతి సాధకుని ఆంతరిక ప్రతీతికి అనుగుణంగా ఆసమయం వేరువేరుగా ఉండేది. ప్రక్రావణాడు ఇంకా నిరీక్షించాలి. ప్రభువు నుండి పిలుపు రాకపోవడంతో తన మనస్సు చేసిన నిర్దయానికి దినచర్య కారణంగా అతని ఆరోగ్యం ఒక్కసారిగా క్షీణించింది. అనేక రోగాలు అతడిని చుట్టుముట్టాయి.

అప్పడే తథాగతుడు అతన్ని పిలిచాడు. మధ్య మార్గాన్ని ఉపదేశిస్తూ ఇలా అడిగాడు. “వత్సా! ప్రక్రావణా! నీవు వైపులయంగల నీణావాదకుడిని. సరియైన సంగీతం నీణా నుండి ఎప్పుడు వస్తుందో చెప్పు”

ప్రశ్రవణాడు ఈ విధంగా చెప్పాడు - “భగవాన్! నీణా తంత్రులు బిగుపుకు అనుగుణంగా సంగీతం వస్తుంది. తీగలు వదులుగా ఉన్నా, అతిగా బిగించిన్నా నీణానుండి సంగీతస్పష్టి అసాధ్యం.”

బుద్ధుడు ప్రశ్రవణాని తల నిమురుతూ ఇలా ఉపదేశించాడు- “వత్సా! ఇదే సత్యం జీవన సాధనలో కూడ వర్తిస్తుంది. జీవన సంగీతం భోగ విలాపాలలోగాని, ఉగ్ర కశోరతలోగాని వినబడదు. ఈ రెండు స్థితులలోను వ్యాధులే ఉత్సవమవుతాయి. జీవన సంగీతం నిగ్రహ వాయిద్యాలు మించే సాధ్యమవుతుంది. నిగ్రహం అంటే అతినుండి బయటపడి మధ్య మార్గంగా ఉండడం.”

ఆరోగ్యం పట్ల అశ్రద్ధవలన జీవన సాధ్యం కాదని, జీవనవీణ నుండి సంగీతం ఉత్పన్నం కాదని బుద్ధుని బోధనవలన ప్రక్రావణానికి అర్థమైంది. ఆరోగ్యం కోసం శరీరం, మనసు, ఆత్మలలో ఒక లయను ఉత్పన్నం ఉంచుకోవాలి. సంస్కార నివేకంతో సమగ్ర జీవనాన్ని సమతుల్యంగా ఉంచుకోవాలి. ఉత్తమ ఆరోగ్యానికి ఏం చేయాలి అనే ప్రశ్నకు సూటి జవాబు దినచర్యను సరిచేసుకోవడం. ఇది వెలుగువైపు పయనించే శ్రేష్ఠమైన అడుగు.

అనువాదం : డి.ఎం.పార్ట్.మూర్తి

పంచకుని తిను

ఏ పశుపక్ష్యాదులైనా సరే తాము సంపాదించుకొన్న ఆహారాన్ని దొంగల్లా గుట్టుగా తినాలని అనుకోవు. ఆహారం కనిపించగానే వాటి భాషలో తమ సహాదరుల్ని ఆహ్వానిస్తాయి. “కలసి పంచకుని తిందాము” రమ్యని పిలిచే ఆ పిలుపులో ఎంతటి సహకారం దాగుకొని ఉంటుందో బహుశా మానవమాత్రులకు అర్థం కాదేమో!

మనం ఎక్కుడైనా ఆహార ధాన్యాలు చల్లి చూస్తూఉంటే ఒక పట్టి వాటిని చూచి మిగిలినవాటిని పిలువ నారంభిస్తుంది. తష్ణణం సజాతీయ పశ్చలు గుంపులుగా చేరిపోతాయి. గంతులు వేసే కోతులు కూడా సెనగలుకాని, బియ్యుకాని పెడితే అని వెంటనే తినటానికి ఉపక్రమించవు. తమ మిత్ర బ్యందాన్ని పిలువ నారంభిస్తాయి. ఆ పిలుపు నందుకొని చిన్నవి, పెద్దవి అనేక కోతి సమూహాలు వచ్చి చేరిపోతాయి. మానవులకంటే నికృష్టమైనవిగా భావించబడే జీవ జంతువులలో ఉన్న సహకారం మానవులలో బొత్తిగా లేదని సిగ్గుపడకుండా ఒప్పుకోక తప్పదు. కనిసం తప్పు ఒప్పుకొంటే త్యరలో దిద్దుకొనే అవకాశమైనా లభిస్తుంది. మొసళ్ళు, ఒకరకమైన పశ్చలు సముద్రతీరాల్లో గుడ్లు పెడుతూ వుంటాయి. అని కలసి మొలసి గుడ్లను పొదుగుతాయి. తన గుడ్లు, పరాయి గుడ్లు అనే భావాన్ని చూపించవు. ఏదైనా ఒక తల్లి మొసలి నీటిలో మునిగి మరణిస్తే, మరో తల్లి ఎవరో ఒకరు తన బాధ్యతగా భావించి ఆ రిక్త స్తానాన్ని పూరిస్తుంది. ఇలా కలిసిమెలసి గుడ్లను పెంచి పోషించటంలో అని చక్కని ఆనందాన్ని, సౌకర్యాన్ని పోందుతూ ఉంటాయి.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

దైవీ విశ్వాసానికి ఫలాలు ఆత్మవిశ్వాసం, సహాయానికి సత్పులితం వస్తుందన్న భరోసా.

భాగవత బోధ

ఖుష్యాభ్యదేవ్యము అటు, ద్వ్యతీర్పుము అటు

మనకు మానవ శరీరం ఎందుకు లభించింది? ఇతర జీవులకన్న మనకు మరిన్ని సాధన సంపత్తులను పరమేశ్వరుడు ఎందుకు ప్రసాదించాడు?

మన జీవితానికి ఏదో ప్రత్యేక ప్రయోజనం ఉన్నది. ఎందుకంటే - కారణం లేనిదే కార్యం జరుగదు. చిన్న చిన్న పనుల వెనుకనే ఏదో కారణం ఉంటుంది. అటువంటప్పుడు ఇంతటి మహాత్రర జీవనం నిప్పుయోజనం ఎలా అవుతుంది.

మరి, మనకు నర జన్మవంటి దుర్దభావైన వరం లభించడానికి కారణం ఏమిటి? ఇన్ని సాధనాలు సృష్టిలో ఏ ఇతర ప్రాణికి లభించలేదు. మనిషి సృష్టికి మకుటమణి, శిరోరత్నం. ఈ జీవితం ఇంత మహాత్రరం అయినప్పుడు దీని లక్ష్యంకూడ మహాత్రరం అయి ఉండాలి.

అయితే, మానవ జీవితానికి పరమ లక్ష్యం ఏమిటి?

పరమ లక్ష్యం పరమార్థం:- రండి. మానవ జీవితపు శిఖరాగ్రాన్ని చేరుకున్నవాడూ, దీనిలో దాగి ఉన్న ప్రత్యేకతలను అన్నింటినీ తన జీవితంలో చరితార్థం చేసుకున్నవాడూ అయిన పూర్వావతారం శ్రీకృష్ణ భగవానుని నోటి నుండే ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం విందాం. శ్రీకృష్ణుడు తన ప్రియ మిత్రుడు ఉద్ధర్షునితో ఇలా అన్నాడు -

“మనిషి శరీరం మృత్యు ధర్మం కలిగినది. నశించిపోయేది అయినా, దీని ద్వారా పరమార్థాన్ని పొందవచ్చు. సత్య వస్తువును పొందవచ్చు. బుద్ధి కుశలుడు ఈ విషయాన్ని గుర్తించాలి. మృత్యువు తనను కబ్బించే ముందే మెలకువ వహించాలి. ఈ మానవ జీవితాన్ని సార్థకం చేసుకునేందుకు సాధన చేయాలి.”

పరమార్థమే ఈ జీవితానికి అంతిమ లక్ష్యమని భగవానుడు చెప్పాడు. ఈ సత్యాన్ని జీర్ణం చేసుకుంటే మనం మన లక్ష్యం వైపు ముందడుగు వేయగలుగుతాము.

శరీరం ఒక సాధనం:- మానవ శరీరాన్ని పొందినంత మాత్రాన మనం ధన్యలం కాజాలమన్నది సృష్టం. ఈ మానవ శరీరం కేవలం ఒక సాధనం. ఒక అవకాశం. అవకాశం అందితే చాలదు. అది సద్గ్యానియోగమూ కావచ్చు. దుర్వినియోగమూ కావచ్చు. కత్తిత మనం గడ్డం చేసుకోవచ్చు. గొంతు కోయనైనా కోయవచ్చు కూడా.

విజ్ఞత ఎందులో ఉండని మనం ఆలోచించాలి. ఎందుకంటే ఒక పరిమిత సమయానికి మనకు ఈ శరీరం లభించిందని భగవానుడు చెప్పుతున్నాడు. మరణం మనల్ని వెన్నాడుతూనే ఉంది. “అహస్యహని భూతాని గచ్ఛంతి యమ మందిరమ్” మృత్యును అనే కత్తి మన మెడమీద ఎప్పుడు వచ్చి పడుతుందో చెప్పలేదు. మనం భగవానుని పొచ్చురికపట్ల శ్రద్ధ వహించాలి. మన జీవన లక్ష్యాన్ని పొందడానికి త్వరపడాలి.

కానీ, ఈ విషయం మనకు అవగాహన అవుతుందా? ఎంతమాత్రం కావడం లేదు. ఇదే ఆశ్చర్యరమైన విషయం.

దధిచి నష్టపోయాడా :- దధిచి మహార్షి దేవతలతో ఇలా అంటారు- జగత్తులో ధనం, జనం, శరీరం మున్సుగునవి క్షణాభంగరములు. క్షణికములు. ఇవి మనకు ఎందుకూ పనికి రావడం లేదు. చివరికి ఇతరులకే పనికివస్తాయి. అయ్యో! ఇది ఎంతటి పిసినారి తనం! మరణ ధర్మం కలిగిన మనిషి తన జీవితంద్వారా ఇతరులకు ఉపకారం చేయకపోవడం ఎంత విచారకరమైన విషయం!

మన పిసినారితనం దధిచి మహార్షికి ఆశ్చర్యం కలిగిస్తున్నది. ఏ క్షణంలో అయినా మన చేతులనుండి లాగికొని పోబడే శరీరాన్ని రక్షించడంకోసం మనం మన సమయమంతటినీ వినియోగిస్తున్నాం. ఇదే మన దౌర్ఘాట్యం. ఈ జీవితం మనముండి లాగి కొనిపోబడే ముందే మనం దాన్ని అత్యధికంగా వినియోగించుకోవడం విజ్ఞత.

దధిచి మహార్షి కూడా మనవంటి మనిషే కానీ, వృత్తాసురుని అత్యాచారాలవల్ల విశ్వమంతా రక్షించండి, రక్షించండి అని ఆర్తనాదాలు చేస్తూన్న సమయం అది. దేవతలు ఆయన వద్దకు వెళ్లారు. తన విషాద గాఢ వినిపించారు. వృత్తాసురుణ్ణి సంహారించడాన్నికి తమ ఎముకలను ఇవ్వమని ఆయనను కోరారు. దధిచి విజ్ఞాడు కనుక, ఆయన దేవతల కోరికను మన్మించాడు. ఆ సాహసకార్యం జరపకపోయినా ఆయన మృత్యువునుండి తప్పించుకునేవారు కారుకడా. కోట్లాది వ్యక్తుల ఎముకలు క్రిమి కీటకాలకు గ్రాసం అవుతున్నాయి. ఆయన ఎముకలకూ ఆ గతే పట్టేది. అయితే అప్పుడు ఇంతటి శ్రద్ధ భక్తులతో మనం ఆయనను స్కరించేవాళమా? మరి దధిచి నష్టపోయారా? ఎంతమాత్రం నష్టపోలేదు.

బుమల, తాపస్యల, మనస్యల వారసుడు మనిషి.

అయినా, మనకు ఈ బేరం నచ్చదు. లోహాన్ని బంగారంగా మార్చే పరసువేదికి బదులుగా మెరిసే కంచుముక్కను తీసుకున్న మూర్ఖ బాలకునికి మనకూ పోలిక ఉంది. మనలో హెచ్చుమందికి ధన వ్యామోహం ఉంది. ఆ డబ్బును కూడబెట్టే ప్రయత్నంలో మనం పరమార్థ ప్రయోజనాన్ని, పరోపకార ప్రయోజనాన్ని కోల్పోతున్నాం.

ధనంతేచ్చే 15 అనర్థాలు :- శ్రీకృష్ణ ఉధవ సంవాదంలో ఒక బ్రాహ్మణుని వర్షన ఉన్నది. ధనాన్ని గురించి ఆయన అంటారు - దొంగతనం, హింసాకాండ, అబద్ధం చెప్పడం, ధంభం, కామం, క్రోధం, గర్జం, అహంకారం, భేద బుద్ధి, వైరం, అవిశ్వాసం, స్వర్థ, భోగలాలపత్వం, జూదం, మర్యాదానం - అనే 15 అనర్థాలు మనిషిలో ధనంవల్ల కలుగుతాయి. అని కనుక - స్వార్థానికి, పరమార్థానికి శత్రువు అయిన ధనం అనే అనర్థానికి దూరంగా ఉండడం శుభాన్ని కోరే వ్యక్తి చేయవలసిన పని.

కానీ, మన తెలివితేటలు ఎలా ఉన్నాయంటే - ఈ అనర్థాన్ని పట్టుకుని ప్రేలాడుతున్నాం. ఇప్పటికీ తరుణం మించిపోలేదు. మనం మన ప్రాధాన్యాలగురించి పునరాలోచన జరపాలి. మంచిని స్వీకరించి, చెడును వదులుకునే సాహసం చూపాలి.

పురుషార్థాలమధ్య సమతూకం :- మరి, ధనానికి మానవ జీవితంలో స్థానం లేదా? తప్పక ఉన్నది. అయితే ఒక పరిమితివరకు ఉన్నది. మన దర్శనం పాశ్చికమైనది కాదు. పరిమితమైనది కాదు. మనిషికి ధర్మ, అర్థ, కామ, మోక్షాలనే నాలుగు పురుషార్థాలు (సాధించదగిన పనులు) ఉన్నాయని మన దర్శనం చెపుతోంది. ఈ నాలుగింటినీ పొందే హక్కు మనకు ఉన్నది. అయితే ఈ నాలుగింటిమధ్య సమన్వయం ఉండాలి. సమతూకం ఉండాలి. ఈ సమన్వయం, సమతూకం దెబ్బతింటే, మనం మన లక్ష్యానికి దూరం అవుతాం.

పుక మహార్షి పరీష్ఠిత్తుకు ఇలా చెప్పాడు - తన స్వజనులకు సుఖాన్ని ఇచ్చే అర్థం, ధర్జం, కామం మాత్రమే మనిషికి శాప్తవిహాతములు. శాప్తం నిర్దేశించినవి. తనకు మాత్రమే సుఖం కలిగించి, స్వజనులకు దుఃఖం కలిగించే ధర్మ, అర్థ, కామములు శ్రేయస్తురములు కావు.

ధర్మ, అర్థ, కామములను పరమార్థంవైపు మళ్ళించినస్పుడు మనిషి మోక్షానికి అర్పుడవుతాడు. శాప్తవచనం ఇది. కానీ, మనం సాధనాలను లక్ష్యములుగా పరిగణిస్తున్నాం. ఇది మన భ్రమ.

వాస్తవానికి మనం ధర్మ, అర్థ, కామములను సరైన దిశలో క్రమబద్ధం చేయాలి. అప్పుడే అవి మన ప్రగతికి ఆటంకాలు కాకుండా ఉంటాయి. మన లక్ష్య సాధనకు సహాయకాలు అవుతాయి.

అందరి హితమే ఆదర్శం :- మనం లక్ష్యం కోసం సాధనాలను వినియోగించాలి. దానికి గీటురాయి ‘అందరి శ్రేయస్తు’ కావాలి. మన అర్థత్వమైనమ్మకం కలగడంవల్లనే మనకు భజానా తాళపుచెచి అప్పగించబడింది. భగవానునికి చెందిన ఈ విశ్వాన్ని సుఖవంతంగా, సముస్తతంగా చేయడానికి ఆ బాధ్యత మనకు అప్పగించబడింది. మన ఆదర్శం “సర్వభూత హితే రత్న” కావాలి. అన్ని భూతములకు హితం కలిగించడాలో మనం నిమగ్గులం కావాలి. అంతా మనవాళ్లే. కానీ మన “మనతనం” చాలా పరిమితం, సంకుచితం అయిపోయింది. ఫలితంగా మనం మన శరీరాన్ని, దానికి సంబంధించిన ముగ్గురు నలుగురు వ్యక్తులమంచి చెడ్డలనుమాత్రమే మనవి అని అనుకుంటున్నాం. ఏటి పోషణకే మన జీవితం మొత్తాన్ని వినియోగిస్తున్నాం. కనుకనే మనం వట్టి చేతులతో ప్రపంచంమండి వీడ్జ్‌లు తీసుకుంటున్నాం.

అట్రారుడు ధృతరాష్ట్రమైతో ఇలా అన్నాడు - మనం మనవి అనుకున్న ప్రాణంకోసం, ధనంకోసం, పుత్రులకోసం, వారి పోషణ కోసం అధరాక్కనికి పాల్పడుతున్నాం. కానీ, అవస్థి మనకు అసంతృప్తి మిగిల్చి వెళ్లిపోతాయి. ఇలా మనం మూర్ఖులం అవుతున్నాం.

అవివేకానికి ప్రతీక ధృతరాష్ట్రమైతో :- ధృతరాష్ట్రమై గ్రుడ్డివాడని మీకు తెలుసు. వివిధ ఉపాయాలద్వారా తన శరీరానికి, తన కుమారులకు సిరి సంపదలు కలిగించాలని అతడు జీవితమంతా కలలు కన్నాడు. అందుకోసం ఎత్తులూ జిత్తులూ పన్నాడు. ఫలితం ఏమయింది - సర్వాశశనం. వాస్తవానికి ధృతరాష్ట్రమై అవివేకానికి, అజ్ఞానానికి ప్రతీక. చూపు లేకపోవడం వివేకరాహిత్యానికి చిహ్నం. వివేక దృష్టియే నిజమైన దృష్టి దూరదృష్టి లోపించడంవల్ల మన జీవితం వ్యర్థం అవుతుంది. మనం మజిలీనే గమ్యంగా పరిగణిస్తున్నాం. మజిలీకి కావలసిన వస్తువులను సేకరించడంకోసం, సహాయాత్మికుల సాకర్యాలు చూడడంకోసం మనం మన జీవితం మొత్తాన్ని వినియోగిస్తున్నాం. పరమార్థ సాధన పేరిట ప్రచారంలో ఉన్న పూజలూ, అర్థాలూ, కర్మకాండలూ అంతిమ లక్ష్యాన్ని చేరడానికి సరిపోవు. పరమార్థానికి ప్రత్యక్ష సంబంధం ఉన్నది సేవా సాధనతో.

జితేంద్రియునికి లభిస్తుంది సత్యం.

బుషభదేవుడా, ధృతరాష్ట్రుడా ?:- సన్యాసం పుచ్ఛుకునే ముందు, బుషభదేవ భగవానుడు తన పుత్రులకు ఈ రహస్యాన్ని బోధించాడు. ఆయన ఇలా అన్నారు - కుమారులారా! చరాచర భూతములన్నింటినీ మీరు నా శరీరంగా పరిగణించండి. విశుద్ధమైన బుద్ధితో అడుగుమనా వాటికి సేవ చేయండి. నాకు నిజమైన సేవ అదే. ఇలా చేయనిదే మనిషి కాలపాశంనుండి తప్పించుకోలేదు.

బుషభదేవుడా, ధృతరాష్ట్రుడా - ఇద్దరి ఉరాహారణలూ మనముందున్నాయి. ఇవి రెండూ మానవ జీవితానికి రెండు అంచులు. బుషభదేవ భగవానుడు జీవన శిఖరాగ్రాన్ని చేరుకున్నాడు. ధృతరాష్ట్రుడు లోయలో పడిపోయాడు. ఈ రెంటిలో దేన్ని ఎంపిక చేయాలనేది మన చేతుల్లో ఉంది. మనం ఈ రెంటిమధ్య ఉన్నాం. మనం అంతిమ లక్ష్మీన్ని చేరగోరుతున్నామా? చేరగోరుతూఉంటే- బుషభదేవ భగవానుని నీర్దేశం ప్రకారం నడవాలి. ఏవేవో పూజలు, స్త్రీతాలవల్ల, కర్మాండవల్ల జిరిగే పని కాదిది.

లోకహితంకోసం బలిదానం :- మనం విశ్వాత్మలోని అంశలము. మన అత్మయే విశ్వమంతటా అవరించి ఉంది “ఆత్మవత సర్వభూతేము” (అన్ని భూతములూ నావే) అనే అనుభూతిని పొందాలి. క్షుద్రమైన అహం అనే బందిభానాను బ్రద్దలు కొట్టి, విశ్వహితంకోసం మనల్ని మనం సమర్పించుకోవాలి. సాధనాలన్నీ మనకు ఇందుకోసమే లభించాయి. ఆత్మ కళ్యాణానికి మరో మర్గం లేదు. ఈ ఒక్క వాస్తవాన్ని పెద్దలు పలు విధాలుగా వర్ణించారు.

భక్తశిరోమణి ప్రపాదుడు తన సహచరులైన అసుర బాలురతో ఇలా అన్నాడు - మీరు మీ దైత్య గుణాన్ని, మీ అసుర సంపత్తిని వదులుకోండి. సమస్త ప్రాణులపట్ల దయచూపండి. ప్రేమతో వారికి సేవ చేయండి. అందువల్ల భగవానుడు ప్రసన్నుడు అవుతాడు.

పరమేశ్వరుణ్ణి ప్రసన్నం చేసుకోవాలంటే...

పరమేశ్వరుణ్ణి ప్రసన్నం చేసుకునే మార్గాన్ని ప్రపాదుడు పేర్కొన్నాడు. తల్లిని ప్రసన్నం చేసుకోవాలంటే ఆమె పిల్లలకు సేవ చేయాలి. అలాగే, భగవంతుడి మెప్పు సంపాదించాలంటే ఆయన పిల్లలందరినీ ప్రేమించాలి. వారికి సేవ చేయాలి.

భగవానుడే అన్ని జీవుల రూపంలో క్రీడిస్తున్నాడు. కనుక అందరికి హితం చేయడమే నిజమైన పరమేశ్వర పూజ. మనం

ఏవేవో పూజలు చేసి, స్త్రీతాలు పటించి, కర్మాండలు జరిపి ప్రసన్నం చేసుకో గలగడానికి -

భగవానుడు ఒక వ్యక్తి కాడు. ఆయన ఆత్మరూపంలో అందరిలో వ్యాపించి ఉన్నాడు. కనుక అందరి కళ్యాణాన్నికి ఏర్పాటు చేయడంద్వారానే పరమేశ్వరుణ్ణి ప్రసన్నం చేసుకోగలుగుతాము.

ఇందుకోసమై మనం దోషాలపై, దుర్భణాలపై, అహంపై, మనకారంపై విజయం సాధించవలసి ఉంటుంది. కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ మద, మాత్స్యరూప బరువును తొలగించుకుని తేలిక పడినప్పుడే మేఘాలవలె మనం దగాపడిన మానవతకు సేవ చేయగలుగుతాం.

మేఘమాల మన ఆదర్శం :- భాగవతంలో ఈ కృపావరాన్ని ఎంతో అందంగా, ఎంతో హృదయంగమంగా వర్ణించబడింది.

దయా సముద్రుడైన వ్యక్తి ప్రజల దుఃఖ దైన్యాలను చూచినప్పుడు, అతడిలో దయారసం పొంగిపొరలుతుంది. దీనజన సేవకోసం తన ప్రాణాలను బలిదానం చేయడానికి అతడు ముందుకు ఉరుకుతాడు. మెరుపుల వెలుగులతో శోభించే నల్ల మబ్బులు చల్లని గాలి తాకిడికి కరిగి తమ జీవితాలను నీళ్ళగా మార్చుకుని లోక కళ్యాణంకోసం వర్షిస్తాయి.

సంత్లు, భక్తులు మానవాళికి చేసే సేవ ఇలాంటిదే. నీరిని వర్షిస్తూనే తులసీదాసు “రామ్సె అథిక్ రామ్ కె దాసా” (రాముని దాసులు రామునికన్న అధికులు) అన్నారు. మనం మేఘమాలల ఆదర్శాన్ని నిరంతరం మనముందు నిలుపుకోవాలి. మళ్ళీ మళ్ళీ వర్షం కురిపిస్తున్నపుటికీ మేఘాలలోని జలం తరిగిపోదు. జలమంతా సముద్రునిదే అయినా, ఆ ఉప్ప నీటిని మధుర జలంగా మార్చి, మేఘాలు ఎక్కుడ అవసరం ఉంటే అక్కుడ వర్షిస్తాయి.

మహాపురుషులు, సంత్లు, భక్తులు ఇలాంటి పనే చేస్తారు. పరమాత్మ అనే సముద్రం నుండి జ్ఞానమనే అమృత జలాన్ని సేకరించి వారు అజ్ఞాన దాహంతో అలమటిస్తూన్న ప్రాణులకు చల్లదనాన్ని, జీవితాన్ని దానం శస్తునే ఉంటారు. ఇందులో వారికి ఎలాంటి స్వప్రయోజనమూ ఉండదు. ఎలాంటి ప్రలోభమూ ఉండదు. ఎలాంటి ప్రతిఫలాపేక్షా ఉండదు. సహజసిద్ధమైన తమ కరుణరసం వల్లనే వారలా నిస్యార్థంగా, నిరంతరంగా జ్ఞానదానం చేస్తూ ఉంటారు.

H H H

దైవచ్ఛకు నిమిత్తమాత్రుడు కావడంలోనే ఉంది మనిషి ఆస్తికత.

గురుదేవుల ఐదు స్థాల శిల్పాలు

పరమ శ్రీ గురుదేవుల జీవితంలోని ప్రతిశ్యాసాగాయుత్తిమహా శక్తికి సమర్పించ బడిఉన్నది. గాయుత్తి మహామంత్రం ప్రతి ఒక్కరికి అందాలన్న ఉద్దేశ్యంతో ఆయన జీవితాంతం సంఘర్షిస్తూనే ఉన్నారు. దానికోసం వారు ఎన్ని ప్రతికూలతలను, ఎంతమంది ఛాందసవాదులను ఎంతగా ఎదుర్కొనవలని వచ్చిందన్నది అందరూ ఎరిగినదే. గాయుత్తిమాత వారికి సిద్ధించినది. ఇది ప్రత్యక్ష నిదర్శనం - జీవిత దృశ్యమాన స్వరూపం, స్వాలశరీరం పంచతత్త్వాలలో విలీనమయివారు గాయుత్తి జయంతి రోజున సిద్ధి పొందిన్నారు. ఇది యాదృచ్ఛికంగా జరిగిన సంఘటన కాదు. ఒక నిశ్చితమైన జీవిత సాధనకు కలిగిన ఫలితం. పంచముతో గాయుత్తి పంచకోశాలనూ జాగ్రత్తం చేసి, వాటిని కేవలం తన జీవితంలో సాక్షాత్కారించుకొనడమే కాక. ఇతరులకు కూడా ఈ మహాత్మాధనకు మార్గం చూసించి వెళ్లారు గురుదేవులు.

పరమ శ్రీ గురుదేవులు పంచశరీరాలతో ఉండేవారని చెపుతుంటారు. అటువంటి సంఘటనలు అనేకం జరిగాయి. ఈ రోజున ఒకే చోట ఉండి ఏదో కార్యక్రమం చేస్తుండేవారు. అదేరోజున అదే సమయంలో మరొక చోట ప్రవచనం ఇస్తూ, ఇంకోచోట అక్కడి వారికి సలహాలు ఇస్తూ - ఇలా ఒకే సమయంలో అనేక మందికి కనపడిన లీలలు అందరికి తెలుసు. ఆయన ఒక్కరిగా కనిపిస్తున్న పదుగురుగా కార్యక్రమాలు ఒక్కబెడుతూ ఉండేవారు.

వారికి అభిన్న సహాచరి అయిన అదృష్టశాలి పరమ వందనియ మాతాజీ ఇలా ప్రాస్తున్నారు - “ఈ సంఘటనల్లో ఎంత నిజం ఉందో నేను చెప్పులేను. కానీ వారు జీవిత పర్యాంతం ఐదు శరీరాలతో ఐదురకాల కార్యాలను ఐదుచోట్లనుండి ఒకేసారి ఒక్కబెడుతుండే వారన్నది యథార్థమని మాత్రం చెప్పగలను.”

వారి స్వాల శరీర నిర్మాణం చూస్తే ఒకవ్యక్తి ఒక శరీరంతో ఇంతింత కార్యాలను చేయగలడని అనిపించదు. ఐతీ పంచశరీరాలేమిటి? వీటి వ్యాఖ్య వందనియ మాతాజీ గురుదేవుల దిన చర్యను విశేషిస్తూ అభండజ్యోతి నవంబరు 1971 సంచికలో ఇలావ్రాశారు -

1. వారు ప్రతిరోజు నియమంగా ఆరుగంటలు ఉపాసన చేసేవారు. గాయుత్తి మంత్రం వారికి సిద్ధి స్తోత్రము. తపస్సు విరాట్ భాండాగారము. 24 లక్షల చౌప్పున 24 సార్లు మహాపురశ్శరణాలు చేసిన తర్వాత కూడా వారు ఈ నిత్యసాధన

ఎప్పుడూ మానలేదు.

2. 1970 - 71 దాకా వారికి దేశవిదేశాల నుండి సుమారుగా 4-5 వందల ఉత్తరాలు వస్తుండేవి. వాటిని స్వయంగా తెరవడం, చదవడం, వందవరకూ ఉత్తరాలకు స్వయంగా జవాబులివ్వడం చేసేవారు. విభిన్నమైన - ప్రత్యేకమైన, జటిలతతో నిండిన మిగతా ఉత్తరాలకు కార్యకర్తలకు నోట్ చెప్పి ప్రాయించేవారు. ఏ ఉత్తరానికి కూడా 24 గంటల్లోప్పనే జవాబు ప్రాసి పంపడమన్నది వారి వ్యవస్థ కుశలతకు సాక్షం. నిజానికి ఈ పని మొత్తం చేయాలంటే ఎవరికైనాసరే పదీ పన్నెండు గంటలకు తక్కువలో సాధ్యం కాదు. మరి చిటికెలో ఎలా పూర్తి అయ్యేదో ఊహకందదు.

ఇప్పుడు ఆంతృత్వాల సంఖ్య ఐదారురెట్లు పెరిగింది. వందమంది వ్యక్తులు వాటిని చదవడం, జవాబులివ్వడమనే విభాగాన్ని నీర్యిపాస్తున్నారు. మరి శ్రీ గురుదేవులు ఈ పనిని కొన్ని గంటల్లో ఎలా చేసేవారన్నది మించించాలి.

3. శ్రీ గురుదేవులు ప్రాసిన పుష్టకాల బరువు వారి బరువు కంటె రెట్టింపు ఉంటుంది. 1959 నుండి 1971 వరకూ ప్రాసి పని, మరల హిమాలయాల యాత్ర నుండి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత 1972 నుండి మొదలుపెట్టి 1990లో ఆఖరు నిమిషం వరకూ ప్రాసిన వాటిని చూస్తే ఎవరైనా ఆశ్చర్య చక్కితులు కాక మానరు. ఇంకెవరైనా ఈ పని ఇరైషైనాలుగంటలూ చేసినా మూడువందల సంవత్సరాల్లో అయినా పూర్తి చేయలేరు. 2,700 పుష్టకాల రచనా - ముద్రణ, ఆర్షగ్రంథములకు భాష్యం, భారతీయ సంస్కృతి వైజ్ఞానిక ఆధ్యాత్మికారం. ఇంకా ఆధ్యాత్మిక సమాజ వాదంవంటి నిగూఢ విషయాలమీద సందర్భ సహాత్మైన వ్యాసాలు, ఇతర రచనలు, ప్రజ్ఞాపురాణ రచన, గాయుత్తి యజ్ఞ విధానమునకు విజ్ఞానసమ్మతమైన వివరణ, జీవన విద్య గురించి విభిన్న కోశాలలో ఒపుముఖమైన రచనలు వారు జీవితాంతం చేస్తునే ఉన్నారు. 1969 అభండజ్యోతి పత్రికలోని “యుగపరివర్తన యొక్క మహాశ్రాగారము” అను వ్యాసంలో గురుదేవులు స్వయంగా ఇలా ప్రాశారు - “చేతన యొక్క ఉచ్చతమ స్వరం నుండి అవతరించిన, అంతఃకరణలోని కరుణారసమును ధారణ చేసిన, బొధ్మిక తీక్ష్ణాత నుండి జాలువారిన ఈ ఆలోచనల్లో

మన వివేకానికి, శ్రేమకూ ఫలితమే అదృష్టం.

ఎంత వెలుగు ఉన్నదో, ఎంతకాంతి ఉన్నదో అనుభూతించి తెలుసుకొనవలసిన విషయము.”

దీనిని చదివిన ప్రతి ఒక్కరూ బాధతో విలివిలలడి పోయారు. కలవరపడి కన్నీరు కార్యారు. గురుదేవులు ఈ వ్యాసాన్ని దుఃఖిస్తూ కన్నీటి సిరాతో అవేదనాభిరతమైన హృదయంతో ప్రాశారు. కనుక ఆ వాక్యాలకు ప్రభావం తప్పక ఉండి తీరుతుంది.... ఉన్నది కూడా.... వుంటుంది కూడా.....

ఇలా గురుదేవుల ఒక శరీరం జీవన పర్యంతం రచనా సాధనలో మునిగి ఉన్నదని చెప్పాడం అతిశయ్యాకీ కాదు.

4. వ్యక్తిగతమైన సంపర్కం, స్నేహపరమైన లావాదేవీలు, శక్తి వితరణ, ఇతరుల కష్టాలలో పాలుపంచుకునే కార్యక్రమం ప్రతిరోజు ఉండయం ఆరుగంటలనుండి రాత్రి ఎనిమిది గంటలవరకూ కొనసాగుతూనే ఉండేవి. మధ్యలో ఒక గంట విశ్రాంతి తీసుకునేవారు. ఈ కార్యక్రమానికి ఎప్పుడూ అడ్డంచులురాలేదు. అంతరాయాలు కలుగలేదు. ప్రతిరోజు 9-10 గంటలు మనదేశంలోని, విదేశాలలోని కష్టాలలో ఉన్నవారు లేదా జిభ్యాసువులు మొదలుకొని నవనిర్మాణంలో నిమగ్నమయిన కార్యక్రతలు, సాహిత్యకారులు, దార్శనికులు, సండితులు, సాధకులు మొదలైనవారు పెద్ద సంఖ్యలో చుట్టూముట్టి ఉండేవారు. ఈ కార్యం వారి నాలుగో శరీరం నిర్వహించేదని చెప్పక తప్పదు.
 5. ఇవన్ని కాక దేశం మొత్తం మీద ఉన్న కార్యక్రతల సమేళనాల్లో పాల్గొనడం, ప్రచారకార్యక్రమం, ప్రజలతో ముఖాముఖి సంబంధం కలిగి ఉండడం చేసేవారు. వివిధ లైబ్రరీలకు వెళ్లి అరుదైన గ్రంథాలను లోతుగా అధ్యయనం చేయడం, గొప్ప గొప్పవారి వ్యక్తిగత సాధనల గురించి తెలుసుకోవడం మొదలైన పనులు చేసేవారు. 1981 నుండి 82 వరకు భారతదేశ పర్యాటన క్రమంలో శక్తివీరాలకు శంకుస్థాపనలు, ప్రాణాప్రతిష్ఠలు చేశారు. ఈ పనులు వారి ఐదవ శరీరం నిర్వహించి ఉండవచ్చని భావించడం అతిశయ్యాక్తి కాదు.

పరమ వందినీయ మాతాజీ ఇంకా ఇలా ప్రాస్తున్నారు -
 “వారు ఒక్కరుగా కనిపిస్తున్నప్పటికీ పదుగురన్నది
 పరమసత్యం. గాయిత్రీమాత్రకు ఐదు ముఖాలు, పది భుజాలు
 అని చెప్పబడుతుంది. ఆమెకు అనంద్య ఉపాసకులైన
 పరమసూజ్య పండిత శ్రీరామచంద్ర ఆచార్య మనకు
 సౌదాహరణంగా, ప్రత్యక్ష ప్రమాణంగా ఒక శరీరంతో పదురెట్ల

స్థాయి క్రియాశక్తిని ఆర్జించడం ఎలా సాధ్యపడుతోందో చేసి చూపించారు.” (నవంబరు 1971 అఖండజ్యోతి).

పూజ్యగురువేవులు తమ జీవిత ఉత్తరార్థంలో 1987 నుండి 1990 మధ్యకాలంలో ప్రాసిన సంపాదకీయాలు “నావారితో నామాటలు” లో ఈ విధంగా ప్రాశారు - “నాకు ఐదు స్కూల శరీరాలు, ఐదు సూక్ష్మ శరీరాలు ఉన్నవి. ఇవి తమ కార్యకలాపాలను రెండవేల సంవత్సరం వరకూ, ఆతర్వాత సక్రియంగా పనిచేస్తూ ఉంటాయి. అయితే, పీటి స్వరూపము విశ్వరూపం భరించడం అనేది మాత్రం రెండవేల సంవత్సరం తర్వాతే జరుగుతుంది. మా ఐదు కారణ శరీరాలు క్రియాన్వితమై విశ్వం మొత్తాన్ని తమ పరిధిలోకి తీసుకుంటాయి.”

ఈ మాటలు అర్థం చేసుకోగలవారు చేసుకుంటారు. లేని వారు లేదు. కానీ ఐదు స్కూల శరీరాలు, ఐదు సూక్ష్మ శరీరాలు మన గురువర్యుల కర్తృత్వ - సంకలనముల రూపంలో చూసినట్లయితే మనకు ప్రత్యక్షంగా కనిపిస్తాయి. చక్కగా అర్థమవుతాయి. కానీ వారి కారణ శరీరం గురించి మేము ఇప్పుడేమిం ప్రాయము. ఎందుకంటే, అది భవిష్యత్తుకు సంబంధించినది. దానిగురించి ఇప్పుడే ప్రకటించడంపై నిషేధం ఉన్నది.

„**W****I****M****E****N****T** **R****O****U****S** **E****S****T****A****T****U****S** **C****O****N****S****E****C****T****E****R**“

పరమపూర్వు గురుదేవులు తరచుగా తమ శిష్యగణాల సమక్షంలో ప్రసంగించేటప్పుడు మాటల మధ్య ఇలా చెప్పేవారు - నా స్థాల శరీరాలు ఐదు. సూక్ష్మ శరీరాలు ఐదు. నేను స్థాపించినట్టి సంస్థలే నా ఐదు స్థాల శరీరాలు. వాటిని కేంద్రియ సంచాలనాతమంత్రంగా భావించాలి. ఈ శరీరాల వేరు వేరు అంగ ప్రత్యంగాలు శక్తిపీరాలు, ప్రజ్ఞా సంస్కారాలు, ప్రజ్ఞాపీరాలు, సంచార కార్యకర్తల రూపంలో భారతదేశమేకాక విశ్వమంతటా వ్యాపించి ఉన్నాయి. సూక్ష్మకరణ సాధన తర్వాత పనిచేస్తాన ఐదు వీరభద్రుల రూపాల్లో ఉన్నవే నా ఐదు సూక్ష్మ శరీరాలు. వీటి చర్చ స్థాలశరీరాల రూపంలో స్థాపనల తర్వాత చేస్తాము. ఈ ఐదు స్థాపనలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి - 1.యుగతీర్థ అవలశీడా, 2.అఖండజ్యోతి సంస్కార్మ (శ్మియామండి మధుర), 3.గాయత్రీ తపోభూమి (మధుర), 4.శాంతికుంజ - గాయత్రీతీర్థ (సత్పుసరోవర్, హరిద్వార), 5.బహువర్ణ శోట సంస్కార్ (హరిద్వార).

పరమపూజ్య గురుదేవుల ఈ ఐదు స్కాల శరీరాల గురించి
తెలుసుకునే ముందు మరో ముఖ్య విషయం తెలుసుకుండా.
సుమారు 86 సంవత్సరాల ముందు 1911లో జన్మించిన మన

మనస్య స్వరూపి నరకంగా, నరకాన్ని స్వర్ణంగా మార్చగలుగుతుంది.

గురుసత్తా ప్రశాఖికాబద్ధంగా తన జీవన కాలాన్ని నాలుగు భాగాలుగా విభజించారు.

- (అ) 1911 నుండి 1926 వరకు గల 15 సంవత్సరాల బాల్యవస్తు. వారి పరమ గురుసత్తా సాక్షాత్కారం పొందిన సమయం.
- (ఆ) 1926 నుండి 1941 వరకు గల 15 సంవత్సరాల వ్యవధిలో స్వాతంత్రోద్యమంలో పాల్గొనడం మొదలుకొని జైలు జీవితం, గాయత్రీ మహా పురశ్చరణ ఆరంభించడం, బాపూ, కవీంద్రుడు రపింద్రనాథ టాగూరు, అరవింధమోహన వంటి మహానీయుల దర్శనం - సత్యంగాల క్రమం అటుతర్వాత “అఖండజ్యోతి” వలిక ప్రమరణ ఆరంభమయింది. ఈ పనులు అనేక జైళ్లు, అవలోఫేడా, ఆగ్రాలోని గ్రామిణాంశేత్రాల నుండి చేయబడ్డాయి. 1941లో వారు ఆగ్రానుండి మధుర వెళ్లారు.
- (ఇ) 1941 నుండి 1971 వరకు గల ముఖ్య సంవత్సరాల కాలంలో అఖండజ్యోతి సంస్థానం, తపోభూమిల స్థాపన జరిగింది. పరమవందనీయ మాతాజీ వారి జీవితంలోకి ప్రవేశించారు. ఒక్కుక్క సంవత్సరం చొప్పున గురుదేవులు మూడుసార్లు హిమాలయాలకు వెళ్లారు. 24 లక్షల అనుస్థానమునకు మహాపూర్వాహుతి జరిగింది. 1958లో చరిత్ర స్ఫైంచిన సహస్రకుండి మహాయజ్ఞం “గాయత్రీ పరివార్ స్థాపనకు పునాదిరాయి అయింది. ఈ సమయంలోనే గాయత్రీ మహావిజ్ఞాన్ మూడు భాగములు ప్రాయబడినాయి. ఆర్గ్రంథములకు ఆది నుండి చివరి వరకు భాష్యం ప్రాయడం కూడా అస్యాదే జరిగింది. ఇవి కాక యుగానిరామాయాజన, దేశమంతటా గాయత్రీపరివార శాఖలస్థాపన జరిగాయి.
- (ఈ) 1971 నుండి 1990 చివరి 20 సంవత్సరాల వ్యవధి మధురతో లీడ్స్క్రూలు తీసుకొని హారిద్వార్ నుండి హిమాలయాలకు వెళ్లినప్పటినీ. అటు తర్వాత 1972 జూన్ కంతా తిరిగివచ్చి బుఱి పరంపరకు బీజారోపణ చేసి గాయత్రీ తీర్థ రూపంలో ఒక సిద్ధ పీర స్థాపనకు పునాదివేయబడింది. అంతేకాక ప్రాణప్రత్యాప్తున, కాయకల్ప సాధన, సంజీవనీ సాధన, నారీజాగరణ, వాసప్రస్తుతు, యుగశిల్పి శిక్షణ మొదలైన శిబిరాలు కార్యరూపం దాల్చాయి.

పూజ్య గురుదేవులు ప్రవాస భారతీయులకు స్వయంగా సందేశం ఇవ్వాలన్న ఆకాంక్షతో 1972 చివరినుండి 1973 ప్రారంభం వరకు మూడు మాసాలు ఓడ మీద విదేశీయాత్ర చేశారు. బ్రహ్మవర్ణ శోధ సంస్థాన, శక్తి పీర నిరామా ప్రక్రియ, నారీజాగరణ

అభియాన్లో భాగంగా దేవకన్యల విధానం, ప్రజ్ఞాపురాణ స్పృజన వంటి మహాత్మార్యాలు ఈ వ్యవధిలోనే జరిగాయి. శక్తివీరాల ప్రారంభ పర్యటన తర్వాత వారు సాక్షీకరణ సాధన చేశారు. అదే భావి కార్యక్రమాలకు ఆధారం అయింది. రాష్ట్రాలు ఏకతా సమేళనం, విరాల్ దీపయజ్ఞాలుకాక విష్వవఢర్ సాహాత్య నిరామాం కూడా ఈ సమయంలోనే జరిగాయి. 1990 జూన్ రెండవ తారీకు గాయత్రీ జయంతి రోజున వారు మహా ప్రస్తావం చేశారు.

ఈ విధంగా 25 సంవత్సరాలు, 25 సంవత్సరాలు, 30 సంవత్సరాలు, 20 సంవత్సరాల వంతున వారి 80 సంవత్సరాల జీవితాన్ని నాలుగు భాగాలుగా విభాగించవచ్చు. పరమపూజ్య గురుదేవులు 1990 ఏల్పీలో ఇలా ప్రాశారు - “దీపం ఆరిపోయింది, ప్రగతిక్రమం నిలిచిపోయింది అని ఎవరూ భావించకూడదు. కనిపించే ఈ శరీరంలోని ప్రాణాయువు నిలిచి పోయినా, ప్రత్యేకమైన ప్రయోజనాల కోసం నియుక్తమైన ఈ గార్డియన్ అనగా నా సూక్ష్మ శరీరం వచ్చే శతాబ్దివరకూ పూర్తి జాగరూకతతో తన బాధ్యతలను నిర్వహిస్తానే ఉంటుంది.” ఐ పంక్తుల ద్వారా వారి ఐదు స్థాపనలు, ఐదు స్థాలశరీరాల గురించి చక్కగా అర్థం అవుతుంది.

1. యుగతీర్థ అవలోఫేడా :- ఆశ్చర్యముజ కృష్ణత్రయోదశి బ్రహ్మముహూర్తంలో యుగపురుషుడు జన్మించినది ఈ గ్రామంలోనే. ఇది ఆగ్రా నుండి జలేసర్ వెళ్లు మార్గంలో సుమారుగా పదిహేడు మైల్ దూరంలో ఉంది. పండితరూప కిశోర శర్మ శ్రీమతి దానకుట్రంబ్ దంపతులకు పుట్టిన ఈ బాలుడు చిన్నతనం నుండే తన ప్రత్యేకతను లీల రూపంలో కనపరుస్తుండేవారు. మిత్రులతో కలసి మామిడి తోపుల్లో సాధన చెయ్యడం, దశితులు, వెనుకబడిన వర్గాల వారి దగ్గరకు వెళ్లి వారికి సేవా సహకారాలందించడం వంటి పనులు అంత చిన్నయయసులోనే చేసేవారు. హిమాలయాలకు వెళ్లాలన్న తీవ్ర ఆకాంక్షతో ఒక రోజు ఎవరికి చెప్పుకుండా ఇంటినుండి పారిపోతే కార్గోదాయ్ దగ్గర తెలిసిన వారు చూచి ఇంటికి ఈయనను తీసుకు వచ్చారు. పన్నెండేళ్ల వయసులో మదనమోహన మాలవ్యా గారి వద్ద మంత్రదీక్ష తీసుకొని “గాయత్రీ బ్రాహ్మణులకు కామధేనువువంటిది” అన్న మాటలను వంట పట్టించుకున్నారు. పదిహేడేళ్ల వయసులో మార్గదర్శక గురుసత్తా సాక్షాత్కారం పొంది భవిష్యజ్ఞించ మార్గం, తమ పూర్వజన్మ దర్శనం - వివరం తెలుసుకొన గలిగారు.

ఇప్పుడు అక్కడ భవ్యస్మారకంగా గ్రావైట్రీయాలో కట్టించిన పెద్ద అరుగు, ఒక విరాల్ కీర్తి ఘంభం ఉన్నాయి. గ్రావైట్ మిద సువర్ణాశ్చరాలవలె గురుదేవుల జీవన గాథలోని కొన్ని ప్రత్యేక విషయాలు చెక్కబడినాయి. భవనం లోపల గురుదేవులు జన్మించిన

ఉదాత్త సిద్ధాంతం కలిగిన వ్యక్తి ఎన్నడూ ఓడిపోడు.

గదిలో ఒక అరుగు నిర్మించారు. ప్రతిరోజు వేలకొద్దీజనం భక్తి శ్రద్ధలతో దర్శనానికి వస్తుంటారు. స్వాతంత్ర్యద్వారు కాలంలో సక్రియతతో పనులు జరిగినచోట, సమావేశాలు జరిగిన ప్రదేశంలో, అవాంతరాలు వచ్చినప్పుడు పారిపోవడానికి వీలుగా ఏర్పరచుకున్న రహస్య మార్గాలు అన్ని పరిమల అదే విధంగా ఏర్పాటు చేశారు. కాలక్రమంలో తుఫానులు సంభవించినప్పుడు రహస్యమార్గం పూడుకుపోతే దాన్ని బాగు చేశారు. గురుదేవులు స్వయంగా నాటిన వేపచెట్టు, స్వయంగా తప్సిన మంచినీళబావి కూడా ఆ పరిపరాల్ని ఉండి గురుదేవులను జ్ఞాప్తికి తెస్తుంటాయి. పూజ్యగురుదేవులు ఆవలోషణానుండి ఆగ్రా వచ్చేటప్పుడు 2వేల ఎకరాలుపైగా ఉన్న తన భూమిని పేరలకు పంచిపెట్టారు. ఒక భాగంలో తల్లిగారి పేరుమాద “అమృ దానకుప్రరీ ఇంటర్ కాలేజీ” కట్టించారు. ఇది 1963 నుండి పనిచేస్తున్నది. ఇప్పటి పరకు ఈ కాలేజీలో ఎంతమంది విద్యార్థులు సుశిక్షితులై వెళ్లారో లెక్కలేదు. నిజానికి ఆగ్రా నుండి మథుర, మథురనుండి హరిద్వార వచ్చేపరకూ పూజ్య గురుదేవులు జన్మభూమికి ఎక్కువ విలువ ఇవ్వలేదు. కానీ శిష్యులు, వందనీయ మాతాజీ కోరిన మిాదట వారు ఒకసారి 1979-80లో తమ గ్రామానికి వెళ్లారు. వెళ్లిన తర్వాత అక్కడ ఒక గాయత్రీశక్తి పీరం, ఒక మహిళా ఇంటర్ కాలేజీ, ఒక చికిత్సాలయం స్థాపించడానికి ప్రణాళిక వేశారు. నాటి గాయత్రీ శక్తి పీరం ఇప్పుడు విరాట స్వరూపాన్ని సంతరించుకున్నది. చుట్టూ ప్రక్కల 108 మైళ్ల పరిధిలో గల గ్రామాలకు ఇది సంస్కరిత, సిద్ధ పీరంగా వున్నది. మహిళా ఇంటర్ కాలేజీ గురువుగారు కన్న కలలను నిజం చేస్తూ అభివృద్ధి చెంది ఇప్పుడు డిగ్రీ కాలేజీ అయినది. చికిత్సాలయం ఎందరినో ఆరోగ్యవంతులను చేస్తూ తన పాత్ర తాను పోషిస్తూ అభివృద్ధి చెందుతున్నది.

1955లో జరిగిన అర్థ పూర్వాహుతిలో సుమారు 80 లక్షల సౌమాన్య జనులు కాక రాజకీయనాయకులు - ప్రతిభావంతులైన మేధావి వగ్గం వారు కూడా పాలు పంచుకున్నారు. ఇది ఒక చరిత్రాత్మక సంఘటనగా నిలిచిపోయింది. కార్తీక పూర్విమ నాడు జరిగిన ఈ కార్యక్రమం గాయత్రీ పరివార్ను ఒక క్రొత్తములుపు త్రిపీణినది. ఇటీవలి కాలంలో ఇక్కడ 30 పడకల ఆసుపత్రి స్థాపించారు. దీనిని ఆదర్శగ్రామంగా పిలవడానికి కావలసిన ప్రణాళికలన్నీ ఇక్కడ ఒక స్వావలంబన విద్యాలయము, వనమాలికల శోధ సంస్థన్, శక్తి పీరం స్థాపించవలసి ఉంది. ఈ ఆవలోషణ గ్రామము పూజ్య గురుదేవుల ప్రథమ శరీరంగా భావించబడుతుంది. గురుదేవులు ఇక్కడనుండి ఆగ్రా మిాదగా మథురకు చేరారు.

2.అఖండ జ్యోతి సంస్థాన్, ఫిమయామండీ మథుర :- 1924లో వెలిగించిన అఖండజ్యోతితో పాటు పరమ పూజ్య గురుదేవులు ఆగ్రా నుండి మథుర వచ్చారు. రెండు మూడు ఇళ్లు మారితన తర్వాత ఇప్పుడున్న ఇంట్లో చేరారు. నిజానికి అది దెయ్యాల కొంపగా నమిస్తే వదిలేసిన ఇళ్లు. ఆ దయ్యాలతోనే ఒప్పందం కుదుర్చుకొని వారు నిష్టింతగా ఉండగలిగారు ఆ ఇంట్లోనే.

తన ప్రాణ చేతనను విస్తరింపచేసేందుకై వారు “అఖండ జ్యోతి” ప్రతికను విడుదల చేసే ప్రక్రియ చేపట్టవలసిఉంది. ఇది 1938లో ప్రారంభించబడినపుటికీ ఒక వ్యవస్థ రూపం దాల్చినది మాత్రం వసంత పంచమి 1940లో. మొదట ఈ ప్రతిక చేతితో తయారైన కాగితం మిాద కాళ్లతో తొక్కి నడిపే యంత్రాలద్వారా ముద్రించబడేది. ప్రతికేకా చిన్న చిన్న పుస్తకాలు కూడా సరస్మైన ధరకు ముద్రించబడేవి. వ్యక్తిగత సలహా నేపూ పూరితంగా ఉత్తరాల ద్వారా అందరికీ పంచబడేది. కాలాంతరంలో ఇదే గాయత్రీ పరివార స్థాపనకు పునాది అయినది. ప్రారంభస్తాయిలో “మిషన్”కు పునాది రాళ్లవలె పని చేసిన అనేకమంది కార్యకర్తలు ఆశ్రమంలోనే ఉంటూ ఆత్మియత నిండిన ప్రసాదం మాతాజీ దగ్గర, జీవన విద్యరు శిక్షణ గురుదేవుల ద్వారా పాండేవారు. మొదట చిన్నభవనంలో ఆరంభించబడిన ఈసంప్రదా ‘గాయత్రీమహావిజ్ఞాన్’ వంటి గాయత్రీ మహా విద్యను “ఎన్ పైక్స్ పీడియా” స్థాయిలో ప్రచురణ చేయగలిగింది. ఇక ఇప్పుడిన విరాట స్వరూపం సంతరించుకున్నది.

పరమపూజ్య గురుదేవులు అఖండ దీపమును ఉంచిన గది సంరక్షణ భారాన్ని మతాజీ తీసుకున్నారు. గురుదేవులు కరోర తపస్సాదన చేసిన గదిలో ఆజ్యోతిని ఉంచి, బయట మూర్త వేశారు. ఇప్పటికీ ప్రతిరోజు వందలమంది భక్తులు, జిజ్ఞాసువలు ఈ శక్తికేంద్రాన్ని దర్శించుకోవడానికి వస్తుంటారు. అఖండ జ్యోతి పత్రిక కార్యాలయం ఇప్పుడు ఎంత అభివృద్ధి చెందినదంటే, లక్షల సంఖ్యలో అఖండజ్యోతి పత్రికల ముద్రణ - అమృకాలు జరిగే కేంద్రమైంది. ఇక్కడే గాయత్రీ తపోభూమి నిర్మాణమునకు, శిబిరాలకు, 1008 కుండాల యజ్ఞములకు రూపురేఖలు ఇవ్వబడినవి. అంతే కాదు. పరమపూజ్య గురుదేవులు వ్రాసిన సాధనామ్యతము, అమృతవాణి, సూక్తుల సంగ్రహాల రూపంలో 108 “బ్రిటిషికా” పైజాలో అనేకా ఖండాలుగా పట్టించు అయిన గురుదేవుల వాజ్గుయం కార్యాలయం కూడా ఇక్కడే ఉన్నది. ఇది వారి రెండో స్థాల శరీరమని చెప్పబడుతుంది.

3.గాయత్రీతపోభూమి మథుర :- దూర్యాస మహర్షి తపస్స చేసిన ఈ పావన ప్షత్లంలో గురుదేవులు 24 లక్షల చౌపున 24

ఇచ్చేవాడు పొందుతాడు. ఇప్పునివాడు మురిగిపోయి నష్టపోతాడు.

మహాపురశ్వరణ పూర్వాహనితి సమయంలో గాయత్రీ తపోభూమిని నిర్మించారు. ఇక్కడ 24 వేల తీర్థాలలోని జలం, రజం (ఇనుక) సేకరించి అఖండ అగ్ని స్తాపించి గాయత్రీ మహాశక్తికి ఒక దివ్య మందిర నిర్మాణం జరిగింది. పరమ పూజ్య గురుదేవులు ఇక్కడ ఉన్నప్పుడే “గాయత్రీ పరివార” రూపంలోని విరాట్ వట వ్యక్తమునకు భీజారోపణ, జనసంపర్కం - లోకశిక్షణాలద్వారా చేసి ఉన్నారు. 1953లో ఈ పవిత్ర స్తాపన జరిగినది. 1956లో ఇక్కడ నరమేధ యజ్ఞం జరిగినది. ఈ కార్యక్రమం తర్వాత తమ జీవితాలను మిషముకు అంకితం చేసుకున్న కార్యకర్తలు రావడం మొదలైంది. 1958లో సహాస్రకుండిల మహాయజ్ఞానికి ప్రణాళిక కూడా ఇక్కడే తయారు చేయబడినది. ఆరు లక్షలకుమైగా కార్యకర్తలు ఈ యజ్ఞంలో పనిచేసి ఒక సువ్యవస్తిత గాయత్రీ పరివారానికి పునాది రాయి వేశారు. హిమాలయ ప్రవాసమునుండి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత 1926లో పూజ్యగురుదేవులు “యుగనిర్మాణమోజన” గురించి ప్రకటించారు. శతసాత్ర కార్యక్రమంతోపాటు, సత్త సంకలనం గురించి ప్రకటించారు. గాయత్రీ యజ్ఞ ప్రేరణతో విప్పన చేతన సాహిత్యం ఇక్కడ ఉన్నప్పుడే ప్రాశారు. ముద్రణకోసం ఒక వ్యాపక ప్రచురణ వ్యవస్థ తయారయింది. దానితోపాటు ఒక స్నేహలంబన విద్యాలయము నిర్మించబడినది. అందులో బాలురకు ఉపాధి కల్పించే శిక్షణ ఇవ్వబడుతుంది. ఈ విద్యాలయం ఇప్పటికీ విజయవంతంగా, మార్గదర్శకంగా నడుస్తున్నది. 1953 నుండి 1971 వరకు పరమపూజ్య గురుదేవుల కర్మభూమిగా సాగిన ప్రదేశం ఇదే. వారి కార్యక్రమాలన్నీ ఇక్కడనుండే నడిచేవి. గురుదేవుల విద్య విస్తారమోజనను భారతదేశమంతటా వ్యాపించ చేయడానికి ఈ సంస్థ పనిచేస్తున్నది.

1971లో ఒక విరాట్ సమేళనంలో పూజ్య గురుదేవులు హిమాలయాలకు వెళుతూ వందనీయ మాతాచీజికి వీడ్జైలు ఇచ్చారు. అప్పుడు మాతాచీజి చేయవలసిన పనులకు శాంతికుంజ్ హరిద్వార నిర్మించబడింది. గురుదేవులు తపస్సాధనకోసం దుర్గమమైన హిమాలయాలకు వెళ్లిపోయారు. సంవత్సరం తర్వాత అక్కడి నుండి హరిద్వార తిరిగి వచ్చారు. గాయత్రీ తపోభూమిలో ఒక దివ్య నిర్మాణం జరిగింది. ఒక విరాట్ ప్రజ్ఞానగరంతోపాటు విద్యాలయంకోసం పెద్ద భవనం కట్టబడినది. సాహిత్య ముద్రణకోసం కంప్యూటర్ దగ్గర నుండి అత్యాధునికమైన యంత్రాలు అనేకరకాలున్నాయి. ఒక గాయత్రీ జయంతికి ఇక్కడ “ప్రభర ప్రజ్ఞ - సజల శ్రద్ధ” రూపంలో బుమియుగ్మముల స్నానకముల స్తాపన, ప్రాణార్థతిష్ఠ అత్యంత వైభవోపేతంగా జరిగినది. దీనిని గురుదేవుల మూడో స్తాల శరీరంగా చెప్పవచ్చ.

4. శాంతికుంజ్ - గాయత్రీ తీర్థ - హరిద్వార :- వందనీయ మాతాచీజి హరిద్వార వ్యోమప్పుడు తనతోపాటు అఖండజ్యేశ్వరిని కూడా తీసుకు వచ్చారు. విశ్వమిత్రమహార్షి తపస్సు చేసిన పవిత్రస్తలం సప్తసరోవర జ్యేత్రంలో శాంతికుంజ్ నిర్మాణం జరిగింది. పూజ్య గురుదేవులు 1969లోనే భూమిని ఎంపిక చేసి దీని నిర్మాణం మొదలుపెట్టి ఉన్నారు. శాంతికుంజులోని అఖండదీప సమక్షంలో 24 మంది కన్యలతో 240 కోట్ల గాయత్రీ మంత్ర అనుష్ఠానం మొదలు పెట్టబడింది. దీనితోపాటు “నారీజాగరణ అభియాన్”కి శంకుస్తాపన చేయబడింది. పూజ్య గురుదేవులు హిమాలయాల నుండి వచ్చిన తర్వాత ప్రాణ - ప్రత్యాప్తున శిఖిరాల పరంపర ఆరంభమయింది. పరమపూజ్య గురుదేవులు సాధకులలో ప్రాణశక్తిని ప్రవేశపెట్టి వారిని భవిష్యత్తులో శక్తివంతమైన పాత్ర నిర్వహించగల సమర్థులుగా తయారు చేయసాగారు. శాంతికుంజ్ నెమ్మిదిగా విరాట్ స్వరూపాన్ని సంతరించుకొనసాగింది. వానప్రస్త శిఖిరం, మహిళా - జాగరణ శిఖిరం, లేఖన శిఖిరం, కాయకల్ప - సాధనా శిఖిరం, జీవన - సాధనా శిఖిరం మొదలైనవాటి ప్రణాళికలు తయారైనాయి. పూజ్య గురుదేవుల లేఖని నుండి వెలువడే శక్తి వలన ఈ తీర్థస్తాపనమునకు సాధకులు, శిష్యులు రావడం మొదలైంది. విరందరికి కావలసిన వసతికోసం గాయత్రీనగర్ నిర్మించబడింది. 1978లో స్తాపించిన ఈ విరాట్ సగర్ ఇప్పుడు ప్రశిక్షణ అకాడమియా రూపం దాల్చింది. పూజ్యగురుదేవులు ఇక్కడి దేవపరివారంలో నివసించడానికి జాగ్రత్తాత్మకులను ఆహ్వానించారు. సప్తర్షుల ప్రతిష్టాపనతో పాటుగా సంస్కారాలు జరగసాగాయి. 9 కుండిల యజ్ఞశాల ఒకటి తయారయింది. ఈ విధంగా ఇది ఒక సర్వ సమర్థ గాయత్రీ తీర్థ రూపాన్ని పొంది దినదినమూ అభివృద్ధి చెందసాగింది. ఇవికిక దుర్లభమైన వనోధుల తోట, సుమారుగా ఐదువేల మంది నివసించడానికి సరిపోయే పరిసరాలు, ఒక అబ్బర్యేటరీతోపాటు దేవత్తు హిమాలయ ప్రతిమా స్తాపన, ఒకేసారి రెండు మూడు వేల మంది భోజనం చేయగల విశాలమైన మాతాభగవతి అన్నపూర్ణ భోజనాలయం ఇక్కడి ప్రత్యేకతలు. కులమతాల ప్రస్తకీ లేకుండా, పేదాగొప్పా అన్న తారతమ్యం చూపకుండా అందరికి ఉచితంగా ఆరోగ్యవంతమైన, పుచ్చివంతమైన భోజనం లభిస్తుంది. ఇందుకోసం రెండువేల ఐదువందల మంది సుశిక్షణత్రాన కార్యకర్తలు పని చేస్తుంటారు. అంతేకాదు. ఆరోగ్య పరీక్షలు - చికిత్స ఉచితంగా చేయబడుతుంది. అన్ని రకాల సంస్కారములు ఉచితంగా నిర్వహించబడుతున్నాయి. ప్రభుత్వ సంస్థలు, విభాగాల్లో పని చేసే ఉద్యోగులకోసం వ్యక్తిత్వ సంస్కారం - జీవన సాధన శిఖిరాలు నిర్వహించబడుతున్నాయి. తొమ్మిదిరోజుల “డౌర్జ్యాలనుదాన శిఖిరం” ఏటి కేడాదీ నడుస్తునే ఉంటుంది. నెలరోజుల యుగశిల్పి

స్వర్గానికి ఎగరడానికి దేవుడిచ్చిన రెక్కలు సద్జ్ఞనం, సత్తకర్మ.

శిబిరంలో కార్యకర్తలకు స్వయంకృషి మొదలుకొని లోకశిక్షణ ప్రక్రియపరకు శిక్షణ ఇవ్వబడుతుంది.

కంప్యూటర్లతో నిండిన విశాలమైన పత్రికా కార్యాలయం మన దేశమేకాక ప్రపంచమంతా వున్న గాయత్రి పరిజనుల సంఘటనాత్మక ప్రణాళికా వ్యవస్థ, అత్యాధునిక ఆడియో - వీడియో ఎడిటింగ్ యూనిట్ కలిగిన “ఎలక్ట్రానిక్ మిడియా విభాగం”, శాంతికుంట ఫార్మసీ వంటి ప్రత్యేకతలతో సందర్శకులను అబ్బారపరుస్తూ ఉంటుంది. దీనిని దర్శించడానికి, దీని వల్ల ప్రయోజనం పొందడానికి ప్రతి రోజు వేల సంబ్యోలో జనం పస్తుంటారు. ముఖ్యమీడియా ప్రోజెక్ట్ ద్వారా హిమాలయ స్పృతి భవనంలో ఆత్మదేవతా సాధన నుండి పర్యావరణ పరిరక్షణ, హిమాలయము సూక్ష్మ చేతనా సత్త్వ సాక్షాత్కారపు లైట్ సాండ్ షైపంటి విలక్షణమైన విషయాలు ఇక్కడకాక మరక్కడా చూడలేము.

పూజ్యవరులు వందనీయ మాతాజీ, పరమపూజ్య గురుదేవులకు అగ్ని సంస్కారం జరిగిన చోట వారి స్ఫుర్తి చిహ్నాలుగా ప్రభార ప్రజ్ఞ - సజల శ్రద్ధ పేర్లతో భవ్యనిర్మాణం జరిగింది. బ్రహ్మముహార్థంలో అభండ జ్యోతి దర్శనం, భవ్య స్కారకాల చెంత ధ్యానం, శాంతికుంట ఆధ్యాత్మిక డార్జాలో తడవడం త్రివేణి సంగమ స్నానంతో సమావమపుతుంది. గంగానది అక్కడినుండి కేవలం నాలుగుమైళ్ల దూరంలోనే ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది. 21 వ శతాబ్దపు గంగోత్రిగా ప్రసిద్ధమైన ఈ స్థానం గురుదేవుల నాలుగవ స్థాల శరీరంగా చెప్పబడుతుంది.

5. బ్రహ్మవర్షసే శోభ సంస్కార్ - హరిద్వార :- విజ్ఞానం, ఆధ్యాత్మికతలను సమన్వయం చేసే సంకల్పంతో ఈ సంస్కారమపూజ్య గురుదేవుల ద్వారా కణాదుపార్వతిసమ్మి చేసిన పవిత్ర స్థానంలో స్థాపించబడింది. ఈ నిర్మాణం సమస్తసోవర్తలో ప్రవహించే గంగానది ఏడుపాయల దగ్గర, శాంతికుంటకి సుమారు 1/2 కిలోమీటరు దూరంలో ఉన్నది. 1979లో దీనికి ప్రారంభం జరిగింది. పరమపూజ్య గురుదేవులు దీనిని భవిష్య ధర్మ స్థాపనకై నిర్మించిన తన మత్తిమ్ముని చెపుతుండేవారు. మూడు అంతస్తులుగా ఉన్న ఈ భవనం తన స్థాపత్యకళతో అందరినీ ఆకర్షిస్తూ ఉంటుంది. మధ్యభాగంలో యజ్ఞశాల నిర్మించబడింది. అక్కడ నిరంతరం వనషధాల యజ్ఞ ప్రక్రియమిాద వైజ్ఞానిక పరిశోధనలు జరుగుతుంటాయి. “యజ్ఞపుత్తి” అనే పేరుతో లోకప్రియ విధానం ఇక్కడనుండే ప్రచారమయింది. గాయత్రి మంత్రం 24 అష్టరాలకు ఒక్కో అష్టరానికి అధిదేవత అయిన ఒక్కోదేవతను 24 గదులలో ప్రతిష్ఠించి ఉన్నారు. అబీజాశ్వరానికి అధిదేవత అయిన ఆదేవిని

ఆరాధిస్తే లేదా ఉపాసిస్తే కలిగే ఆధ్యాత్మిక పరమైన ఫలితం, భౌతిక పరమైన ఫలితం ఆగది ముందే ప్రాయమిచ్చాయి.

రెండో అంతస్తులో ఇరైనాలుగు గదులలో ప్రయోగశాల ఏర్పాటు చేసి ఉన్నారు. రక్త విశేషణ, శరీరంలోని ఎంజైయిమ్సు, హరోన్స్ గురించిన పరిక్రమలేకక శారీరిక - మానసిక విద్యుత్స్థలే మాద మంత్రశక్తి, యోగసాధన, ఆహారం, ప్రార్థన, యజ్ఞం, ప్రాణాయమం మొదలైన వాటి ప్రభావాల విశేషణ, అధ్యయనం చేయడానికి విష్టుతమైన ఏర్పాటుల్లు అత్యాధునికమైన ఉపకరణాల ద్వారా చేయబడి ఉన్నాయి.

శిబిరాలలో ఉండే సాధకులను నెలకు రెండుసార్లు పరీక్షిస్తారు. నిత్యసాధకుల మించ రకరకాల మనోవైజ్ఞానిక ప్రయోగాలు కూడా జరుపబడుతుంటాయి. మాడో అంతస్తులో 45,000 పైగా గ్రంథాలను గ్రంథాలయం ఉన్నది. అందులో ప్రపంచం మొత్తంమిాద వైజ్ఞానిక, ఆధ్యాత్మికమునకు సంబంధించిన పరిశోధనా గ్రంథాలు, పత్రికల సంకలనాలు ఉన్నాయి. అరుదైన తాళపత్ర గ్రంథాలను ఇక్కడ చూడవచ్చు. వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, గీత విష్ణుకోశం మిాద ఇక్కడ విస్తారమైన అధ్యయనం జరిగి ప్రచురణ చేయబడుతున్నది. ఎప్పుడూ యాభయం, అరవైమందికి తక్కువకామండా పోష్ట్గ్రామ్యయేట్ స్థాయి వైజ్ఞానికులు - చికిత్సకులు ఇక్కడ అధ్యయనం చేస్తూ క్రోత్తవారికి మార్గదర్శనం చేస్తూ పరిశోధనా కార్యాలలో నిమగ్నుతైఉంటారు.

అప్పార్థమైన ఈ సంస్కారము తనదైన విలక్షణశైలిలో ప్రపంచంలోని పరిశోధకులను - వైజ్ఞానికులను ఆకర్షిస్తూ ఉంటుంది. దీనిని పూజ్య గురుదేవుల క్వాం శరీరంగా చెప్పవచ్చు.

స్థాలమైన ఈ మాత్రపు పరిచయంతోనే ఎవరికైనా పరమపూజ్య గురుదేవుల - పరమవందనీయ మాతాజీల వ్యక్తిత్వం, కర్తృత్వంల విరాట్ విశ్వరూపం అవగాహన అవుతుంది. ఈ స్థాపనలు భారతవాసులకేకాక విదేశ సంస్కృతి ప్రేమికులకు కూడా ప్రేరణాకేంద్రములైనవి. ఐదు స్థాల శరీరాలుగా భావించబడిన ఈ ఐదు స్థాపనలతో పాటు దేశమంతటా వ్యాపించిన శక్తిపీఠాలు, ప్రజ్ఞాపీఠాలు, ఇతర సంస్కలను కలిపి ఒకే రూపంలో దర్శించి నట్టయితే హిమాలయాలవలె గగనాన్ని తాకుతున్న మహాస్నాత వ్యక్తిత్వాలు కలిగిన ఆ బుటియుగ్మముల శక్తి కనుల ముందు సాక్షాత్కరిస్తుంది. అంతటి మహాగురుసత్తాకు మనం సహచరులం కాగలిగామని ఊహించుకుంటే మనస్సు ఆనందంతో ఉపాంగి పోతుంది.

ప్రార్థించి కొనుకుంటాలి.

మెదడు చల్లగా, రక్తం వేడిగా, హృదయం కోమలంగా, పురుషార్థం తీక్ష్ణణంగా ఉండాలి.

అప్పురూపం ఆ మాతృత్వ అనుభూతి

ఆవలఫేడాలో ఒక పాత భవంతి ఉంది. పండిత్ రూపకిశోర్జీ కుటుంబం, వారి సోదరులు వారి కుటుంబాలు ఆ భవంతిలో నివసిస్తాయి. గృహస్తలూ, జిజ్ఞాసువులూ, బంధువులూ ఆ ఇంటికి ఎప్పుడూ వచ్చిపోతూ ఉంటారు. ఇంట్లో ఎప్పుడూ సందడిగా ఉంటుంది. పండిత రూపకిశోర్జీ వయస్సు అప్పుడూ 51 సంవత్సరాలు. వారి ధర్మపత్రి దాన్నకు వరిని అంతా తాళాజీ అని పిలిచేవారు. పండిత రూపకిశోర్ తమ సోదర సోదరీమణిలలో పెద్దవారు. ఇంటిలోని పిల్లలంతా పండితజీని తాడోజీ అని, వారి భార్యను తాళా అని పిలవడం సహజమే. వారిద్దరూ కుటుంబ సభ్యులందరి బాగోగులు శ్రద్ధగా చూచేవారు. కోడళ్లు ఆమెను అత్తగారిలా కాక వాత్సల్యం, క్షమాగుణం కలిగిన అక్కగా, తల్లిగా పరిగణించేవారు. ఆమె రాత్రి నాల్గవ జామున మేలుకొంటుంది. అర్థరాత్రి వరకు బంధువుల, అతిథి, అభ్యాగతుల మంచిచెడలు చూడడంలో నిమగ్గం అవుతుంది.

1911లో ఆమెకు తల్లినయ్యానని తోచింది. మొదటి సంతాపం ఆమె గర్జుంలో వడింది. తాళాజీకి విలక్షణమైన కొన్ని అనుభవాలు కలిగాయి. ఆ అనుభవాల వల్ల తనకు భయం సంకోచాలు కలగలేదని ఆమె సహజమైన రీతిలో చెప్పారు. ఇరుగుపారుగున ఉన్న వ్యధ మహిళలకు ఆ అనుభవాలను ఆమె నివరించింది. అవస్థా పూర్ణీకుల, కుల దేవతల అనుగ్రహాలని ఆశిస్పులని వారు చెప్పారు. ఆమె తన అనుభవాలను ఇలా వర్ణించింది -

ఒక రోజు ఉదయం ఆమె స్నానం, పూజ ముగించుకుని పాలు కాచడానికి పాల గిన్నె పొయ్యమీద పెట్టింది. ఆరోజు చేయవలసిన పనులగురించి ఆలోచిస్తోంది. శరీరంలో ఎంతో చైతన్యం, క్రియాశిలత ఉండేవి. రాత్రి బాగా పొద్దుపోయేవరకూ పని చేయవలసివచ్చినా ఆమెకు నీరసం వచ్చేది కాదు. కశోర పరిశ్రమ చేసినా ఆమెకు అలసట కలిగేది కాదు. మరి ఆరోజు ఉదయం ఏమి జరిగిందో తెలియదు. ఆమెకు చిన్న కునుకు పట్టింది. ఆమె కూర్చుని ఉన్నది. కళ్లు మూతలు పడ్డాయి నిద్రవచ్చినట్లు. ఆ నిద్రలో కల వచ్చినట్లు ఆమెకు అనిపించింది.

ప్రతిఘటనలు నీ పరాక్రమానికి పదను పెడుతాయి.

ఆమె ఎక్కడో వనంలో ఉంది. ఆ నిర్జన ప్రదేశంలో ఆమె ఒంబరిగా ఉంది. నలువైపులా సూర్యుని బంగారు కిరణాలు వ్యాపించి ఉన్నాయి. తూర్పు దిక్కున మండుతున్న అగ్ని గోళంలా సింధూరపు ఎరువు రంగు కల బింబం ఉదయస్తోంది. ఉదయస్తూన్న ఆ సూర్యుని వెలుగు నలుగడలా విస్తరిస్తోంది.

వాతావరణంలో నుగంధం గుబాళించడం ఆమెకు అనుభవమయింది. ఆమె స్మృతా కోల్పోయింది. తూర్పు దిక్కున ఉదయాచలం వెనుకనుండి వెలికిష్టాన్న సూర్య బింబం క్రమ క్రమంగా కాంతివంతం అవుతోంది. ఆ బింబం మధ్యలో ఒక

ప్రీతి మూర్తి మెరుపులా మెరుస్తోంది. బంగారు వెలుగులు విరజిమ్ముతూన్న ఆ మూర్తి హంస వాహనంపై కూర్చుని ఉంది. ఆమె కుడి చేతిలో కమండలము ఉంది. ఎడమ చేతిలో గ్రంథం ఉంది. ఆది ఏ గ్రంథమో తాళాజీకి అర్థం కాలేదు. అది భాగవతం అని ఆమె అనుకున్నది. ఎందుకంటే, ఆమె పతిదేవులు భాగవతం పూరాణం చెప్పుతూ ఉంటారు. అనుష్ఠానం చేస్తూ ఉంటారు. ఆ మూర్తి కొద్ది క్షణాలు కానవచ్చింది. ఆతర్యాత అంతర్ధానం అయింది.

తాళాజీ కళ్లు తెరచి చూచేసరికి పాలు పాంగిపోయాయి. పాలు పొయ్యాలో సడ్డాయి. మండుతూన్న కట్టెలమీద ఆ పాలు పడడంతో సమ్రమనే ధ్వని వచ్చింది. ఆ ధ్వనికి ఆమెకు మెలకువ వచ్చింది.

ఆమె తన పతిదేవులకు ఈ దృశ్యం వర్లించింది. ఆ దేవి చేతిలో భాగవత గ్రంథం ఉన్నదని చెప్పింది. ఆ గ్రంథం భాగవతం కాదు, వేదం. భాగవత శాస్త్రం ఆ వేదంలోని ఒక మంత్రానికి వ్యాఖ్య, నివరణ. భాగవతం, రామాయణం వంటి గ్రంథాలు గాయత్రీ మంత్రాన్ని వివేచన చేసే శాస్త్రాలు, గాయత్రి ప్రేరణాను నివరించే గ్రంథాలు - అని ఆయన నివరించారు.

తాళాజీకి ఈ దృశ్యం ఆతర్యాత కూడ కనిపించింది. ఒక రోజు మధ్యాహ్నం భోజనం చేసిన కుటుంబ సభ్యుల యోగ్క్షేమాలు అడిగి తెలుసుకుని, ఆమె కొద్దిసేపు కూర్చున్నది. సాయంత్రం చేయవలసిన పనులకు ఏర్పాట్లు చూస్తా

వంటగదిలోనే ఉన్నది. అప్పుడు కనిపించింది ఆ దృశ్యం.

తాళాజీ భావ సమాధిలో ఉన్న సమయంలో ఆమెకు మరో దృశ్యం కనిపించింది. ఆమె ఒక సరస్సు ఒడ్డున నిలబడి ఉంది. ఆ సరస్సులో కమలాలు విచ్చుకుని ఉన్నాయి. ఇంతకుముందు సవితా మండలంలో కానవచ్చిన ప్రీమూర్తి ఒక పెద్ద కమలంలో కూర్చుని ఉంది.

మరో కలలో తూర్పునుండి దేవతల విమానం ఎగురుతూ కనిపించింది. ఆ విమానంలో కూర్చుని ఉన్న దేవసత్తాలు పుష్టులు కురిపిస్తున్నారు.

ఈ దృశ్యాలు అంతరిక జగత్తులో జరుగుతాన్న వరిణామాలకు నంకేతాలని పండిట్జీ చెప్పారు. ఈ సంకేతాలను చేతనలో జరిగే పరివర్తనలని కూడా చెప్పవచ్చునని ఆయన వివరించారు. ఒక పుణ్య ఆత్మ శరీరం ధరించే సమయంలో, అది గర్భంలోనికి ప్రవేశిస్తూన్న సమయంలో ఇలాంటి కలలు వస్తాయిని ఆయన బోధపరచారు.

గృహంలో, ప్రాంగణంలోకూడ ఆ రోజులలో కొన్ని విచిత్ర సంఘటనలు జరిగాయి. తాళాజీ ఇలా చెప్పేవారు - అకస్మాత్తుగా ఇంటిలో సువాసన గుప్పుమనేది. అగరువత్తులు వెలిగించినట్లు. హవనం జరిగినట్లు, ఆ సుగంధం తీయ తీయగా ఉండేది. ఆ సుగంధం కొద్దిసేపు నిలచి ఉండేది. ఆత్మాత క్రమంగా తగ్గిపోయేది.

భవంతి ప్రాంగణంలోకి అకస్మాత్తుగా పెద్ద సంఖ్యలో ఆవులు వచ్చి చేరాయి. గ్రామంలో ఉన్న గృహం. ఇంటి ప్రక్కనే గోళాల ఉంది. ఇంటిలోని ఆవులు అందులో ఉంటాయి. బయటిమనుంచి కూడ ఆవులు వస్తున్నాయి. ఒకోసారి 9-10 ఆవులు వచ్చి రాత్రంతా అక్కడే ఉంటున్నాయి. ఆవల్ఫోడాలోని ఇతర గ్రామీణుల దొడ్డనుండి అని వస్తున్నాయి. వాటిని వెదకడానికి జనం వస్తున్నారు. పండిట్జీ గోళాలలో అని ఉండడం చూచి వారు ఆశ్చర్యపోయేవారు. మామాలు పరిస్థితులలో పరాయి పశుపులను జనం తరిమివేస్తారు. అయితే ఆరోజుల్లో తాళాజీ మనస్సులో విలక్షణమైన మార్పు వచ్చింది. ఆవులను తరిమివేయడానికి బదులు ఆమె వాటికి సేవ చేసేది. వాటికి మేతా, నీళ్ళు పెట్టేది.

భవంతిలో తేనెటీగలు వచ్చి రౌద చేస్తూ ఉంటే తాళాజీకి ఆశ్చర్యం కలిగింది. వారం రోజులలో అవి భవంతిలో నాలుగైదు తేనె పట్లు పెట్టాయి. కుటుంబ సభ్యులందరికి ఇఖ్యంది కలిగింది.

ఆ తేనెటీగలు ఎవరినీ కుట్టడంలేదు. అయినా, వాటివల్ల ఇంటి వాతావరణం దెబ్బతిన్నది. తేనెటీగలను తరిమివేయాలని కుటుంబ సభ్యులు అనుకుంటున్నారు. మంట వేస్తే ఆ పాగకు అని పారిపోతాయి. గ్రామాలలో ఇలాగే చేస్తూ ఉంటారు.

తేనెటీగలను తరిమి వేయాలనుకుంటున్నారని తాళాజీకి తెలిసింది. ఆమె తరమ వద్దన్నది. అందరికన్న పొచ్చుగా ఇంటిలో తిరుగుతూ ఉండేది అమెయే. అమెకూ ఇఖ్యంది కలుగుతోంది. అయినా, తేనెపట్లులను నాశనం చేయాలనే ఆలోచన ఆమెకు వచ్చేలేదు. ఈ తేనెటీగలు ఎవరినీ కుట్టడంలేదు. అని తాము కట్టుకున పట్లులలో ఉంటున్నాయి. వాటిని ఎందుకు బాధపెట్టాలి. అని మనకు బాధ కలిగించనప్పుడు మనం వాటి తేనెపట్లులను ఎందుకు తొలగించాలి - అని ఆమె గట్టిగా వాదించింది. అంతా శాంతించారు.

ఆ సమయంలో పండిత రూపకి శోర్జీ పురాణం చెప్పడానికి పారుగూరు వెళ్లారు. తొమ్మిది పది రోజుల తర్వాత తిరిగివచ్చారు. జరిగిన సంఘటన గురించి తెలుసుకుని, ఆయన తాళాజీని సమర్థించారు. తేనెటీగలు రావడం, ఇంటిలో తేనె పట్లు పెట్టడం పుభ సూచకమనే ఆధ్యాత్మిక వాస్తవాన్ని ఆయన కుటుంబ సభ్యులకు బోధపరచారు. కుటుంబంలోకి దివ్య ఆత్మ వచ్చే సమయంలో ఇలాంటి పుభ సూచన వస్తుంది. అది శివుని వరం. ఆయన పంపిన ప్రాణి పుష్టుల సువాసననూ, తేనెనూ సేకరించి తెస్తోంది. ఇది శివుని అనుగ్రహం, వచ్చే ఆత్మకు భరోసా అని ఆయన వివరించారు.

శక సంవత్సరం 1968 ఆశ్వయుజ క్రూష్ణత్రయోదశి రోజున (1911 సెప్టెంబరు 20) ఆగ్రా - జలేసర్ రహదారిలో ఉన్న ఆ గ్రామంలోని భవంతిలో ఉదయం 9 గంటలకు శ్రీరామ్ జన్మించాడు. పితృపక్షం నడుస్తోంది. పితృపక్షం రోజులలో శరీరం వదలడం, జన్మ ఎత్తడం విలక్షణ విషయాలని సనాతన ధర్మం చెపుతోంది. ఈ సమయంలో శరీరాన్ని వదలేవారు పరలోకంలో ఎవ్వువ కాలం తిరగరు. వారిలోని భోగ వాసన ఏది మిగలదు. కనుక ఆ వాంఛన త్వప్రి పరచడం కోసం వారు అశరీర స్త్రితిలో ఉండిపోవలసిన అవసరం ఉండదు. ఆ ఆత్మలు సరాసరి పితృలోకానికి వెళ్లిపోతాయి. లేదా కొత్త శరీరాన్ని ధరిస్తాయి. ఈ సమయంలో జన్మించే ఆత్మలు కూడా ముక్కప్రాయులుగా ఉంటాయి. వాటి సూక్ష్మ వాసనలు ఒకటి రెండు మిగిలి ఉంటాయి. వాటిని పూర్తి చేయడం కోసం అని శరీరాన్ని ధరిస్తాయి.

సదాలోచనబలం సైన్యబలాన్ని మించినది.

అంతే కాదు పీతృపక్షంలో జన్మించే వ్యక్తులు ఆ వంశంలోని మేధావులైన పూర్వీకులు అయి ఉంటారు. తమ వంశ పరంపరను ముందుకు నడిపించడానికి, దానికి సమ్మద్ది కల్పించడానికి, దాని గౌరవాన్ని పెంచడానికి కాని, గత జన్మలో తమకు అనుగ్రహం-ఉపకారం చేసిన వారి రుణం తీర్చుకోవడానికి కాని వారు జన్మ ఎత్తుతారు.

రూపకిశోరజీ కుటుంబంలో ఒక యత్తి ఆత్మ, ఒక యోగి ఆత్మ జన్మ ధరించిందనీ, 51 సంవత్సరాల వయస్సులో ఆయనకు అద్భుతం వరించిందనీ, బాలుడు పీతృపక్షంలో జన్మించడం ఆధారంగా, అతడు జన్మించడానికి ముందు జరిగిన సంఘటనల ఆధారంగా ఆవర్త ఫేడాలోని పండితులు నిర్ణయించారు.

శిశువు జననంతో ఇంటిలోనే కాక గ్రామంలో కూడా ఆనందం వెల్లివిరిసింది. గ్రామంలో ఉన్నావి 30-40 ఇళ్ళే. ఆవులు రావడం, తేనెటీగలు తేనెపట్లు కట్టడం, తాళాజీ తన కలలను గురించి చెప్పిన మాటలు - ఈ పుభు శకునాలన్నీ నిజం అయినాయనే మాట ఇరుగు పొరుగు ఇళ్ళలోనే కాక గ్రామం అంతటా వ్యాపించింది. ధర్మాన్ని గురించి, లోకోత్తర జ్ఞానం గురించి సహజమైన అవగాహన ఉన్న గ్రామ పెద్దలు ఆ సంఘటనలు జరిగినపుడే చెప్పారు. పండిటజీ ఇంటిలో యోగి-యత్తి ఆత్మ జన్మ ఎత్తుతుందని. శిశువు జన్మించిన తర్వాత పండిటజీ ప్రవచనాలు వినిపించుకున్న పరిసర గ్రామాల శ్రీమంతులు, కులీనుల కుటుంబాల వారు అతడిని చూడడానికి వచ్చారు.

ఇలా పీరంతా రావడం గ్రామ ప్రజలకు సహజమే అనిపించింది. అయితే సాధుసన్యాసులు తమ గ్రామానికి రావడం పెరగడం మాత్రం వారికి విశేషం అనిపించింది. అంతకు ముందు ఎపుడైనా ఒకరో ఇద్దరో సన్యాసులు దారి తప్పి వచ్చేవారు. శిశువు జన్మించిన తర్వాత రోజూ నలుగురైదుగురు సన్యాసులు వస్తున్నారు. శిశువు జన్మించిన రోజున ఉదయం పది గంటలకు ఒక సన్యాసి భవంతి ముందు వచ్చి నిలిచాడు. పొడుగ్గా, ధృఢంగా ఉన్నాడు. తేజస్వతో వెలిగిపోతున్నాడు. శిశువు ఏడుపు విని పిల్లవాడిని చూడాలనే కోరికను వ్యక్తుపరచాడు. తాళాజీ వెనుకాడింది. పండిటజీ నచ్చచెప్పిన తర్వాత అందుకు ఒప్పుకున్నది. సన్యాసి పిల్లవాళ్ళి చూచి రెండు చేతులూ ఎత్తి దీర్ఘయువుగా ఉండమనీ, కీర్తి సంపాదించమనీ శిశువును ఆశీర్వదించి వెళ్లిపోయాడు.

శ్రీరామ్ జన్మించిన తర్వాత భవంతిలో మధుర సంగీతం మారుప్రోగసాగిందని తాళాజీ చెప్పేవారు. మరునాటి ఉదయం వరకు మంత్ర పరనం, రామాయణ గానం వినిపించింది. తాళాజీ ఆంతరిక స్థితి వల్ల ఆమెకు ఈ అనుభూతి కలిగి ఉండవచ్చు. అయితే సన్యాసులు వచ్చి వెళుతూ ఉండడం వల్ల ఆమె కలత చెందడం పలువురు చూచారు. సాధు సన్యాసులు ఇంటి గుమ్మం వద్ద నిలిచి పోవడం వల్ల, ఏమీ మాట్లాడకుండా నిలబడి ఉండిపోవడం వల్ల ఆమె కొంత కలవరపడేది. వారికి పూజ చేయబోతే వద్దనేది. సేరి గృహంపైపు రెప్ప వాల్పుకుండా చూస్తూ ఉండేది. పిల్లవాడి ఏడుపు విని ఆమె వెళ్లిపోయేది. ఇలా సాధువులు రావడం పండిటజీకి చిత్రంగా తోచింది. ఆయన కలత చెందేవారు కారు. తాళాజీ కలత చెందితే వారు ఆమెకు నచ్చచెప్పేవారు.

బాలునికి 16-17 రోజులు వచ్చి ఉంటాయి. సూతక నివారణ తర్వాత నామకరణ సంస్కారానికి ఏర్పాట్లు జరిగాయి. ఆ రోజున ఒక చిత్రమైన సంఘటన జరిగింది. అందువల్ల తాళాజీతో పాటు పండిటజీ కూడా కొంత చలించారు. నామకరణ సంస్కారం కోసం విజయదశమి రోజును ఎంపిక చేశారు. గ్రామంలో రామలీల, రావణ దహనం వంటి కార్యక్రమాలు జరిగేవి కావు. ఇళ్ళలో నవాహ్న పారాయణం జరిగేది. సప్తశతి పరనం కూడా జరిగేది. అయితే పొచ్చుమంది రామచరిత మానవ గ్రంథాన్ని పరించేవారు. పిల్లవాడు మట్టినందువల్ల ఇంటిలో సూతకం అమలు జరిగింది. సంధ్యావందనం, పూజా పురస్కారాలు యథాప్రకారం జరిగాయి. కానీ, నవరాత్రి విశేష పూజలు జరగలేదు. నవమి రోజున సూతక నివారణ జరిగింది. ఆ రోజునే రామచరిత మానవ అఖండ పరనం జరిగింది. మరునాడు పూర్ణాపూతి, యజ్ఞం, యజ్ఞంతో పాటు నామకరణ సంస్కారం జరుగవలసి ఉంది.

మానవ పూర్ణాపూతి, యజ్ఞ సంస్కారాల కార్యక్రమంలో గ్రామస్తులు దాదాపు అందరూ పాల్గొన్నారు. విజయదశమి రోజున ప్రజలు రాసాగారు. భవంతి గుమ్మం దగ్గర ఒక సన్యాసి నిలబడి ఉండడం వారంతా చూచారు. కొంతసేపటికి ఒక యోగిని అక్కడకు వచ్చింది. ఇద్దరూ మాట్లాడుకోలేదు. అయితే నామకరణం ప్రారంభమయే పరకు వారు ఒక చోట కదలకుండా నిలబడి ఉన్నారు. సంస్కారం ప్రారంభం కాగానే వారిద్దరూ లోపలికి వచ్చారు. తాళాజీ ఒడిలో పడుకుని ఉన్న శిశువును వారు కళ్లార్పకుండా చూస్తూ ఉండిపోయారు. సంస్కారం ప్రారంభం కాగానే తాళాజీ దృష్టి వారిద్దరి మీదే పడింది. వారిని

ప్రేమతో, న్యాయంతో కలసి నడుస్తుంది సత్యం.

చూడగానే ఆమె సంకోచించింది. శిశువుని చీర కొంగుతో కప్పుసాగింది. అప్పుడా సాధువు ఇలా అన్నాడు- “అలా ఉండనివ్యండి తల్లి, పిల్లలాణ్ణి మమ్మల్ని కూడా చూడనివ్యండి. తృప్తిగా చూడనివ్యండి. ఆ తర్వాత మేము చూడగలవో చూడలేమో” అలా చెపుతూ ఆ సాధువు తనకేసి చూపాడు. ఆ తర్వాత మేము జీవించి ఉంటామో ఉండమో అన్నట్లు. కానీ, ఆయన పిల్లలాణ్ణి గురించి ఆ మాట అన్నట్లు తాకశాజీకి అనిపించింది. ఆమెకు కోపం వచ్చింది. ఆమె వేదిక నుండి లేచింది. సాధువును బెదిరించసాగింది. యోగినిని కూడా తిట్టసాగింది. వారిద్దరూ తమకు చెడు తలపు ఏదీ లేదని సంజాయించే ఇచ్చుకోసాగారు. అయినా తాకశాజీకి కోపం చల్లారలేదు. పండిటజీ లేచి నిలబడ్డారు. ఆయన నోటి నుండి అతి సహజంగా ఈ మాటలు వెలువడ్డాయి-“వరవాలేదు, శ్రీరామ్ కీ మా! పిల్లలాడికి ఎలాంటి బాధా కలుగదు. అతడు క్షేమంగా ఉంటాడు.”

పండిటజీ ఇంకా ఏదో చెప్పబోతూ ఉండగా ఆ సాధువు ఇలా అన్నాడు-మాతా! మేము వెళుతున్నాము. అయితే మాదోక చిన్న మాట. దానిని మీరు పాటించాలి. పిల్లలాడికి శ్రీరామ్ అని పేరు పెట్టండి. అతడి తండ్రి నోటి ఆ పేరు తనకు తానుగా వెలికి వచ్చింది కదా. ఇది ఈశ్వరేచ్చ.

పండిటజీ కూడా సాధువు అభిప్రాయంతో ఏకిభవించాడు. ఆ తర్వాత తాకశాజీ సన్యాసినీ, యోగినినీ ఏమీ అనలేదు. సంస్కరం పూర్తయే వరకు వారు అలా నిలబడే ఉన్నారు. శిశువు నామకరణంలో తండ్రికి, పిలువకుండా వచ్చిన ఆ సన్యాసికి అనుకోకుండా ఏకాబిప్రాయం ఏర్పడింది.

మరోరోజున ఒక వ్యాధి సన్యాసి గంటన్నర సేపు భవంతి ఎదుట నిలబడ్డాడు. తాకశాజీ ఆ సన్యాసిని చూచి గాభరా పడింది. కేకలు పెడుతూ ఇంటి నుండి వెలికి వచ్చింది. సన్యాసి వ్యక్తిత్వం చూసి ఆమె స్తంభించిపోయింది. నా పిల్లలాణ్ణి ఎందుకలా చూస్తావు? వాడు నీకేమి అపకారం చేశాడు? - అని భయం భయంగా అతడిని అడిగింది. మేము పిల్లలాడికి హని చేయడానికి రాలేదు. అతడి దర్శనం కోసం వచ్చాము. హిమాలయంలోని ఒక సిద్ధపురుషుడు మీ ఒడిలోనికి వచ్చాడనే భావం మాకు కలిగింది. ఆ సంగతి మాకెలాగో తెలిసింది. కనుక అతడిని చూడడానికి వచ్చాము. ఒక్కసారి చూచి వెళ్లపోతాము.’- అని ఆ సన్యాసి అన్నాడు. తల్లి సన్యాసి మాట విస్తరించి ఒక్కసారి పిల్లలాణ్ణి చూపించి తిరిగి వెళుతూ అన్నది. నేను ఇంకెవరికి నా

పిల్లలాణ్ణి చూపించను. సాధువులు ఇక్కడికి రావడం నాకిష్టం లేదు.

ఆమె తన గదిలోకి వెళ్లింది. తన ఇష్టదైవం ద్వారకాధిపుడి ముందు కూర్చున్నది. చాలాసేపు ఏడుస్తూనే ఉంది. హిమాలయంలోని ఆత్మ, సన్యాసి, సిద్ధపురుషుడు, దర్శనం వంటి మాటలు ఆ తల్లి మనసును కల్గోల పరిచాయి. తన పిల్లలాడు ముందు ముందు తనను విడిచి వెళ్లపోతాడేమోనని ఆమె కలవరపడింది. తన పిల్లలాడు బాబా, యోగి అయిపోతాడేమోనని ఆమె భయపడింది. తన పిల్లలాడు ఎస్పుడూ తన దగ్గరే ఉండాలని ఎన్నడూ తనను విడిచి వెళ్లపోతాడదని ఆమె తన ఇష్టదైవాన్ని ప్రార్థించి ఉంటుంది. భక్తురాలు తన భగవంతుడిని ఏమి కోరింది అనేది వారిద్దరి మధ్య జరిగిన ఆంతరిక సంభాషణ. ఏది ఏమయినా ఈ సంఘటన తర్వాత ఆ ఇంటిని సాధు సన్యాసులు రావడం, మంచివే అయినా చిత్రమైన పరిస్థితులు ఏర్పడడం ఆగిపోయాయి.

మొదటి మూడు నాలుగు సంవత్సరాలు శిశువు బాల్యక్రిడలతో గడచిపోయాయి. అతడు కాట్లు చేతులు ఉంపడం, వచ్చిరాని ముద్దు మాటలు మాటల్లాడడం చూచి తల్లిదండ్రులు సంతోషించారు. శ్రీరామ్ జన్మించిన మూడున్నర సంవత్సరాలకు కుటుంబంలో ఒక బాలిక జన్మించింది. ఆమెకు కిరణ్ దేవి అని పేరు పెట్టారు. ఆ తర్వాతి కాలంలో మరో చెల్లెలు పుట్టింది. ఆమెకు అన్నపేరు పెట్టారు. రామదేవి అని. చెల్లి పుట్టిన తర్వాత తల్లి దృష్టి ఇద్దరూ పంచుకోవడం సహజమే. అంతవరకు వంట చేస్తూ, పూజా పునస్కారాలు జరుపుతూ, అతిథి అభ్యాగతుల సంగతి చూస్తూ కూడా తల్లి తన దృష్టి పిల్లలాడి మీద పెట్టేది. ఆమె తన పిల్లలాడిని తండ్రికి, ఇతర కుటుంబ సభ్యులకు అప్పగించిన సందర్భాలు చాలా తక్కువ. పిల్లలాడు పుట్టినపుడు సన్యాసులు రావడం, వారు చిత్ర విచిత్రమైన మాటలు చెప్పడం ఇదంతా తాకశాజీ మనసులో మారుఫ్రోగుతూ ఉండేది. ఏ సన్యాసి నీడ అయినా తన శ్రీరామ్ పై పడుతుందేమో అన్న తెలిసీ తెలియని భయం ఆమెను పీడిస్తూ ఉండేది. కిరణ్ దేవి పుట్టిన తర్వాత తాకశాజీ ఇతరుల మీద ఆధారపడవలను వచ్చింది. అప్పుడైనా ఆమె తన కొడుకును తండ్రికి అపుచేపేది. ఆడపిల్లను చూచుకోవడంతో పాటు ఆమె శ్రీరామ్ ను కూడా ఎంతో శ్రద్ధగా చూచుకునేది. పండిటజీ ఇంటిలో లేకపోతే, ఆమె పిల్లలాడిని పసిపిల్లతో పాటు నిద్ర పుచ్చేది. తండ్రి ఇంటికి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత ఆమె పర్యవేక్షణ కొంత సడలేది.

K K K

విజ్ఞానం బాహ్య ప్రగతి. జ్ఞానం ఆంతరిక అనుభూతి.

దివ్య సాధనా స్థలి ఎంపిక

మహాశక్తి దివ్యసాధనా స్థలిగా శాంతికుండ్ల నిర్మాణ పరికల్పన పరమశూఙ్య గురుదేవుల రెండవ హిమాలయ యాత్రలోనే నిర్ణయించబడింది. ఈయాత్రలోనే మార్గదర్శక సత్త్ర దీని అవసరం ఈచిధమైన నిర్మాణము యొక్క స్ఫురమైన రూపురేఖలాయనకు చెప్పారు. హిమాలయాలలో ఎవ్వరూ చేరుకోలేని, వీలులేని గుహలలో యుగయుగాలనుంచి తపస్సు చేసుకుంటున్న దివ్యదేహారులైన బుమలుకూడా దీనికి అంగికరించారు. గురుదేవుల ఈ రెండవ హిమాలయయాత్ర (1960 - 61) మొదటి దానికంటే అనేక కోణాలలో చాలా మహాత్మరమైనది. ఈసారి అయినకు తమ మార్గదర్శకునితో పాటు హిమాలయాలలోని దివ్యబుమల చేతనత్వ దర్శనం లభించటమేకాక, వారితో కల్పి ఆలోచించి వారి సలహాలు పాందే విశేషమైన పీలుకూడా లభించింది. ఇష్టవ్యాప్తంగా జరుగుతున్న అనేక సంఘటనలు, వృధ్యీగ్రహం భవితవ్యంను గురించి విశేషముగా చర్చలు జరిగాయి. భారతభాషా యొక్క సంకటపూరిత వర్తమానము, దీర్ఘకాలిక ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు ఆయనకు అర్థమైనాయి. అంతేకాక ఈ విషయంలో ఆయన పాత్రకూడా నిర్ధారణ చేయుటడింది.

ఇదే కాలంలో రాబోయే రోజులలో గురుదేవుల పాత్ర పూర్తిగా పరోక్షంగానే ఉంటుందని నిర్ధారణ చేయబడింది. జీవితంలో 60 సంవత్సరములు పూర్తి అయ్యాక హిమాలయాల బుమి తంత్రముతో కలిసి తీవ్రమైన ఆధ్యాత్మిక ప్రయోగాలు చేస్తూ వృధ్యీగ్రహము నూతన భవిష్య నిర్మాణానికి నిరంతరం ప్రయత్నిస్తిల్లారై ఉంటారు. ప్రత్యక్ష బాధ్యతలు మహాశక్తి రూపంలో మాతాజీ స్వయంగా నిర్వహిస్తారు. ఈ ప్రత్యక్ష బాధ్యత పూర్తిగా స్వీకరించినప్పుడే ఆయన అవతార కార్యక్రమం ప్రారంభించబడి విస్తరిస్తుంది. ఈ కార్యక్రమాలకి మధుర అంత ఉపయుక్త స్థలం కాదు. మహాశక్తి తన ప్రతి అవతార లీలలో హిమాలయాల సురమ్య నీడలో గంగ ఒడ్డునే తన తపస్థలిగా ఎన్నుకున్నది. ఈసారి కూడా అదే మంచిది. ఆమె ఏ భూమిని తన దివ్య సాధనా స్థలిగా ఎన్నుకుంటుందో అదే స్థానము భవిష్యత్తులో సంపూర్ణ ప్రపంచానికి శక్తినిచ్చే కేంద్రముగా మారుతుంది. తమ నిర్ధారణలలో ఈ యుగము కొరకు విధి రచించిన యుగ ప్రత్యాస్త్రనా విధానములో మహాశక్తియే ప్రధాన పాత్ర వహిస్తుందని బుమి తంత్రమే స్వయంగా స్ఫురించినది.

బుమిగణములు దివ్యలోకములో ఉన్న దేవతా శక్తులు ఆమెకు ప్రత్యక్షంగా లేక పరోక్షంగా సహకరిస్తాయి.

హిమాలయాలలోని బుమిపై తంత్ర నిర్ణయానుసారం గురుదేవులు అవసరమైన కార్యక్రమాలు నిర్ణయించుకుంటూ తపశ్చర్య పూర్తి చేసుకుని ఆ దివ్య విభూతుల అనుమతిని పొంది మధురకు తిరిగి వచ్చారు. మళ్ళీ హిమాలయ యాత్రకు వెళ్లేమందు (3వ సారి) ఆయన ఇక్కడ చాలా పనులు పూర్తి చేయవలసి ఉన్నది. ఇల్లు, కుటుంబ బాధ్యతలలో పాటు గాయత్రీ తపోభూమి వ్యవస్థను చిగించవలసి ఉన్నది. తిరిగి వచ్చిన తరువాత మాతాజీతో విపులంగా దీని గురించి చెప్పటానికి ముందే ఆమె నాకు “మీ ఆదేశము హిమాలయాలలో తపశ్చర్యలో లీనమైన బుమల ప్రతి ఆదేశము స్వీకారమే” అని అన్నారు. తన అంతశేతనలో జరిగే ప్రతి స్పందన ప్రతి కలయిక మాతాజీ అంతఃకరణలో అనుభూతి చెందుతుందని గురుదేవులకు తెలుసు. అందువల్ల ఏమీ చెప్పకుండా మాతాజీకి అన్నీ తెలిసిపోవట అశ్చర్యము కాదు. కానీ మధురలో విస్తరించి ఉన్న తన మమకార బంధనాలు ఇంత తేలిగ్గా వదులుకోవడానికి ఆమె ఎలా సమృతించిందని ఆయన ఆశ్చర్యపోయారు.

మాతాజీ మహాశక్తి స్వరూపమని ఆయనకి స్పష్టంగా తెలుసు. ఆమెలో మాతృత్వపు శక్తి ఉన్నది. ధృఢత్వపు శక్తి ఉన్నది. ఆమె భావస్వరూపాపిణియే కాక సంకల్పమయి కూడా. శక్తికి ఎన్ని స్వరూపాలున్నాయా అన్ని ఆమె ఆత్మచేతనలో ప్రోది చేయబడి ఉన్నాయి. జీవితపు వివిధ రూపాలు ఆశక్తిమయి స్వర్పను పొంది తమంతట తామే శక్తి కేంద్రములుగా మారిపోతాయి. మమతామయి అగాధ మమతలో ఏవిధమైన దుర్ఘలత్యానికి చోటు లేదు. ఆమె ఎప్పుడూ బలహీనురాలవదు. తన పిల్లలు బలహీనులుగా ఉండుటకిష్టవడదు. మాతాజీ యొక్క ఈ సత్యస్వరూపముతో సుపరిచితులైన గురుదేవులు క్రొత్తదిశలో ఆలోచించుట మొదలెట్టిరి. ఆయన ప్రణాళికను పూర్తి చేయుటకు దేవశక్తులే స్వయముగా పాత్రత గల వ్యక్తుల్ని ఒక్కచోట చేర్చటం మొదలెట్టాయి. నాలుగు-పదు సంవత్సరములలోనే గాయత్రీ తపోభూమి బాధ్యతలు చేపట్టి దానిని బాగా నిర్వహించటానికి పండిత లీలావత శర్మ, వీరేశ్వర ఉపాధ్యాయ, ద్వారకా ప్రసాద్ చైతన్య మొదలగు సుపాత్రులు మరియు సమర్పితులు అయిన కార్యకర్తల బృందం తయారైంది.

శీలరహితుని ఉపదేశం పగిలిన నగరా చేసే చప్పుడు.

వీరందరికీ గురుదేవులు, మాతాజీ ఆరాధ్యలే. వీరి యొక్క ప్రతి కోరిక వారికి ఎట్టి పరిస్థితుల్లోను శిరోధార్యమే. వీడ్సైలు సమేళన విరాట వ్యవస్థ కూడా వీరే నిర్వహించిరి. ఈకార్యక్రమము 17 మంచి 20 జూన్ 1971లో జరగవలసి ఉన్నది.

ఈక్కడి పరిస్థితులు సమగ్రముగా ఒక వ్యవస్థలోకి వచ్చినా భవిష్య కార్యక్రమాలకు ఉపయుక్త స్థలము ఇంకా కొనుగోలు చేయవలసి ఉన్నది. ధ్యాన స్థితిలో గురుదేవులు, మాతాజీ దేవభామి హరిద్వార్లో ఉన్న ఈ విశిష్ట స్థలమును ముందుగానే గుర్తించారు. అంతేకాక వేలాది సంవత్సరాలకి పూర్వము ఈ దివ్యభామిలోనే తపోనిరత్నమై ఉన్న మహార్థి విశ్వామిత్రుల అంతఃకరణములో దేవమాత గాయత్రి యుగశక్తి రూపంగా అవతరించింది. మాతా గాయత్రి యొక్క ఈ అవతరణ మహార్థి విశ్వామిత్రుని బ్రహ్మాన్ని చేసింది. ఈ దివ్య స్థలంమండి ఆధ్యాత్మిక వెలుగు అన్ని వైపులకి పొంగుతూ విస్తరించుటవారు చూశారు. కానీ ప్రగాఢ ధ్యానములో అనేకానేక ఆధ్యాత్మిక అనుభూతులను స్పృహింప చేసే ఈ స్థలం హరిద్వార్లో ఎక్కడున్నది? అదింకా తెలుసుకోవలసి ఉన్నది.

దీనిని తెలుసుకోవటానికి గురుదేవులు తమ యాత్ర మొదలుపెట్టిరి. మాతాజీ బలవంతంమీద తమ పెద్ద కొడుకు ఓంప్రకామీని గురుగామ్లో కలిసి గాజియాబాగ్ వచ్చారు. ఇక్కడ ఆయన పెద్దల్లడు రామేశ్వర ఉపాధ్యాయ వివసిస్తున్నారు. ఉపాధ్యాయగారు దేవాతులైన తమ మామగారి ఆగమనం చూసి ఎదురేగి స్వాగతం పలికారు. ఆ సమయంలో గురువుగారి చేతులలో ఒకచిన్న బెడ్డింగు, ఒక చిన్న రేకుపెట్టె ఉన్నవి. గురుదేవులు పెట్టె తెరిచి మాతాజీ పంపిన చిన్న పొన్నా పస్తువులు వారి కప్పచేపి తరువాత కార్యక్రమము గురించి మాట్లాడారు. అన్ని మాటలు విని ఉపాధ్యాయజీ ఆయనతో పాటు రావటానికి సమ్మతించారు. సాయంత్రం రైలులో ఇరువురు హరిద్వార్కు బయలుదేరారు. హరిద్వార్ చేరి వీరు హరిక్షేపి, భీమగోడ మధ్యలో గంగానది ఎదురుగా ఉన్న ధర్మశాలలో దిగారు. తరువాత అనేకమంది ఏజంటలను కలిసి అనేక స్థలాలు చూసారు.

ఈస్థలములన్నీ చూసిన తరువాత గురుదేవులు ఏజంటలను సప్తసరోవరం దగ్గర ఏదైనా భామి ఉన్నదేమో చూడమన్నారు. ఆయన మాటలకి మొదట ఈ ఏజంటలు, హరిద్వార్ ఉపినుంచి ఇంతదూరంలో భామి తీసుకొనుటలో ఉండే బాధలు, కష్టాలు, నష్టాలు వివరించారు. అయినా ఒత్తిడి చేసిన మొదట వీరు గురుదేవులని తీసుకుని సప్తసరోవరమునకు వచ్చారు. ఇక్కడనుంచి కొంచం ముందుకెళ్లాక గురుదేవులు మాతాజీతో పాటు తమ సాధన

ప్రగాఢ ధ్యానస్థితిలో దర్శించిన స్థలాన్ని గుర్తించారు. కానీ ఆ భామి ఏవిధముగానూ ఉచితముగా లేదు. ఇది చాలా బురద ప్రదేశము. ఒక చిన్న కాలువకూడ ఈ స్థలం మధ్యమంచి ప్రవహించుచున్నది. ఆయన ఈ భామిని ఇష్టపడినపుడు భామిని కొనుగోలు చేయించే ఏజంట వీరి ముఖము వంక చూస్తూ ఉండిపోయాడు. అతను గురుదేవులకు నచ్చచెప్పడానికి ఎంతో ప్రయత్నించాడు. కానీ గురుదేవు లాయన మాటలు వినలేదు. ఎందుకంటే అస్పుడాయన తన దివ్యర్పిష్టితో ఆ భామిలో ఘనిభవించి వ్యాపించి ఉన్న ఆధ్యాత్మిక ప్రకాశమును చూస్తున్నారు. ఆయన ఏజంటతో నాకీ భామియే కావాలి. దానికి కావల్సిన కొనుగోలు వ్యవస్థ ఏర్పాటు చేయిండని చెప్పారు.

గురుదేవులు ఈవిధంగా బలవంతం చేసినపుడు నిష్టిత కాలంలో జులై 1968లో 1 1/2 ఎకరాల స్థలము, రూ॥ 19,000/-లకు కొనుగోలు చేయబడింది. ఇక్కడే తరువాత రోజులలో మహాశక్తి యొక్క దివ్యసౌధనాస్తలి గాయత్రి తీర్ట్ అవతరించన్నది. భామి కొన్న కొద్ది కాలం తరువాత నిర్మాణ కార్యక్రమాలు మొదలెట్టారు. గురుదేవులు మధ్యమధ్యలో వచ్చిచూచి వెళుతూ ఉండేవారు. అంతేకాక మాతాజీతో పాటు మధురలోని వ్యవస్థకు ఒక సమగ్ర అంతిమ రూపము నిచ్చుచుండిరి. ఇల్లు, కుటుంబ బాధ్యతలని కూడా ఈకాలంలోనే పూర్తి చేయవలసి ఉన్నది. దానిలో భాగంగా ఆయన మొదటి కుమారులు సతీవ్ (మృత్యుంజయశర్మ) పెచ్చి చేసిరి. మెల్లిమెల్లిగా ఆయనకు అఖండ జోతి సంస్కార బాధ్యతలు ఇవ్వటం మొదలుపెట్టిరి. కోడలు నిర్మల మాతాజీకి ఇంటి పనులలో సహకరించడం మొదలు పెట్టింది. మాతాజీ అమెకు మెల్లిమెల్లిగా ఇంటి బాధ్యతలను అప్పుచెప్పటం మొదలెట్టింది. అన్ని వ్యవస్థలు, బాధ్యతలు పూర్తి చేసుకుని చివరి చరణముగా పుత్రి శైల్పి (క్రైలబాల) కొరకు సుమోగ్యాడు, సంస్కారవంతుడు అయిన వరుడిని వెతుకున్నారు. ఈ అన్వేషణలో గురుదేవులు, మాతాజీల లోతైన భావిష్యర్పిష్ట ఉన్నది. విధిరాతలో మాతాజీ కూతురి పెండ్లి, శాంతికుంజీలో నివసించటం మొదలుపెట్టుట సుమారు ఒకేకాలంలో జరగాలని ప్రాయించి ఉన్నది. బహుశ దీనివెనకాల మహాశక్తి స్వసంకల్పం క్రియాశిలమై ఉన్నదేమో!

మధురకు వీడ్సైలు.

శాంతికుంజీ వచ్చే కొద్దిరోజుల ముందు మమతామయి మాతాజీ మాతృత్వం అతి కలినమైన పరీక్షలను ఎదుర్కొనినది. ఈ ఫుడిము ఉప్పంగి జాలువారే వ్యామలమైన, బాధాకరమైన భావనలతో నిండి ఉంది. మధుర వదిలేముందు గురుదేవులు ఒక విశాలమైన

జీవన దేవత పరిష్కార రూపమే కల్పవృక్షం.

వీడ్‌గైలు సమావేశమును ఏర్పాటు చేసారు. దీనివలన తన మూడవ హిమాలయ యాత్రకి వెళ్లేముందు పరిజనులందరూ ఆయనని కలుసుకోగలిగారు. గురుదేవులు తన మనస్సులోని మాటని పరిజనులకు చెప్పగలిగారు. నీరి మనస్సులోని మాట నినగలిగారు. ఎందుపల్లనంటే గురుదేవులు ఈసారి హిమాలయాలకి వెళ్లారంటే తిరిగి వస్తారా? రారా? తమ మార్గదర్శక సత్త్రా ఆజ్ఞానుసారం అక్కడే ఆయన వద్దనే ఉండి విశ్వకర్మాము కోసం తపస్స చేస్తారా? తెలియదు. ఎవరివైతే తమ అవయవాలనుకున్నారో తన ప్రాణశక్తిని ధారపోసి ఎవరిని పోషించారో వారినుంచి వీడ్‌గైలు తీసుకొనుటనేది గురుదేవులకి చాలా హృదయ విదారకమైన విషయము. తన హృదయములోని ఈ బాధను వారు గత 1/2 సంవత్సరములనుంచి అఖండజ్యోతి పత్రికలో పరిజనులకు తెలుపుతూ వచ్చారు.

భావమయి మాతాబీ అన్నింటిని భరిస్తూ హనంగా ఉన్నది. ఆమె హృదయ వేదన గురుదేవుల వ్యధకంటే అనేకరట్లు ఎక్కువ. ఎందుకంటే ఆమె తల్లి. ఆమె హృదయంలో ఎగిసే భావనలు సముద్రం కంటే లోత్తునవి. ఆకాశంకంటే విశాలమైనవి. ఎవరి సంపూర్ణ అస్తిత్వం, కరుణా, కోమల సంవేదనల ఫుసీభవించిన స్వరూపమో ఆ భావమయి జగదాంబ ఈరోజులలో ఒకదాని తరువాత ఒకటి అనేక భావనాత్మక అఫూతములను వరుసగా భరించుచున్నారు. అన్నింటికంటే ముందు ఆమె తన కడపున పండిన ముద్దుల బిడ్డ శైలో (కైలబాల)కి వీడ్‌గైలివ్వాలి. గాయత్రీ జయంతి (3 - జూన్ - 1971) నాడు జరిగిన ఈ పెండ్లీలో ఆమెకు ఆనందంతో కూడిన పులకింత, బాధతో కూడిన కన్నిష్టు రెండూ ఒక్కమ్మడిగా వచ్చినవి. పులకింత ఎందుకంటే తన కుమారె అత్తవారింటి సభ్యుల గుణములతో వారికి పూర్తి పరిచయం ఉండుట వలన నిశ్చింత. అల్లుడు డాక్టరు ప్రణపండ్య యోగ్యతకల సుపాత్రుడని ఆమెకు తెలుసు. అతనిలో అన్ని దైవి సంభావనలున్నాయని తెలుసు. అతని సాస్నిధ్యంలో తన కూతురు అన్ని విధాలా సుఖంగా ఉంటుందని, తన జీవిత పూర్ణత్వాన్ని పొందుతుందని ఆమెకు చాలా బాగా తెలుసు. కానీ తన ముద్దుల కూతురును అత్తవారింటినుంచి మొదటిసారి పుట్టింటికి తీసుకు వచ్చినప్పుడు ఆమెకు స్వాగతం పలకటానికి తాను మధురలో ఉండనని బాగా తెలుసు. అప్పుడుతాను గంగానది ఒడిలో హిమాలయాల నీడలో ఉన్న దివ్య సాధనాష్టలి శాంతికుంటలో ఏకాంత సాధనలో నిమగ్నమై ఉంటుందని తెలుసు.

కేవలం కూతురు వేరగుటయే కాదు, కొడుకు, కోడలుతో కూడా దూరమవ్వాలిగి ఉంది. అలా చిన్న వయసులోనే వారిమీద అఖండజ్యోతి సంస్కార గురుతర బాధ్యత ఇచ్చివెళుతోందని తెలుసు.

కొడుకు సతీష్కు (మృత్యుంజయశర్వ) అప్పుటికి పని చేయుటలో ఏవిధమైన అనుభవమూ లేదు. కోడలు నిర్గుల ఇప్పటికీ ఆమెమీదే ఇంటి పనులకు ఆధారపడున్నది. అమ్రాజీయే (మాతాబీ) ఆమెకు సర్వస్యం. కానీ తల్లి తన ఈ పిల్లలనుంచి వేరగుట తప్పదు. ఆమె, ఇంకా రెండు సంవత్సరాలు కూడా నిండని, తన చిన్నారి ముద్దుల మనుమరాలైన గుడియానుంచి కూడా వీడ్‌గైలు తీసుకోవల్సి ఉన్నది. ఆమె ఈ మధ్యనే చిన్నచిన్న అడుగులు వేయుట నేర్చుకొనుచున్నది. ఆతి కష్టముమీద ఆగిఅగి ఆమెను అమ్రాజీ అని పిలుచుట నేర్చుకొనుచున్నది. మాతాబీ ఒడి ఆమెకు సర్వ ప్రపంచం. కొంతసేపు ఆమె మాతాబీకి దూరంగా ఉంటే ఏప్పి రాగాలు పెట్టేది. ఆమె పెద్దపెద్ద కనులలో కన్నిరు ప్రవహించేది. భావమయి మాతాబీ స్వయంగా కన్నిరు నింపుకుంటూ నిలపిస్తున్న తన బిడ్డలనుంచి వేరగుట తప్పదు.

జీవితంలో లెక్కలేనన్ని భాధలని చాలా తేలికగా నప్పుతూ భరించే మాతాబీని ఆ వ్యాకుల భావనలు ఈరోజులలో చలింపచేసేను. తనతోపాటుండే పిల్లలుకాక విశ్వజనని అయిన తనకు అనేకమంది పిల్లలున్నారు. వారు ప్రతి క్షణం ఆమెను మాతాబీ మాతాబీ అని పిలుస్తూ అలసటను ఎరిగేవారు కారు. సుఖములో, దుఃఖములో క్లిష్ట పరిస్థితులలో, ఆపదలలో వారికి కేవలం అమ్రా! అని పిలుచుట మాత్రమే తెలుసు. ఇటువంటి పిల్లలందరూ ఆమెకు వీడ్‌గైలు ఇచ్చుటకు వచ్చి ఉన్నారు. అందరి కళ్ళు కన్నిభూతో నిండి ఉన్నాయి. వయసులో తేడా ఉన్నా భావనలలో ఏమీ తేడా లేదు. తండ్రి మమ్ములను వదిలి మహా తపస్స కొరకు హిమాలయాలకు వెళుతున్నారు. ఈ పిల్లల కొరకు నీవైనా ఉండిపో అమ్రా అనే వ్యాకుల భావనలు అందరిలోనూ మెదులుతున్నాయి. ఎవరూ మాట్లాడులలేదు. రోదిస్తున్నారు. గుక్కుపెట్టి ఏడుస్తున్నారు. అందరి మనసు ప్రాణాలలో మహా హాహోకారం నిండి ఉన్నది. తన అగణిత సంతానముల ఈ పరిస్థితి జగదంబను వ్యాకులపరచుచున్నది. తన ప్రాణప్రియమైన సంతానం ఈ విధంగా వెక్కివెక్కి కదలి కదలి ఏడుట చూసి సామాన్యరాలైన తల్లే శాంతంగా ఉండలేదుకదా! మరి ఆమె భావమయి భగవతీకదా! పిల్లలే ఆమె జీవితం. తమ తీవ్ర వేదనను హృదయాలలోనే దాచుకుని అసంభ్యాక హృదయాలు తమ మాత్రమూర్చి ఏకాంత సాధనకు వీడ్‌గైలు ఇచ్చుచున్నవి. అందరికి తెలుసు ఇంక ఆమె హరిద్వార్లో ఉంటారని. ఇక ఎంతో అవసరమైతేనే తప్ప ఆమె వారితో సంపర్కం పెట్టుకొనదని. కానీ అరోజులలో హరిద్వార్లో మధురలోలాంటి ఏలు లేదుకదా!

ఈ కరుణ ఉద్దేశంలో ఇంకాక మహా వీడ్‌గైలు ఇష్టవలసి ఉంది. ఈ మహాత్రముల అందరూ ఒకరికొకరు వీడ్‌గైలు

ప్రసన్నమైన మనస్సు స్వగ్రంతో సమానం.

ఇచ్చుకుంటున్నప్పుడు మాతాజీ కూడా తమ ఆరాధ్యానికి వీడోలు ఇవ్వపలసి ఉన్నది. నిజమే! ఈ వీడోలు మధురలోనేకాక హరిద్యార్లోని శాంతికుంజ్ చేరిన తరువాత ఇవ్వపలసి ఉంది. గురుదేవులు అందరి నుంచి వీడోలు తీసుకుని ఆమెతోపాటు శాంతికుంజ్ రావల్సి ఉంది. అదే జరిగింది. పొంగుతూ, తుళ్ళుతూ వెడజలబడుతూ సర్వవ్యాపి అపుతున్న కనీళ్ళతో గురుదేవులు, మాతాజీల వద్ద వీడోలు తీసుకుని, వారి ముద్దుల గారాల కూతురు తన సౌభాగ్య సింఘరమైన డాక్టర్ ప్రణాలండ్య, అత్తవారి కుటుంబ సభ్యులతోపాటు వెట్టినింటికి తరలివెళ్ళంది. పరిజనులు మహాతుపాన్లో నుండిగుండంలో బడబాగ్గిలో చిక్కుకొని బాధపడుతూ ఒక్కుక్కరు వీడోలు తీసుకున్నారు. గాయత్రీ తపోభూమి కార్యకర్తలు, పండిత లీలాపత శర్మ మార్గదర్శనంలో అక్కడుండియే కర్తృవ్యము నిర్వహించవలసి ఉంది. వారి భావనలు ఎంత కొట్టుకుంటున్నా మర్యాదా ప్రభూ శ్రీరామ్, మాతా భగవతితోపాటు వెళ్ళటానికి అనుమతి లేదు. ప్రభువు అనుశాసనాన్ని శిరోధార్యము చేస్తూ వారందరూ అక్కడే కర్మనిరతులైరి.

గురుదేవులతోపాటు మమతామయి మాతాజీ శాంతికుంజ్కు బయలుదేరి. వారితోపాటుగా అనేక సంవత్సరములు తపసాధనా సిద్ధి కలిగిన అఖండ దీషమును సంరక్షిస్తూ తీసికెళ్ళటానికి ఇద్దరు, ముగ్గురు కార్యకర్తలు వారితోపాటు వెళ్ళారు. ఈ యాత్ర సమాప్తమైనది. శాంతికుంజ్లో గురుదేవులు కొద్ది రోజులున్నప్పటికీ మాతాజీ వారిని తపము కొరకు హిమాలయాలకు సంపటానికి వీడోలు ఇవ్వటిందేకదా! ఇల్లు, కుటుంబ సభ్యులు, తమ స్వజనులు, పరిజనులు ఒక్కుక్కరేకాక అందరూ ఒక్కసారే దూరమయ్యారు. ఎవరి కనుసొంజ్జ మాత్రంచేత అందరినీ తళ్ళణం

వదిలేసిందో ఆయనయే ఈరోజు ఆమెను వదిలి సుదూర హిమాలయాలకి తపస్సు చేయటానికి వెళ్ళుతున్నారు. ఈఎడబాటు చాలా హృదయ విదారకం. ఈ క్షణాలు చాలా బాధా పూరితమైనవి. కానీ ఈ కరుణ, వేదనా భరించవలించేకదా! విష్ణు హితం కొరకు తన ఆరాధ్యాని నుండి వీడోలనే మహోవిషం శాంతంగా త్రాగుటతప్ప ఇంకొక మార్గమే లేదు.

ఈకరోజు ప్రార్థుటే గురుదేవులు హిమాలయాలకి వెళ్ళిపోయారు. ఆయన వెళ్ళిటప్పుడు మాతాజీ తప్ప మిగతావారందరూ గాఢనిర్దలో ఉండిరి. వారు మేల్గాంచిన తరపాత మాతాజీ అందరిని ఓదార్పి దైర్యం చెప్పారు. మాతాజీ నుండి ఓదార్పును పొంది అందరూ ఎవరిళ్ళకు వారు వెళ్ళిపోయారు. విష్ణజనని మాతాజీతో ఉండి ఆమెకు సేవ చేసుకునే సాభాగ్యం దొరికిన ఇద్దరు, ముగ్గురు మాత్రమే ఉండిపోఅరు. మాతాజీ తన ఆరాధ్యాని గురించి ఆలోచిస్తూ శాంతికుంజ్లో తన ప్రారంభిక జీవితమును వీరితో గడుపుచుండెను. ఆకాలంలో శాంతికుంజ్ ఇంత విష్ణుతము, విశాలమూ కాదు. 2,3 గదులుండేవి. ఈనాడిక్కడ అభండ దీపం స్తాపించబడిఉన్నది. నీటి కొరకు ఒక బావి ఉండేది. ఒక ఆపు ఉండేది. దాని నెయ్యితో పరమపూజ్య గురుదేవుల సాధనతో సిద్ధించబడిన జ్యోతి దృశ్య, అదృశ్య జగత్తును ప్రకాశితం చేసేది. శాంతికుంజ్ సంపూర్ణ వాతావరణం పురాణాలలో వర్ణించబడిన ప్రాచీన తపస్యి బుముల ఆశ్రమమువలె ఉన్నది. ఆరోజులలో ఇక్కడికి ఎవరూ వచ్చేవారు కాదు. మాతాజీ సాధనే ఇక్కడే జరిగే సమస్త త్రేయకార్యకలాపాలకి కేంద్రం. ఆమె సాధనతో సమస్త గాయత్రీ పరివారమునకు ప్రాణం, ప్రకాశం లభించాయి.

K K K

వెనుదిరిగిన సేన

అసుర చక్రవర్తి బలి సేనానాయకులు స్వరగంపై ఆక్రమణ గావించి విష్ణకర్మను బంధించి తెచ్చి ఇంద్రపురిలో ఉన్న రాజ్యభవనం లాంటి భవనాన్ని నిర్మించమని ఆదేశించారు. కావలసిన సామగ్ర్యులు సమకూర్చబడుతున్నాయి. విష్ణకర్మ పని కొనసాగుతోంది. బలి యావత్ విష్ణంపైన విజయాన్ని పొందాలని సంకల్పించుకొని పైన్యాన్ని, సాధనాలను వెంట పెట్టుకొని బయలుదేరేడు. కొంత వరకు సాఫల్యం లభించింది. కానీ ఇక్కపై ముందుకు సాగటానికి దైత్యునేనకు సాధ్యంకాలేదు. ముందు ముందు పరిమితమైన పైనికులతో కాక హద్దులేని ప్రజాశక్తితో పోరాడిగెలవటం ప్రతీపారికి సాధ్యమవుతున్నది. కానీ జనచైతన్యం వెల్లువైపు విషాంచేటప్పడు ఎంతటి శక్తిపంతమైన పైన్యమైనా వారిని ఓడించి గెలవలేదని బలిచక్రవర్తి తెలుసుకొన్నాడు. పైన్యాన్ని వెనుకకు పిలిచి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

పురుగులు బట్టలను తినివేస్తాయి. అసూయ మనిషిని తినివేస్తుంది.

యుగ గీత

యుజ్ఞాలకు శిరోమణి జ్ఞానయజ్ఞం

శ్రీమతి ద్రవ్యామి

ద్రవ్యమయజ్ఞం జ్ఞానయజ్ఞం శ్రేష్ఠం

శేయాన్ ద్రవ్యమయాద్, యజ్ఞాజ్ జ్ఞానయజ్ఞః పరంతప |
పర్వం కర్మాధిలం పాథ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే || -4/23

అనగా -

పరంతపుడైన ఓ అర్థానా! (ద్రవ్యమయ యజ్ఞం కన్న) జ్ఞానయజ్ఞం ఆత్మంత శ్రేష్ఠమైనది. కర్మ అంతా జ్ఞానంలో సమాప్తం అవుతుంది.

అజ్ఞానం నుండి నిముక్తి పొందడమే అన్నటినీ మించిన పురుషార్థం. అన్ని కర్మలకూ మర్గం. జీవితమంతా అజ్ఞానంలో మునిగి ఉంటే, బంధనాలనుండి విముక్తి పొందలేకపోతే - ఆ జీవితం నిష్ప్రయోజనమే అవుతుంది. దేవయజ్ఞం, నృయజ్ఞం, దాన యజ్ఞం మున్సుగు యజ్ఞాలవల్ల స్వర్గాన్ని మాత్రమే పొందగలుగుతాము. అయితే, ఆత్మజ్ఞానం లేనిదే మోక్షం లభించదు. కనుకనే, దేవయజ్ఞం కన్న, ద్రవ్యమయ యజ్ఞం కన్న జ్ఞానయజ్ఞం ఉత్తమమైనది.

ఆత్మజ్ఞాను జన్మన్న
జన్మాంతరాలవరకు యాత్ర చేసేది
జ్ఞానం అనే నిధి.

పరమపూజ్య గురుదేవులు తమ కలంతో, తమ వాణితో జ్ఞానయజ్ఞం చేశారు. నిష్టవంతులైన లక్షలది ప్రజా పరిజనులచేత జ్ఞానయజ్ఞాలు చేయించారు. వారి జ్ఞాన యజ్ఞానికి లక్షం భావ విష్వవం. దాని అంతిమ పరిణామం యుగ పరివర్తన. శాంతికుంజ్ హరిద్వార, గాయత్రీ తపోభూమి మథుర, దేశమంతటిలో విశ్వమంతటిలో వ్యాపించిన్న 4000లకు పైగా ప్రజ్ఞ సంస్కార్లు, ప్రజ్ఞ మండలులు, స్వాధ్యాయ మండలులు, సాధనా ప్రశిక్షణ కేంద్రాలు - ఇవన్నీ జ్ఞాన యజ్ఞాన్ని నిర్వహిస్తున్నాయి.

స్వామి వివేకానంద ఒక శిష్యానికి ప్రాణిన లేఖలో జ్ఞానయజ్ఞం అంటే ఏమిటో ఇలా వివరించారు -

“నేను భావ చక్రాన్ని ప్రవర్తన చేస్తున్నాను. మంచి మంచి

భావాలు ఇంచీంటికి అందాలనే ఉద్దేశ్యంతో, నా జీవన లక్ష్యం ఇదే.”

ఇదే జ్ఞానయజ్ఞం. స్వామీజీ తన జీవితమంతా ఈ జ్ఞానయజ్ఞం నిర్వహించారు. బానిసలుగా ఉన్న భారతీయుల మనస్సులో భావత్మకమైన ఉల్లాసాన్ని ఆయన మేలుకొలిపారు. అమృతపుత్రులారా! అని వారిని ఆయన సంబోధించారు. తన మాటలు వినేందుకు, చదివేందుకు, అర్థం చేసుకునేందుకు వారికి ప్రేరణ ఇచ్చారు. వంద సంవత్సరాల తర్వాత కూడ నేడు ప్రేరణ ఇస్తున్నారు.

పరమపూజ్య గురుదేవులు మన పరిజనుల చేతమూలా పుస్తకాలయాలను (సంచీ గ్రంథాలయాలు) నడిసించారు.

జ్ఞానరథాలను నడిపించారు. విద్య మందిరాలను నిర్మింప జేశరు. విద్యావిస్తార ప్రాంగణాల స్థాపనకు ప్రోత్సహించారు. 3200లకు పైగా గ్రంథాలను రచించారు. ఒక మహాపూరుషుడు ఒక జన్మలో నిర్వహించిన మహాత్మర పురుషార్థం అది. ఇలాంటి ఉదాహరణ ఇంతవరకు ఎక్కుడా లేదు. వారి లక్ష్యం ఒక్కటే, అందరూ జ్ఞానాన్ని పాందాలి. ఆలోచనల పతనాన్ని అడ్డుకోవాలి. ఆత్మపరిశీలన చేసుకుని, ఆత్మిక ప్రగతి సోపానాలను అధిరోహించాలి.

‘అభండ జ్యోతి’ పత్రిక తమ జ్ఞాన చేతనకు, తమ ప్రాణ చేతనకు వాహిక అని, ప్రసార వేదిక అని వారు చెప్పేవారు.

1970 ఫిబ్రవరి ‘అభండ జ్యోతి’లో వారిలా ప్రాశారు -

“ఆలోచనా మార్గాన్ని మార్గడమే యుగ పరివర్తన. ఆలోచనా ప్రవాహం ఉత్సప్తత్వాపు మల్లితే, వ్యక్తి సంత అవుతాడు. సజ్జనుడు అవుతాడు. మహావ్యక్తి అవుతాడు. ఆలోచనాపరుడు అవుతాడు. విద్యాంసుడు అవుతాడు. పరమార్థ పరాయణుడు అవుతాడు. దేవత ప్రాతిపదికను సంపాదించగలుగుతాడు. మన జ్ఞానయజ్ఞం ఈ లక్ష్యంతోనే నిర్వహించబడుతోంది.” (65వ పుట)

శారీరక, మానసిక, ఆర్థిక సంయుక్తమనమే శక్తికి మూలం.

జ్ఞానవిస్తరణద్వారా భావ విషపం

వ్యక్తిత్వ సంస్కరణ, మానవునిలో దైవత్యం ఉచితయించడం - ఇని రెండూ జ్ఞానయజ్ఞపు పరిచామాలే. ఈ జ్ఞానయజ్ఞం ఎలా జరుగుతుంది? ఇంటింటికి జ్ఞాన చేతనను విస్తరించడంద్వారా శ్రేష్ఠమైన సాహిత్యాన్ని మనిషి మనిషికి అందించడం ద్వారా.

సమయదానం జరగనిదే ఈ పని సాధ్యవడదు. ప్రజాసేవకోసం పరిజనులు సమయాన్ని కేటాయించడానికి వారు జీవితాంతం ప్రాస్తునే ఉన్నారు. లక్షలాది సమయదాతల సేనను నిర్మాణం చేశారు. ప్రప్రయ యజ్ఞంకన్న జ్ఞానయజ్ఞం ఉన్నతోన్నతమని కృష్ణ భగవానుడు చెపుతున్నాడు. అనగా - సాధనాలకన్న సాధన, అత్య నిర్మాణం, లోక నిర్మాణం, సమయాన్ని లోకసేవకు వినియోగించడం మరింత అవసరం. సాధనదానం - అంశదానంకూడ అవసరమే. అయితే అన్నిటినీ మించినది సమయదానం. సమయదానమే నేటి యుగధర్మం. జ్ఞానయజ్ఞం పతనాన్ని వివారించడం అనే సేవ. దానికోసం లోకప్రాతంకోసం సమయదానం, పరిప్రాజక ధర్మాన్ని పాటించడం అవసరం. అందువల్ల జనమానసం సంస్కరించబడుతుంది.

పరమపూజ్య గురుదేవుల క్రాంతిధరీ సాహిత్యంలో భాగంగా ప్రాసిన గ్రంథం “సమయదానమే యుగ ధర్మం -1”లో ఇలా అన్నారు-

“మహా మనీషుల సాధన ‘సమయం’ అనే తపఃశిలాపై కూర్చునడం ద్వారానే సాధ్యవడింది. వారి ఆలోచనల వెనుక, వారి స్ఫుబనల వెనుక తన్నయత్యంతో నిండిన వారి సాధనమే ఉన్నది. వైజ్ఞానికులూ, ఆపిష్టరులూ తమ మనస్సుమా, సమయాన్ని నిర్ణిత లక్ష్యంపై పూర్తిగా కేంద్రీకరించకసోతే, వారికి సాఫల్యం ఏలా లభించేది? ప్రజాసేవకులు తమ సమయదానం ఆధారంగా ఒకదానిని మించిన మరొక గొప్పవనిని సాధించి చూపారు.”

ఈ సమయాన్ని జ్ఞాన విస్తరణలో వినియోగించాలి. ఇదే జీవితాంతం వారి లక్ష్యంగా ఉండేది. 1969 సెప్టెంబరు అఖండ జ్యోతిలో ఇలా ప్రాశారు -

“జపంతో కూడిన, హోమంతో కూడిన యజ్ఞం స్థాయిలోనే మేము ‘జ్ఞానయజ్ఞం’ అనే రెండవ ధర్మానుస్థానాన్ని నిర్వహిస్తున్నాం. మా జీవన క్రమం ఈ చక్రాలు రెంటిమీద నడుస్తూ వస్తోంది. ఉపాసన, సాధన - ఇని రెండూ ఆత్మిక ప్రగతికి ఆధారాలు. ఉపాసన గాయత్రీ జపంద్వారా, యజ్ఞంద్వారా పూర్వవతూ వచ్చింది. సాధన జ్ఞానయజ్ఞానికి సంబంధించినది. ఇది స్వాధ్యాయంతో ప్రారంభం అవుతుంది. సద్ జ్ఞానాన్ని ప్రసారం చేయడానికి జరిగే తీవ్ర ప్రయత్నాలవరకు విస్తరిస్తుంది... పశువును మనిషిగా, మనిషిని దేవతగా, దేవతను భగవానునిగా చేసే సామర్థ్యం జ్ఞానానికి ఉంది. నిద్రాణమైన మానవత్వం జ్ఞానంద్వారానే మేలుకొంటుంది. జ్ఞానం అజ్ఞాన అంధకారంలో కొట్టుమిట్టాడే ప్రితినుండి మనిషిని ఉద్దరిస్తుంది.

జ్ఞానం పుభుద్దమైన వెలుగువైపు మనిషిని మలుపు త్రిప్పుతుంది.” (59వ పుట).

జ్ఞాన సంపాదనలోనే భౌతిక ప్రగతి

ఈ 33వ శ్లోకం చెపుతున్నది ఇదే - భౌతిక, లోకిక రంగంలో సాఫల్యాన్ని, సంపదనూ పాందడానికి సహకారపూర్వకమైన కృషి అవసరం. దీనిని ద్రవ్య యజ్ఞమనికూడ పేర్కొనవచ్చు. ఈ కృషిలో సాఫల్యానికి కీలకం ఒకే ఒకటి. మనస్సును ఒకే లక్ష్యంపై పూర్తిగా కేంద్రీకరించి, అంతఃప్రేరణలో పని చేయడం. దానిపట్ల సమర్పణ భావంలోని తీవ్రత నిరంతరం పెరుగుతూ ఉండడం. దీనిని మనం జ్ఞాన యజ్ఞం అని పేర్కొంటాం. అనగా - అంతఃకరణయొక్క భావనాత్మక స్థాయిలోనూ మనస్సు యొక్క బొధిక స్థాయిలోనూ సస్వద్ధత ఎలాంటి శారీరక క్రియకన్న ప్రముఖమైనది. ఇలాంటి పనివల్ల కలిగే ఫలితం అత్యంత పవిత్రంగా ఉంటుంది.

వ్యక్తిగత వాంచల ప్రేరణవల్ల చేసే కర్కులాన్ని చివరికి జ్ఞానంలో సమాప్తం అవుతాయని (సర్వం కర్మాభిలం పార్థ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే) కూడ భగవానుడు చెపుతున్నాడు. అనగా - జ్ఞానం ఉచ్చారించడంతోనే వ్యక్తిగత స్వార్థం సమాప్తం అయిపోతుంది. పారమార్థిక కార్యం జరగడం ప్రారంభం అవుతుంది. ఏ వస్తువు యొక్క జ్ఞానం ఇది? పరమ సత్తా యొక్క జ్ఞానం ఇది. మన అస్తిత్వం యొక్క జ్ఞానం ఇది. జీవన లక్ష్యం యొక్క జ్ఞానం ఇది.

భగవద్గీత పేర్కొన్న ఈ జ్ఞానం మనస్సు యొక్క బొధిక క్రియ కాదు. గీత చేపే జ్ఞానం సత్యస్వరూపంయొక్క జ్ఞానం.

శ్రీ అరవిందులు ఈ వాస్తవాన్ని స్పష్టం చేస్తూ బుగ్గేదంలోని మంత్రాన్ని ఉదాహరించారు. వారిలా ప్రాశారు -

“ఈ సత్యం, ఈ సూర్యుడు మన అజ్ఞాన అంధకారం వెనుక దాగి ఉన్నదే. దానిని గురించి బుగ్గేదం ఇలా చెపుతోంది - ‘తత్ సత్యం సూర్య తమసి క్షీయత్స్తమ్’. ప్రాకృతికమైన అజ్ఞానం కారణంగా మనం మూడులముగా ఉండిపోతాము. ఈ అజ్ఞానం మనలోపల కూటప్ప బ్రహ్మయొక్క సనాతన ఆత్మజ్ఞానాన్ని మనకు అందకుండా దాచివేస్తుంది. సూర్యుని యొక్క ఈ అలోకిక తేజస్సును, అడ్కరటపూయొక్క శాశ్వత సనాతన స్వరూపాన్ని, జ్ఞానం యొక్క ప్రకాశమయ స్వరూపాన్ని మనం గుర్తించలేము. అయితే, జ్ఞాన పరిశోధనను నిరంతరం చేస్తూ ఉండిపోతాకి ఈ గుర్తింపు లభిస్తుంది. పతనంవైపు ప్రయాణించే ద్వంద్వాలతో ఆవరించబడిన ఆత్మతత్త్వాన్ని జ్ఞాన సూర్యుడు పరమసత్తా యొక్క వెలుగుతో వెలిగిస్తాడు (ఆదిత్యవత్ ప్రకాశ్యతి తత్పరమ్). అతడికి లక్ష్యాన్ని బోధిస్తుంది. అప్పుడు అతడి కర్కులాన్ని వ్యక్తిగతంగా ఉండవ. అని జ్ఞానంతో నిండి ఉండి, సమష్టి హితంకోసం జరగడం ప్రారంభం అవుతుంది.” (ఎస్సేన్ ఆన్ గీత)

ప్రాపంత్రోఽమోర్యాంశు

పాపాలు పేరుకున్న స్థాయిలో రోగాలు పేరుకుంటాయి మనిషిలో.

కృష్ణవతారం-18

పాండవులకో మంతనాలు

యుద్ధము ఆరంభమగుట చూచి ధృతిరాష్ట్రుడు సంజయుని ద్వారా పాండవులను యుద్ధ విముఖులునుగా జేయుటకై సందేశమును పంపెను. సంజయుడు తన వాగ్జాలమున యుధిష్ఠిరుని బంధించుటకు ప్రయత్నించెను. ఆయన రాజ్యలో భమువలన నెత్తుబేరులు పారుట ధర్మవిరుద్ధమని చెప్పి శాంతిమహత్వమును ప్రదర్శించెను. కృష్ణుడు సంజయుని తర్వామునకు గట్టి సమాధానము చెప్పేను. ఆయన ఇట్లుపలికెను - "యుద్ధము రాజ్య లో భమువలన కాక అన్యాయమునకు విరుద్ధముగ చేయబడుచున్నది. ధర్మాధర్మములను గురించి యుధిష్ఠిరుడు బాగుగా ఎరుగును. మేము ఎప్పుడును ధర్మవిరుద్ధముగ ప్రవర్తించము"

శ్రీకృష్ణుడు నాలుగు వర్షములవారి సహజకర్తవ్య ధర్మములను ఉదహరించుచు ఇట్లు పలికెను - "అన్యాయమునకు వ్యతిరేకముగ పోరాడుట క్షత్రియుని సహజధర్మము. త్యాగమనగా సాంసారికములైన ఆకాంక్షలను పరిత్యజించుటయే కాని కర్తవ్యములను వదలుటకాదు. సంజయ!

**తత్త్వ యో ఏస్యత్కర్మణః సాధు మన్యే -
నోషుం తస్యాలపితం దుర్భాగ్య |
కర్మణామి భావి దేవాః షష్ఠవతే మాతరిశ్చ
అపోరాత్రే విదధత్కర్మత్తైవ ||**

సిద్ధాంతమునకు వ్యతిరేకముగ కర్మలను వదలుటయే ఉత్తమమని తలంచువాడు దుర్భాగ్యుడు, వాడుచెప్పునది వ్యర్థము. దేవతలందరు కర్మవలనే సర్వలోకములలోను ప్రకాశించుచున్నారు. వాసుదేవుడు కర్మవలనే జగత్తులో తిరుగుచున్నాడు. సూర్యుడు ఆలస్యమువదలి కర్మద్వారానే రేయింబవళ్ళను విభజించుచు ప్రతిదినము ఉదయించుచున్నాడు.

- (1) కర్మమార్గము సనాతనము, నిరాపదము.
- (2) మనము ఆలస్యమును ప్రమాదమును వదలి కర్మచేయవలెను. దానివలన మనము మన ఉద్దేశమును పాండగలము.

**తే చేత్ పిత్రే కర్మణి వర్ధమాన
అపద్యేరన్ దిష్టవశేన మృత్యుమ్ |
యథాశక్త్య పూరయస్త స్వకర్మ
తదేప్యోఽం నిధనం స్వాత్ ప్రశప్తమ్ ||**

పాండవులు తమ తాతతండ్రుల ధర్మమగు జ్ఞాత ధర్మమున ప్రవృత్తులై యథాశక్తిగి తమకర్తవ్యమును నెరవేర్చుచుండిరి.

దైవవశమున మృత్యును లభించినను వారికది ఉత్తమముగనే తలంపబడినది.

- (1) కర్తవ్యములను పాటించుచున్నప్పుడు మరణము సంభవించినను శేయస్వరమే యగును. అందువలన భయపడి కర్తవ్యమును ఏపిధముగగూడ వదలరాదు.

**యదా గుధ్యేత్ పరాభూతా నృశంసా
విధి ప్రకోపాత్మద బలమాదదానః ।
తతో రాజ్మిభభపద యుద్ధమేతల్
తత్త్ర జాతం ధర్మ శత్రుం ధనుశ్చ ॥**

ఎవడైన ఇతరులసంపదపై ఆశగలిగి దానిని అపహరింప దలచినప్పుడు, దైవవిముఖుడై సైన్యమును కూడచెట్టుకొనునప్పుడు రాజులకు యుద్ధము తప్పదు. ఇట్లే యుద్ధమునకై కవచమును, అప్రతమును, ధనుస్సును నిర్మించుట జరిగినది.

- (1) సాధుత్వము బలహీనముగా తలంపబడినపుడు, దురాచారులు ఇతరుల హక్కులను అపహరించునపుడు వారు ఆయుధసహితట్లై ప్రశ్తికారము చేయవలెను.
- (2) సమయానుకూలముగ అప్రతశత్రుములను రెండిటిని ఉపయోగింపవలెను.

**ఇష్టేతత్పదస్యవధాయ కర్మ
ఉత్సాధితం ధర్మ శత్రుం ధనుశ్చ ॥
తత్త్ర పుణ్యం దస్యుపథేన లభ్యతే
సో ఉయం దోషః కురుభ్యస్తివరూపః ॥
అధర్మజైర్ధర్మబుధ్యమాషై
ప్రాధర్మాతః సంజయ సాధు తన్న ॥**

దేవేంద్రుడు ఇట్లు దుర్మార్గులను వధించుటకొరకు కవచములను, అప్రతశత్రుములను, ధనుస్సును నిర్మించెను. దుష్టులను సంహరించుట వలన రాజులకు పుణ్యము లభించును. సంజయ! కౌరవులలో ఈ దోషిడితనము అను దోషము మెండుగా వెల్లడయినది. అది మంచిది కాదు. వారు అధర్మమున బాగుగా ఆరితేసిన వారు, ధర్మమును గూర్చి ఏ మాత్రము ఎరుంగరు.

- (1) పాపాత్ములను, హంతకులను తిష్ఠించుట ప్రాచినమైన సనాతనధర్మము.
- (2) దుర్మార్గమును ఎదుర్కొనుట భగవత్కూర్యము. దానిలో పాపము కాక పుణ్యమే యున్నది.

పవిత్రత, సద్భావన ఆత్మబలాన్ని పెంచుతాయి.

సోచియ లోభాన్ముఖే ధర్మయేతం
యమిచ్చుయి క్రోధవశానుగామీ ।
భాగః పుతః పాణ్ణవానాం నివిష్టమ్-
నః కస్మాదాదదీరన్ పరే వై ॥
అస్కైన్ పదే యుధ్యతాం నో వధో ఇపి
శాఖ్యః పిత్ర్యం పరరాజ్యాద విశిష్టమ్ ॥

దుర్భోధనుడు క్రోధవశ్శై దానిననుసరించి ప్రవర్తించువాడు. అతడు లోభముతో రాజ్యమును అపహరింపదలచుచున్నాడు. దీనినే అతడు ధర్మముగా భావించివాడు. కానీ అది పాండవులభాగము. కొరవులదగ్గర అది న్యాసముగా ఉంచబడినది. సంజయః మాటై శత్రువును పూనియుండు కొరవులు మాకు చెందిన ఆ భాగమును ఎట్లటిసికొందురు? సూతుడాః ఈ యుద్ధేశ్వరు కొరకు యుద్ధమునేయుచుండగా మేము వధింపబడినను మాకు సంతోషమే యగును. తాత తండ్రుల రాజ్యము పరరాజ్యము కంటేను విశిష్టమైనదే.

- (1) మూర్ఖులు అఫర్మమును గూడ ధర్మమనిచెప్పి చేయుచురు.
- (2) శ్రేష్ఠమైన ఉపయోగమునకై ఎవడైన తన హక్కును ఇచ్చుట మంచిదే, కానీ ఎవడైన అన్యాయముగ అపహరించినచో దానిని రక్షించుటకై యుద్ధము చేయవలసినదే.

స్వయం త్వహం ప్రార్థయే తత్త గమ్త
సమాధాతుం కార్యమేతద్విప్రఘమ్ ।
అపోషయిత్యా యది పాణ్ణవార్థ
శమం కురూశామసి చేచ్చకేయమ్ ॥
పుణ్యం చ మే స్యాచ్చరిత మహాంధయం
ముచ్యేరంశ్చ కురవో మృత్యుపాశాత్ ॥

ఇంతజరిగినను ఈ చెడిపోయిన వానిని మార్పుటకు నేను హాస్తినాపురమునకు పోదలచితిని. పాండవుల స్యార్థమును పాడుచేయకుండగనే కొరవులతో వీరికి సంధిచేయుటలో సఫలుడవైనచో నాద్యారా పవిత్రము గౌప్య అభ్యుదయమునగు కార్యము సంపన్ముగును. కొరవులుగూడ మృత్యుపాశమునుండి బయటపడగలరు.

- (1) శక్తి సామర్థ్యము ఉన్నను సంఘర్షణను నివారించుటకు, గౌరవపూర్వమైన ఒప్పందము కొరకు సిద్ధము చేయవలెను.
- (2) ఎవనివలన అందరకు మేలు చేకూరునో అతడే గౌప్యవాడు.

సుయోధనో మన్యమయో మహోద్రుమః
స్కృష్టః కథః శకునిప్తమ్య శాభాః ।
దుఃఖాసనః పుష్పఫలే సమృద్ధే
మూలం రాజు ధృతరాష్ట్రో ఇమనీషి ॥

యుధిష్ఠిరో ధర్మమయో మహోద్రుమః
స్కృష్టో ఇప్పునో భీమసేనో ఇస్య శాభాః ।
మాద్రిపుత్రో పుష్పఫలే సమృద్ధే
మూలం త్వహం బ్రహ్మ చ బ్రహ్మణాశ్చ ॥

దుర్భోధనుడు క్రోధమయుగు విశాలవ్యక్తము వంటివాడు. కర్మాదు ఆవ్యక్తమునకు బోదవంటివాడు. శకుని కొమ్మలు, దుశ్శాసనుడు సమృద్ధమైన పుష్పము, అజ్ఞానియగు ధృతరాష్ట్రుడు దానికి మూలము.

యుధిష్ఠిరుడు ధర్మమయుగు విశాలవ్యక్తము, అర్జునుడు దానిస్కంధము (బోది), భీముడు కొమ్మలు, మాద్రిపుత్రులగు నకుల సహదేవులు దీనిసమృద్ధపుష్పములు, నేను (భగవానుడు), వేదములు, బ్రాహ్మణులు ఆ వ్యక్తమునకు మూలము.

- (1) పాపవ్యక్తమునకు మూలము ధృతరాష్ట్రుడని చెప్పబడెను. అతడు గ్రుడ్మివాడు. అనగా అజ్ఞానమునకు స్యార్థమునకు ప్రతీక. పుణ్యమునకు మూలముగు ఈశ్వరుడు అందరిని పోషించువాడు, వేదము అనగా ఈశ్వరుడు అందరిని పోషించువాడు, వేదము అనగా జ్ఞానమునకు బ్రహ్మండ పరమార్థపరాయణ వ్యతీకి ప్రతీక.

స్తోతాః శమే మహాత్మానః పాణ్ణవా ధర్మ చారిణః ।
యోధాః సమర్థాస్తద విద్యన్నాచ్ఛేధా యథాతథమ్ ॥

విద్యాంసుడవగు సంజయా! ధర్మమును ఆచరించు మహాత్ములగు పాండవులు శాంతికిని సిద్ధమే, యుద్ధమునకు సిద్ధమే. ఈ రెండుపరిస్థితులను తెలిసికొని నీవు ధృతరాష్ట్రునకు యథార్థవిషయములను చెప్పము.

- (1) శాంతిప్రియత్యమునకు అసమృద్ధయక్తిత్యము కాక సమృద్ధవక్తిత్యము కావలెను.

తీక్ష్ణప్రభగవానని తెలివివలన ధృతరాష్ట్రుడు పాండవులను పదప్రష్టిలనుగా చేయుటకు పెన్నిన పన్నాగము సఫలము కాలేదు. సంజయునకు కృష్ణుడు గట్టిసమాధానమిచ్చెను. యుధిష్ఠిరుడుగూడ తన సందేశమును చెప్పి వానిని సాగనంపెను.

సంజయుడు వెళ్లిన పిమ్మట యుద్ధము జరుగుపచ్చనను భయముతో కృష్ణునితో నిట్లువలికను - ఏవిధముగనైన ఈ యుద్ధమును తస్మించుటకు తప్పక ప్రయత్నింపవలెను. ఎందుకనగా ఏవైనను దుర్భోధనుడు నాసోదరుడేకదా! కృష్ణుడు దుర్భోధనుని దుర్మార్థమునకు సంబంధించిన వృత్తాంతమునంతటిని నిని దుష్టులపై దయచూపుట తగదని పలికును.

వధ్యః సర్వ ఇవాన్యః సర్వలోకస్య దుర్మాతిః ।
జీవ్యోనం త్వమమితస్య మారాజన్ విచికిత్సిథాః ॥

మఃభాన్ని సహించడంలో, నష్టాన్ని భరించడంలో మనిషికి అణకువ అలవడుతుంది.

దుష్టముల్చిగలిగిన దురాచారియగు దుర్యోధనుడు దుష్ట సర్వములె అందరికి వధ్యాడే. శతుసంహారకుడవగు మహారాజా! నీవు సందిగ్ధమున పడవలదు, ఈ దుష్టుని సంహారింపుము.

- (1) ఒక వ్యక్తిని సంహారించిన సమాజమంతయు సుఖపడుచో అట్టివ్యక్తిని అంతము చేయవలసినదే.
- (2) సర్వమునకు పాలుపోసినచో దానివిషము పెరుగునట్లు దుష్టునిపట్ల ఉదారముగా ప్రవర్తించినచో అది విపరీతపరిణామమునకు దారితీయును.

కృష్ణుని న్యాయోచితములైన పలుకులను అర్థముడు సమర్థించి - నీవు సరిగొనే చెప్పితిని, ఇప్పుడు యుద్ధముతప్ప వేరుమార్గమేదీయు లేదని పలికెను. కృష్ణుడిట్లు పలికెను - యుధిష్ఠిరుని సంతోషమునకై నేను శాంతిదూతైనై హస్తినాపురమునకు వెళ్ళెదను, యుద్ధమును నివారించుటకు శక్తి కొలది ప్రయత్నింతును. కౌరవులు న్యాయమార్గమున పయనించుటకు సిద్ధమైనచో అనవసరమగు రక్కపాతము వలన ఎట్టి ప్రయోజనము ఉండదు.

అహం హి తత్త్వారిష్యామి పరం పురుషకారతః ।
భైవం తు న మయా శక్యం కర్మ కర్మం కథంచన ॥

పురుషార్థముచే వీలైనంతవరకు సంధిచేయుటకు ప్రయత్నింతును. కానీ ప్రార్బమును తొలగించుట గానీ, మార్పుటగానీ నావలన కాదు.

- (1) అదిష్టమును పురుషార్థమును సమతుల్యముగా జేసి పనిచేయవలెను.
- (2) కార్యసిద్ధికి పూర్తి ప్రయత్నము, పురుషార్థము అవసరము.

(3) మన పూర్వకృత కర్మాలే అదిష్టము లేదా ప్రార్బము. వానిఫలమును తప్పక అనుభవింపవలసినదే.

(4) భగవానుడు మనలను కర్మఫలభోగమునుండి తప్పింపజాలడు.

అప్పక్కచ్చాప్యహం తేన త్వత్పుతే పాప భేదితః ।
న మాయా తద్ గృహీతం చ పాపం తస్య చికీర్షితమ్ ॥

కుంతీకుమారా! అతడు నన్నగూడ నీపక్కమునుండి విడిదియుటకు ఎన్నియోమారులు ప్రయత్నించెను. కానీ నేను వాని పాపపూర్వ ప్రసంగమును ఎప్పుడును అంగీకరించలేదు.

(1) దుష్టుడు అందరిషట్ల దుర్మార్గముగనే వ్యవహారించును.

(2) ఎన్ని గొప్ప ఆకర్షణలు ఎదురైనను మనము న్యాయమార్గము నుండి తొలగరాదు.

సర్వధా తు మయా కార్యం భర్తరాజస్య శాసనమ్ ।
విభావ్యం తస్య భూయశ్చ కర్మ పాపం దురాత్మనః ॥

నేను అక్కడకు వెళ్ళి అన్నింటికంటేముందు భర్తరాజు యొక్క ఆజ్ఞానుసారము సంధికై అన్నివిధముల ప్రయత్నము చేయవలెను. ఈ ప్రయత్నము సఫలము కానిచో పాపియగు దుర్యోధనుని వానిపాపకర్మాలను బట్టి ఎట్లు శిక్షింపవలెను అనువిషయమును గూర్చి నేను ఆలోచింపవలెను.

(1) తన శక్తికొలది శాంతిస్తాపనకై ప్రయత్నింపవలెను.

(2) పాపమార్గమును వదలుటకు సిద్ధముగా లేనివానిని తప్పక శిక్షింపవలెను.

L L L

కొలిమితిత్తు ఉపదేశం

కమ్మరి కొలిమికి, గాలినించే కొలిమితిత్తుకి మధ్య ఒకసారి పోట్లాట వచ్చింది. కొలిమి మండిపడుతూ “చనిపోయిన జంతువుల అసహ్యకరమైన చర్యంతో తయారైనరూపిగా ఉండి చెడువాసన వేసే నీ వల్ల నాకు చాలా బాధ కలుగుతోంది. నా దారి నుండి తొలగిపో”మున్ని తిట్టసాగింది. కానీ కొలిమితిత్తుకి కోపంరాలేదు. శాంత స్పర్శంతో “నీ ముఖం లోని ఎట్లుతనం నా నిరంతర ఉచ్ఛాస, నిశ్చాసాల పరిణామం. నేనెప్పుడైనా విరక్తి చెంది, నా పని మానివేస్తే నీవు బూడిదగా మారిపోతావు” అని పల్గొంది.

సామాజిక జీవనంలోని నీతి కూడా ఇంతే. చాలామంది తామేదో గొప్పవారమని తమవల్లనే సంస్థలు, సమాహాలు నడుస్తున్నాయని, పాండిత్య అహంకారాలలో మునిగి ఉంటారు. కానీ ప్రజల స్నేహం నుండి వారి శక్తి నుండి క్షణం వంచించబడితే చాలు, వారెందుకూ పనికి రాకుండా పోతారు. తమ ప్రగతికి తమ గొప్పతనానికి కారణ భూతమైన వ్యక్తులకు, సమాజానికి తలవంచి నమస్కరించినంత వరకే ప్రగతిపథంలో పయనం సునాయాసంగా పాగుతుంది.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

ఎవరినైనా పైకి ఎత్తాలంటే నీవు అతనికన్న ఎత్తున నిలబడాలి. 0

యుగనిర్వాణంలో సాహితీ ప్రతిబ్ధ

ప్రత్యేక ప్రతిభ కలిగిన వ్యక్తులు తమ విశిష్ట వ్యక్తిత్వాల ద్వారా యుగ నిర్వాణ ఉద్యమంలో ప్రముఖ పాత్ర నిర్వహించగలుగుతారు. కళాకారుల పాత్ర ఇందులో గణనీయంగా ఉండడం అవసరం. రచయితలు, కవులు, వక్తలు, సంగీత నిపుణులు, చిత్రకారులు, ధనికులు, విద్యాంశులు, రాజకీయవేత్తలు తలచుకుంటే తమ శక్తియుక్తులను నవ నిర్వాణం కోసం వినియోగించగలుగుతారు. ఇలాంటి వ్యక్తుల కోసం యుగ నిర్వాణ యోజన దిగువ సూచనలను అందిస్తోంది.

రచయితలకు, పాత్రికేయులకు విజ్ఞాపిః:- మన కార్యకర్తలు రచయితలను, పాత్రికేయులను కలుసుకోవాలి. యుగ నిర్వాణాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని రచనలు చేయవలసిందిగా వారికి ప్రేరణ ఇవ్వాలి. అలాగే మానవ జీవితంలో వెలుగును నింపే సాహిత్యాన్ని వెలువరించవలసిందిగా ప్రమరణ కర్తలను, పాత్రికేయులను కోరాలి. ప్రజా శ్రేయుస్తును దోహదం చేసే సాహిత్యాన్ని అమృతమిందిగా పుస్తకాల షాపుల వారికి నచ్చచెప్పాలి.

యుగ సాహిత్యానికి నవ నిర్వాతలు:- యుగ సాహిత్యాన్ని నిర్వాణం చేసే రచయితల, కవుల బృందాన్ని మన క్షేత్రంలో తయారు చేయాలి. సాహిత్య నిర్వాణాన్ని సేవా సాధనగా వారు పరిగణించాలి. ఇలాంటి అభిరుచి, యోగ్యత కలిగిన వ్యక్తులను వెదికి పట్టుకోవడం వారిని సమీకరించడం, వారికి తగు శిక్షణ ఇవ్వడం ఇదంతా మన పరివార్లో ఉన్న ఇలాంటి ప్రతిభ కలిగిన వ్యక్తులతో ఈ పని ప్రారంభించాలి.

ప్రతిభాషలో పుస్తక ప్రచురణ:- యుగ సాహిత్యాన్ని దేశంలోని అన్ని భాషలలో ప్రచురించేందుకు తగు చర్యలు తీసుకోవాలి. పుస్తక ప్రమరణను ఒక వ్యక్తిగానే కాక ఒక జీవన లక్ష్యంగా స్థిరకించే ప్రచురణ కర్తలు ప్రతి భాషలో రూపొందాలి. దేశంలో ఇంగ్లీషుతో సహి 16 ప్రధాన భాషలు ఉన్నాయి. ఈ భాషలు అన్నిటిలో యుగ సాహిత్య ప్రచురణ జరగాలి. ఇందుకు తగు ప్రయత్నాలు సాగాలి.

అనువాద కార్య విస్తరణ:- పెక్క భాషలు నేర్చుకున్న వ్యక్తులు ఒక భాషలోని సత్కారాన్ని మరో భాషలోనికి అనువదించే కృషిని చేపట్టాలి. భాషలు వేరు కావడం వల్ల జ్ఞానానికి పరిమితులు ఏర్పడకూడదు. కనుక అనువాద రచన ప్రాముఖ్యం స్వతంత్ర రచన చేయడం కన్న తక్కువేస్తే కాదు. హిందీలో వెలువడిన మంచి రచనలు వెంటవెంటనే అన్ని భాషలోనికి అనువాదం అయితే భావ వ్యాప్తి త్వరిత గతిన జరుగుతుంది. ముందుముందు ఆయా రచనలను విశ్వవ్యాప్తం చేయవచ్చు. ప్రపంచంలోని ఏ భాషలో వ్యక్తులను పదాలోచనలు, ఉత్సవాల్లో సిద్ధాంతాలు ఇతర భాషలన్నిటిలో లభ్యమయేందుకు తగిన అనువాద, ప్రచురణ యంత్రానం ఏర్పాటు కావడం అత్యవసరం. మనమంతా కలసి ఈ

దిశలో కృషి చేయాలి.

ప్రతికల అవశ్యకత:- యుగ నిర్వాణ భావాలను వ్యాప్తి చేసే పత్రికలు పెద్ద సంఖ్యలో ప్రచురణ కావడం అవసరం. జీవితాన్ని ప్రభావితం చేసే ఎన్నో అంశాలు ఉన్నాయి. వీటిన్నిటి పరిజ్ఞానాన్ని అందచేసే శక్తివంతమైన భావనా కేంద్రాలు కావరావడం లేదు. మహిళా జాగరణ, శిశుపోషణ, ఆరోగ్యం, కుటుంబ సమస్యలు, ఆర్థిక సమస్యలు, కుటీర పరిశ్రమలు, వ్యవసాయం, పశుపోషణ, సమాజ శాస్త్రం, అధ్యాత్మ, ధర్మం, రాజనీతి, కథాసాహిత్యం, బాలశిక్షణ, మనోవిజ్ఞానం, మానవత్వం, సేవాధర్మం, సదాచారం ముప్పగు విషయాలపై ప్రస్తుతం ఉన్న సాహిత్యం నామమాత్రమే. వీటిపై వెలువడే పత్రికలు మరి తక్కువ. నేటి పత్రికలు ఒక ఒరవడిలో నడుస్తున్నాయి. వాటిలో ఉద్యమ స్థాపి కావరావడం లేదు. మానవ జీవితంలోని ప్రతి రంగంపై వెలుగులు ప్రతికలు పెద్ద సంఖ్యలో వెలువడవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. ఇలాంటి పత్రికలు కనీసం వందయినా వెంటనే వెలువడాలి. ఈ రంగంలో యోగ్యత, ఉత్సాహం కలిగిన వారికి తగు శిక్షణ ఇవ్వడం అవసరం.

ప్రచురణ సంస్థల సమస్యలు:- ఒక్కొక్క ప్రచురణ సంస్థ ఒక్కొక్క విషయంపై పుస్తకాలు ప్రచురిస్తుంది. ఇలాంటి సంస్థలన్నీ సంఘటితం కావాలి. ఒక సంస్థ పుస్తకాలను మరొక సంస్థ పంపిణీ చేసే ఏర్పాటు చేసుకోవాలి. ఇలా పెక్క పుస్తకాలు పంపిణీకి లభ్యం కావడం వల్ల అమృకంలో సాలభ్యం పెరుగుతుంది.

యుగనిర్వాణ ముద్రణాలయాలు:- ప్రతి నగరంలో ఒక యుగ నిర్వాణ ముద్రణాలయం ఉండాలి. దాని యజమాని గౌరవంగా బ్రతుకుదెరువు సాగిస్తూ యుగ సాహిత్య విస్తరణకు తోడ్డుడాలి. కొద్ది పెట్టుబడితో చిన్న చిన్న ముద్రణాలయాలను నడుపవచ్చు. అయితే అందుకై ఆ వ్యక్తి ముందుగా ముద్రణాలో ప్రత్యేక శిక్షణ పొందవలసి ఉంటుంది. ఇలాంటి ముద్రణ కేంద్రాలు భావ విస్తువానికి దోహదం చేస్తాయి.

కవితల రచన, ప్రసారం:- యుగనిర్వాణ సిద్ధాంతానికి ఉపకరించేభావ భరితమైన కవితలు ప్రతిభాషలో రచించబడాలి. చిన్నచిన్న పుస్తకాలుగా ప్రచురించి, వాటిని చొకగా అమ్మాలి. జీవితంలో ప్రతి రంగాన్ని ప్రభావితం చేసే ప్రేరణాదాయకములైన కవితలు అంతటా అందుబాటులో ఉండాలి. అపి పాడుకోవడానికి అనువుగా ఉండాలి. నాగలి పట్టే రైతు సైతం పాడుకునేందుకు నీలుగా జానపద బాణిలో పాటలు రావాలి. ఇందుకై పథకం ప్రకారం కృషి జరగాలి. కవి హృదయం కలిగిన సాహితీ వేత్తలు ఇందుకై ముందుకు రావాలి.

H H H

క్రోధంలో నరకం, మనశ్శాంతిలో స్వర్గం ఉన్నాయి.

సుఖ శాంతులు

ఆత్మజ్ఞానంలో శాంత్వత సుఖం

మహార్షుతములూ, అనుభవపూర్వకములూ అయిన మహాపురుషుల భావాలను హృదయంలో స్థిరపరచుకోవడం, ఆ భావాలతో తనను తాను మమేకం చేసుకోవడం- ఇదే నిజమైన సత్యంగం. అలాంటి మహాపురుషుల ప్రత్యుష సాన్నిధ్యం లభించకసేతే- వారు రచించిన మంచి సాహిత్యాన్ని మానసిక ఏకాగ్రతతో పరించడం ఎంతో ప్రయోజనకరంగా ఉంటుంది. పరమాత్మను పొందిన మహాపురుషుల యొక్క అనుభవపూర్వకములయిన వచనాలకు ఎంతో ప్రభావం ఉంటుంది. ఆత్మను వెలిగించే సామర్థ్యం వాటికి ఉంటుంది.

జీవితానికి శాశ్వత కేంద్రమూ, అనాది అయిన శైతన్య తత్తుమూ అయిన ‘ఆత్మ’యే మనిషి పొందే సుఖాలకు మూలాధారం. సుఖ శాంతులతో, స్థిరత్వంలో నిండిన జీవితాన్ని గడపాలని కోరేవారు తమ ఆత్మను తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి. ఆత్మలోనే విశ్వమంతా ఇమిడి ఉంది. తేజోబిందుపనిషత్తు ఆత్మ యొక్క మహిమను ఇలా వర్ణించింది:

**ఆత్మనోన్యా గతిర్ణాష్టి సర్వమాత్మమయం జగత్
ఆత్మనోన్యానహి క్వాపి ఆత్మనోన్యత్తుణం నహి॥**

అనగా- ఆత్మకు భిన్నమైన గతి లేదు. జగత్తంతా ఆత్మమయం- ఆత్మకు దూరమైనది ఏదీ లేదు. ఆత్మకు భిన్నమైనది ఒక గడ్డిపోచ అయినా లేదు.

ఆత్మలో శార్యం, ప్రేమ, పాచుషములు అనంతమైన శక్తి నిండి ఉంది. ఆత్మశక్తి కలిగిన వ్యక్తికి లేమి, దుఃఖం, దార్శన్యం, ప్రాపంచికమైన ఆదివ్యాధులు సమాప్తం అవుతాయి. నేడు శరీరంలోని అవయవాలు అన్నింటి స్థూలమైన పరిజ్ఞానం, పద్మాములు వాటి గుణ దోషాల పరిజ్ఞానం, గ్రసా నష్టత్రాలకు సంబంధించిన గడితం, శైజ్ఞానిక వాప్సివాలు తెలుసుకోవడంవల్ల మనిషికి భౌతిక సుఖాలు పెరిగాయి కానీ, తనను తాను తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించకపోవడంవల్ల మనిషి దుఃఖం కూడ పెరిగింది. మన పూర్వీకులు జ్ఞానవిజ్ఞానాలలో నేటి వైజ్ఞానికులకన్న ప్రవీణులే. అయితే, విజ్ఞానం చినరికి మనిషి ప్రవృత్తులను భోగవాదంవైపు మళ్ళిస్తుందనే వాస్తవం వారికి తెలుసు. కనుక, వారు ధర్మంపై, ఆధ్యాత్మికతనై ఆధారపడిన జీవనాన్ని రూపొందించారు. ఆ జీవనంలో ప్రాణం ఉంది. శక్తి ఉంది. ఉన్నతి ఉంది. మనిషి జీవితాన్ని సుఖమయంగా సంతృప్తికరంగా మలచేవన్నీ ఉన్నాయి.

మనిషి శరీరం కాడు. మనస్సు కాడు. బుద్ధి కాడు. ఎందుకంటే- ఇవన్నీ పంచభూతాల సత్య, రజ్యో గుణాలతో నిర్మించబడ్డాయి. కనుకనే అని నశించేవి. ఆత్మ చాపు లేనిది. అది శక్తిని ఉత్పత్తిచేస్తుంది. అజరామురమైనది. అంతటా వ్యాపించి ఉన్నది. ఆత్మ తప్పణా అనుభూతి. ఆత్మలో జ్ఞానపు సుఖమైన వెలుగు ఉంది. ఆ వెలుగు సత్యాన్ని అసత్యం నుండి వేరుచేసి ప్రకాశింపజేస్తుంది. సూక్ష్మంగా విశ్లేషణ చేస్తే ఈ వాస్తవం తెలుస్తుంది.

ఉపనిషత్తు ఇలా చెపుతోంది:

**సహి దృష్టుర్ ద్రుష్టేర్ విపరిలోపో విద్యతే ।
య ఏవ హి నిరాకర్తా తదేవ తస్య స్వరూపమ్ ॥**

అనగా- “ద్రష్టవల్ దృష్టి గుర్తింపు దానికదే కలుగుతుంది. అలాగే- నిరాకరించే వ్యక్తి రూపంలో ఆత్మ దానికదిగా ఉంటుంది”. నేను లేనిని నేను చెప్పినప్పటికీ, నేను ఉన్నాను. ఎందుకంటే- నేను లేనిని చెప్పినవాడాని నేనేకదా. సూర్యుని వెలుగువలె ఆత్మ తనకు తానుగా ప్రకాశిస్తుంది. తనకుతానుగా తెలుసుకుంటుంది. మేఘాలు ఆవరించడంవల్ల సూర్యుని శక్తి తరిగిపోదు. అలాగే- శరీరం మున్నగు ఆవరణలవల్ల ఆత్మ ఖండించబడదు.

ఉపనిషత్తు ఇలా చెపుతోంది:

**జన్మాద్యః పడిమే భావా దృష్టి దేహస్యనాత్మనః ।
ఫలానసివ వృష్టస్య కాలేనేశ్వరమూర్తినా॥
అత్మా నిత్యోవయయః పుఢః ఏకః క్షేత్రజ్ఞ ఆత్మయః ॥
అవిక్రియః స్వదృగ్ హేతుర్ వ్యపకోన సంగ్యావృతః ॥**

అనగా- “జననం, అప్రిత్యస్తు ఎరుక, వృద్ధి, పరిణామం, క్షయం, వినాశనం అనే ఈ ఆరు వికారాలూ దేహిని. దేహంలో కానవస్తాయి. ఇని ఆత్మకు ఉండపు. ఆత్మకు, మన మాలిక స్వరూపానికి పీటితో సంబంధం లేదు. కాల పురుషుని ప్రేరణవల్ల వ్యక్తాలలో ప్రతి సంవత్సరం పువ్వులు పూస్తాయి. పండ్లు పండుతాయి. క్షీణిస్తాయి. నశిస్తాయి. కాని, వృక్షం ఉన్నది ఉన్నట్లు ఎప్పడూ నిలచింటుంది. అలాగే- జననంనుండి మరణంవరకు ఆరు వికారాలు దేహినికిమాత్రమే కలుగుతాయి. ఆత్మకు కలుగవు. ఆత్మ ఎప్పడూ ఏకరసంగా నిలచి ఉంటుంది.”

మనిషి జీవితంతోపాటు జనన మరణాలు, సుఖ దుఃఖాలు, భోగరోగాలు మన్నగు ప్రత్యేకతలు అవిచ్ఛిన్నంగా సాగుతూ

ధనం కన్న, కీర్తి కన్న, విద్య కన్న గొప్పది శీలం.

ఉంటాయి. ఇంద్రియాలతో సుఖభోగాలను అనుభవిస్తూ జీవితాన్ని మనిగించడమే మానవ జీవితానికి లభ్యం కాదని ఆలోచనలు అవస్తీ కలిగించితీరుతాయి. అమూల్యమైన ఈ మానవ జన్మను పాందికూడా ఆత్మ కళ్యాణం జరుపుకోలేకపోతే - ఇంకా ఎష్టోన్స్ జన్మలు రకరకాల జీవులుగా గడపవలసిపుటంది. ఆత్మజ్ఞానాన్ని పాందాలనే కోరిక కలిగిన మనిషి తాను దైవ కృపకు పాత్రుడను అయినానని భావించాలి.

మనం శరీరం కాదనీ ఆత్మ అనీ ఒక పరమ సత్యాన్ని మొట్టమొదట మన అంతరంగపు లోతులలో పదిలపరచుకోవాలి. మనం పరమాత్మ అంశ. ఆయనను కలుసుకోవడం మన జన్మహక్కు. ఈ ప్రపంచంలోని ప్రతివ్యక్తిలోనూ ఆత్మ అనే అమృత బీజం నిలచి ఉంది. మన వాలిక స్వరూపాన్ని గుర్తించకపోవడం, మన లోపలి అమృత బీజాన్ని అంకురించకుండా అడ్డుకోవడం- ఇవే మన దుఃఖాలకు కారణాలు. తనను ఆత్మగా గుర్తించనంతవరకు, తన జీవితాన్ని ఆత్మ సమర్పణకు దూరం చేసినంతవరకు మనిషి దుఃఖంలో మనిగే ఉంటాడు.

రెండవ విషయం ఏమంటే- మనం మన చైతన్యాన్ని బహిర్గమనంచుండి, అనగా ప్రాపంచిక విషయాలనుండి తోలగించి, దానిని అంతర మనస్సుపై మల్లించాలి. నేడు మనిషి జీవితం శరీరానికి, ప్రపంచానికి పరిమితం అయిపోయింది. ఆత్మిక జీవనాన్ని పూర్తిగా నిర్మక్యం చేస్తోంది. ధనం, అధికారం- ఈ రెండే మానవ జీవితానికి లక్ష్మీలుగా మిగిలిపోయాయి. ఈ రెంటినీ పాందడానికి వ్యక్తి ఉంచితానుచితాలనూ, న్యాయాన్యాయలనూ పట్టించుకోకుండా మైకం క్రమినవాడుగా వ్యవహరిస్తున్నాడు. దీని అర్థం మనిషి కర్మ చేయకుండా ఉండాలని కాదు. దాని దిశను మార్చాలన్నదే దీని అర్థం. మనిషి ప్రతి పనీ ఆత్మిక ఉన్నతి అనే భావనతో చేయాలి. ఆ పనిని భగవంతునికి సమర్పించాలి. ప్రతి పనీ భగవంతునికి సమర్పించబడితే- సహజంగానే అనుచిత కార్యాలు మనద్వారా జరగవు.

మూడవ ఆవశ్యకత పరిశుద్ధమూ, సాత్మీకమూ అయిన ఆహార విషారాలు. సాత్మీక ప్రవృత్తి కలిగిన వ్యక్తిమాత్రమే ఆతోఽద్దరణా చేయడంలో సాఫల్యం పొందగలుగుతాడు. ఆహార విషారాలు, నిద్ర జాగరణ, చేష్టల విషయంలో శ్రీకృష్ణ భగవానుడు ఇలా అన్నాడు: “ఎక్కువగా తినేవారు ఈ యోగంలో సిద్ధి పొందరు. ఎక్కువగా నిద్రించేవారూ, అసలు నిద్రపోనివారూ సిద్ధిపొందరు. దుఃఖాన్ని నాశనంచేసే ఈ యోగంలో యోగ్యమైన కర్మలు చేసేవారు మాత్రమే సిద్ధి పొందుతారు.” ఇష్టమూ, రుతమూ, సత్యమూ, ప్రియమూ, హితకరమూ అయిన మాటలు మాట్లాడడం, తరచు ఏకాంతంగా గడపడంకూడ అవసరం.

ఆత్మిక ప్రగతిని కోరేవారు మహాతుగ్గల సాంగత్యాన్నికూడ పాందాలి. మహోన్నతములూ, అనుభవపూర్వకములూ అయిన మహాపురుషుల భావాలను హృదయంలో స్థిరపరచుకోవడం, ఆ భావాలతో తనను తాను మమేకం చేసుకోవడం- ఇదే నిజమైన సత్యంగం. అలాంటి మహాపురుషుల ప్రత్యక్ష సాన్నిధ్యం లభించకపోతే-వారు రచించిన మంచి సాహిత్యాన్ని ఏకాగ్రతతో పరించడం ఎంతో ప్రయోజకరంగా ఉంటుంది. పరమాత్మను పాందిన మహాపురుషుల అనుభవపూర్వకములయిన వచనాలకు ఎంతో ప్రభావం ఉంటుంది. ఆత్మను వెలిగించే సామర్థ్యం వాటికి ఉంటుంది.

నిర్మక్యం ఆత్మిక ఉన్నతి మార్గంలో ప్రబల శత్రువు. మనలోపల శుభంపై పయనించే చైతన్యానికి ఇది శత్రువు. చైతన్యపు దివ్యాలోకాలను స్వరించడాన్ని అడ్డుకునేది, ఆత్మిక బౌన్నత్యంలో నమ్మకం ఏర్పడుకుండా చేసేది మనకు బద్ద శత్రువు. దానితో పోరాడి, దాన్ని జయించడం మన పరమధర్మం.

వివేక చూడామణి ఇలా చెపుతోంది:

ఇతః కో న్యాస్తి మూఢాతా మస్తు స్వామ్భే ప్రమాద్యతి దుర్భభం మానుషం దేహం ప్రాప్య త్రాపి పౌరుషమ్॥

అనగా- దుర్భభమైన మానవ శరీరాన్ని, అందునా పురుషత్వాన్ని పొంది ఆత్మసాక్షాత్కారాన్ని నిర్మక్యంచేసే వ్యక్తికన్న మూడుడు ఎవడు ఉంటాడు?

మన జీవితాన్ని ఆత్మిక దివ్యత్వంలోనికి మలచుకోవాలని మనం సంకల్పించుకున్నాం. కనుక మనం సంకుచితత్వాన్నికూడ వదులుకోవాలి. మనం మన ఆహారమే అదుపుచేసుకోవాలి. అందరిలో పరమాత్మ అంశ ఆత్మజ్యోతిగా వెలుగొందుతోందన్న సత్యాన్ని మనం గుర్తించాలి. అహంకారంలో పోషించబడుతున్న మన ఇంద్రియాలకు స్వల్పమైన, ఖండితమైన సుఖానికి బదులు శాశ్వత సుఖంవల్ల కలిగే ఆనందాన్ని అందించాం. అంతటా ఒకే ఆత్మను దర్శించే మనిషి వ్యామోహంలో చిక్కుకోడు. శోకంలో మనిగిపోడు.

తత్తు కో మోహః కః శోకః ఏకత్వం అనుష్ఠాతః : ।

ఆత్మభావం బలపడేకాద్ది ఆనందం పెరుగుతూ ఉంటుంది.

సుఖశాంతులతో నిండిన జీవితాన్ని నిజంగా కోరుకుంటే- మనం మన ఆత్మిక ఉత్సప్తతలను వెలికితీయాలి. మనలోని చెడు లక్ష్మణాలన్నింటితో పోరాడాలి. ఆత్మజ్ఞానం అనే సంపదను పొందనిదే- సుఖ శాంతుల వాంఛ ఒక కల్పన మాత్రమే అవుతుంది.

H H H

యోగ్యతను, పరిస్థితిని గుర్తించకుండా అత్యాశకు పోతే దుఃఖం, అవహేళన తప్పవు.

సాధన విజ్ఞానం

పొత్రతను పెంచుకోండి - సిద్ధులను అందుకోండి

జీవితంలో సాధన అనువది ఎంత సామర్థయంతమైనది అంటే - సామాన్య శ్రమతో కూడిన ఏకాగ్రతలో నిమగ్నమగుట ద్వారా అది అసామాన్య మహాత్మలను, శక్తులను ఉద్భవింపచేయగలదు. సాధారణ స్థితిలో ప్రతివస్తువు తుచ్ఛంగా, అల్పంగా కావస్తుంది. కానీ వాటిని ఉత్పస్పం చేసినట్లయితే, వాటి సూక్ష్మతను లోతుగా పరిశీలించగలిగితే వాటి విశిష్టత, మహాత్మ అనుభవంలోనికి వస్తుయి. పైన కనిపిస్తున్న దానిమిాద ఆధారపడితే సముద్రంలో ఉపునీరు తప్ప మరేమి ఉండదు. కానీ లోపలికి పోయి లోతుగా పరిశీలించిన వారికి అది రత్నాకరునిగా దర్శనమిస్తుంది. సమస్త భూమండలానికి సుఖాన్ని, జీవితాన్ని ప్రసాదించేదిగా ప్రకటితమవుతుంది. నిజానికి రెండు విషయాలూ సత్యమైనవే. వృధాగా ఎంతో భూమిని ఆక్రమించి ఉన్న పైకికనపడే ఉపునీటి ప్రపాహం. దాని లోతుల్లో నిగూఢంగా దాగి ఉన్న అమూల్య సంపద. ధూళికణాలు ఎందుకూ పనికిరానట్లు కనపడతాయి. కానీ వాటినుండి ప్రచండ అఱుళక్కి వెలువడినప్పుడు ప్రపంచమంతా ఆశ్చర్యంతో విస్మయమవుతుంది. కనుక దేనినెనా స్ఫూర్తి నుండి సూక్ష్మం లోనికి ఎంత లోతుగా పరిశీలిస్తే అంతే స్థాయిలో సత్యాలు వెల్లించాలి.

స్ఫూర్తి దృష్టికి జీవితం ఒక ఆటగా అనిపిస్తుంది. దాన్ని ఎలాగోలా లెక్కలేకుండా గడిపేస్తాము. అవసరాలు తీర్చుకోడంలో, సమస్యలను పరిష్కరించుకోడంలో ప్రతికూలతలను అనుకూలం చేసుకోడంలో క్రిందా మిాదా పదుతూ ఉండగానే జీవితం ముగిసిపోతుంది. కష్టాలనుండి, లోటుపాట్లనుండి తప్పించుకోలేక పోతుంటాము. అనేక సార్లు జీవితం భరించలేనంత భారంగా తయారపడతుంది. ఫలితంగా ప్రయత్న పూర్వకంగా కానీ అప్రయత్నంగా కానీ అకాలమృత్యువు నోటికి ఆహారం కావలసి వస్తుంది. నిస్పారం, నిరర్థకం అయిన జీవితం గడవలసి రావడం పెద్ద శాపం. దీన్ని దురదృష్ట రూపంలోనే స్పీకరించవలసివస్తుంది. ఎందుకు పుట్టామో ఎందుకు బ్రతుకుతున్నామో తెలియకుండా ఉంటుంది. మామూలుగా అయితే జీవిత సారం ఇదే. విపరీత పరిస్థితులలో అయితే ఇతర ప్రాణిలకంటే నిక్షేపంగా ఉంటుందని చెప్పక తప్పదు. ఇక ప్రత్యేకత కలిగిన

జీవితాలగురించి చేపేదేమంది! సఫలుడు, సమర్థుడు అయి, సమన్వయ స్థాయిగల వ్యక్తి అద్భుతాలిగా కొనియాడబడతాడు. ప్రతివారికి అలాటి స్థితి పొందాలన్న ఆశ కలుగుతుంది. ప్రాచీన కాలంలోగాని రాకాలంలోగాని - భౌతిక గౌరవ మర్యాదలతో తులతూగుతున్నవారికి, ఆత్మసంబంధమైన విభూతులతో అలరాచుతున్నవారికి కొరత లేదు.

అద్భుతవంతులకు, దురదృష్టవంతులకు మధ్య ఉన్న అంతరం చూస్తుంటే - ఒకేనిధమైన అవయవాలతో జన్మించిన మనుషుల పరిస్థితులలో ఇలా వ్యత్యాసాలు ఉండడానికి కారణమేమిటా అని ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. ఇది స్ఫైర్కర్త పక్షపాతముద్ది అనో ప్రకృతి మాయ అనో అంటే సరిపోదు. ఎందుకంటే, ఈ రెండు రకాలైన మనుషుల నిర్మాణంలోగాని, యోజనలోగాని, సత్తలోగాని ఎటువంటి మాయోపాయం, తేడా ఉండే అవకాశం లేదుగాక లేదు. స్ఫైర్కమంలో అటువంటి అవ్యవస్థ ఉన్నట్లయితే గ్రహాలు, నక్షత్రాలు గతులు తప్పేవి. పంచభూతాలు, బుతువులు మొదలైని విశ్యంఖలంగా సంచరించి పరస్పరం ఫీకొంటూ ప్రభయానికి నాంది పలికేవి. కనుక స్ఫైర్కమంలో లోపం లేదన్నది నిర్యివాదాంశం.

మనిపికి మనిపికి మధ్య ఆకాశమునకు భూమికి ఉన్నంత తేడాకు కనపడే కారణం ఏమంటే- జీవితపు పై భాగం వరకే సరిపెట్టుకునే బద్ధకస్తులకు పై పొర మాత్రమే అందుతుంది. కానీ ఎవరైతే దానిని లోతుగా అన్యేషిస్తారో వారికి ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా అమూల్యమైన లాభాలు చేకూరుతుంటాయి. ఇలా లోతుగా అన్యేషించడాన్ని ఆధ్యాత్మిక పరిభాషలో “సాధన” అని అంటారు. సాధన ఎందుకు? ఈ ప్రశ్నకు ఒకేబక్క నిశ్చితమైన సమాధానం “జీవితానికి” అని. జీవితం కోరుకున్న వరాలిచ్చే కల్పతరువు. ఎవరైనాసరే దానిని ఎంత చక్కగా ఉపయోగించుకుంటే అంతే స్థాయిలో ధన్యత పొందుతారు. వారిపెదవులపై సదా సర్వదా చిరునవ్వుల పువ్వులు విరబూస్తుంటాయి. స్ఫైర్కర్త బీజరూపంలో వైభవు అపరిమిత భాండాగారాన్ని ఈ మానవ శరీరంలో అమర్చిపెట్టాడు. మనం చేసే పొరపాటు దీన్ని వెతికి పట్టుకోలేకపోవడం, ఉపయోగించలేకపోవడం. ఈ పొరపాటుకు ప్రాయశ్శిత్తం

తనను తాను అదుపుచేసుకోలేనివాడు దీనుడు, బలహినుడు.

ఆత్మజ్ఞానాన్ని పొందడం. ఈ ఆత్మజ్ఞానం జాగ్రత్తమయి క్రియారూపం దాల్చినట్లయితే ఆత్మోన్మతి లక్ష్మణం తక్షణమే గోచరిస్తుంది. ఈ ఆత్మసంస్కరణ పేరే సాధన.

సాధన వలన సిద్ధి కలిగే మాట నూటికి నూరు శాతం సత్యం. భౌతిక జగత్తులో వివిధ రంగాలలో సాధనా తత్త్వరుడైన పురుషుడు అద్భుతమైన విజయాలను పొందటం చూస్తున్నాం. జీవితం విలక్షణమైన కార్యక్రీతం. జడ జగత్తులోని శక్తులు పరిమితమైనవి. కేవలం సాధనాలు మాత్రం పొందగలుగుతాం. కానీ చేతనా జగత్తులోని శక్తులు అపరిమితమైనవి. దానిలో ఆనందం, ఉల్లాసాల భాండారం నిండి ఉంటుంది. వీటికి సంబంధించిన సాధన ఒక విష్ణుత విజ్ఞానం.

సాధనకు సంబంధించిన ఈ అభ్యాసాలను ఔపైన చూచినట్లయితే, మనం కోరికలు కోరుకోడం, అని నెరవేరడం ఇదంతా ఎక్కుడో వెలుపలినుండి జరుగుతున్న కార్యం అన్న భ్రాంతి కలుగుతుంది. సాధన అంటే అర్థాతను పొందగలగడం. ఇదే సాధనకు సంబంధించిన తత్వదర్శనం. దీనికోసం జీవితంలో బాహ్యంగా, అంతరంగికంగా వ్యక్తి తననుతాను సంస్కరించుకొన వలసి ఉంటుంది. సంస్కరమును యోగమని, నియమపాలనను తపమని అంటారు. ఇప్పి సాధనకు సంబంధించిన రెండు రంగాలు. బాహ్యంగా సభ్యత, మర్యాదలకు కట్టుబడి ఉంటూ అంతఃపుద్ధికై ఎంతో కృషి చేయవలసి ఉంటుంది. సర్కైనెలో పనిచేసే జంతువులకు కొన్ని అంశాలలో ఎటువంటి శిక్షణ నిస్తారంటే- వాటి వైపుణ్యం చూసి అబ్బిరపడిపోతాము. ఇదే ప్రక్రియను కుదురుగా ఉండజాలని చంచలమైన మనసును, నియమపాలనలేని జీవితాన్ని క్రమబద్ధికరించడానికి అమలుచేయవలసి ఉంటుంది. సాధనలోని సమస్త నియమ నిబంధనలు ఈ మహా లక్ష్మణ కొరకే నీర్దేశింపబడ్డాయి.

సామాన్యాల నమిక్క- సిద్ధులు దైవానుగ్రహంతో లభిస్తాయనీ, సాధన అనే క్రియ దీని కొరకు చేసే ప్రార్థన అని. ఈ భావం కొంతవరకే సత్యం. దుకాణాదారుడు ఏ వస్తువు అడిగినా తీసి చూపిస్తాడు. కానీ దాని ధర చెల్లించినప్పుడు మాత్రమే దానిని మనపరం చేస్తాడు. అలాగే ప్రార్థనను మన కోరిక వ్యక్తికరించే చర్య అని అనవచ్చు. కానీ దానిని యాచన అని అనడం గొప్ప తప్పు. యాచన అంటే ధర చెల్లించమండనే విలువైన వస్తువును పొందడం కోసం ప్రాథేయ పడడం. ఇందువల్ల చెప్పుకొనడగినంతగా ప్రయోజనం లభించదు. ఏదోవిధంగా దౌరికినా, దాని స్థాయి

అత్యల్పంగా ఉంటుంది. పైగా మనసుకు సంతోషకరంగా ఉండదు, గౌరవ ప్రదంగానూ అనిపించదు. వాటిని ఉపయోగించే సమయంలో ఆత్మమ్యానత కలుగుతూ ఉంటుంది. వాటినే అర్థాత వలన సంపాదించుకున్న వారికి గౌరవం, గర్వం, సంతోషం పొంగి పౌరుతూ ఉంటాయి. చేసుకున్నవారికి చేసుకున్నంత అన్యట్లు ఈ సృష్టికమంలోనే కర్కు-ఫలితం అన్న విధానం రూపాందించబడి ఉన్నది. పవనుడు ప్రాణవాయువును అందరికీ సమానంగా అందిస్తాడు. సమర్థవంతమైన ఊపిరితిత్తులు మాత్రమే దానిని స్వీకరించగలుగుతాయి. మృతుల ముందు పవనుడు నిస్సిపోయుడే అవుతాడు. మనోహరమైన, సుందరమైన దృశ్యాలతో నిండిఉన్న ఈ ప్రపంచాన్ని వీక్షించి ఆనందించే అవకాశం దృష్టి చక్కగా ఉన్నవారికి కలుగుతుంది. అసంఖ్యాకమైన ధ్యాని ప్రవాహముల ఆరోహణ అవరోహణములను విని ఆనందం పొందగలిగే అవకాశం కర్కుబోరి చక్కగా పని చేసుకున్నవారికి మాత్రమే కలుగుతుంది. వెలుపలి నుండి దైవ అనుగ్రహాలు వర్షిస్తున్నమాట యదార్థమే అయినప్పటికీ, అని పొందడానికి “అర్థాత” అనివార్యం అన్న పరతు జోడించబడే ఉన్నది.

అర్థాతను పెంపాందించుకున్నవారికి యాచించవలసిన అవసరం ఉండదు. వారికి ఉపయుక్తమైనవి సునాయాసంగా అందుతాయి. ఉపయుక్తముంటే వారిస్థాయికి తగినట్టిని అని అర్థం. స్థాయిని అభివృద్ధి చేసుకొనకుండా మహాత్మలు విభూతులు లభించవు. ఒకవేళ లభించినా ఎక్కువ కాలం నిలువు. కాబట్టి అర్థాతను అభివృద్ధి చేసుకోవడం తప్పని సరి. సాధనలో చేసే పని ఇదే. ప్రయత్నం ఎంత ప్రాథంగా, గాఢంగా, పరిపక్షంగా ఉంటుందో అంతే గాఢమైన విభూతులు లోనుండి ఉచికివస్తాయి. వెలుపలి నుండి వర్షిస్తాయి.

చెట్లు తమ ఆకర్షణ శక్తితో ఆకాశంలో తిరిగే మేఘాలను ఆకర్షించి వర్షం కురిసేలా చేస్తాయి. మొక్కల మీద, ఆకులు పువ్వుల మీద మంచు బిందువులు తమంతట తామే ఆకర్షణకులోనై జమకూడతాయి. ఆకర్షించుకొన్న సజాతీయులు ఎక్కు ఎంత ఎక్కువ ఉంటే వాటికి ఆ స్థాయి ఆహ్వానం అందుతుంది. ఫలితంగా అని అదే వేగంతో పరుగు పరుగున సజాతీని కలుసుకోవడానికి వస్తాయి. వికసించిన పూలలోని ఆకర్షణ తేనెటీగలను, తుమ్మెదలను, సీతాకోకచిలుకలను అతిధులుగా ఆహ్వానిస్తుంది. విరిసిన యవ్వనం అనేకుల దృష్టిని అప్రయత్నంగా ఆకర్షిస్తుంది. ప్రతిభ అనేకమందిని ప్రశంసకులుగాను,

గ్రంథాలయం సద్జ్ఞాన దేవాలయం.

అనుయాయులుగాను చేసుకుంటుంది. ఇది ఆకర్షణ శక్తికి ఉన్న మహాత్మ. ఇదే విధంగా సాధకుని ఆకర్షణ దైవశక్తులను అదృశ్యరూపంలో ఆహ్వానిస్తుంది. అనుగ్రహాలను అందించడం వాటికి తప్పనిసరి అవుతుంది.

సిద్ధులు, విభూతుల ప్రవాహం ఒక విధంగా పైనుండి వెలుపలినుండి కురుస్తుండగా, మరోవిధంగా లోపలినుండి ఆంతరంగికంగా పొంగివస్తుంది. ఈ దైవానుగ్రహ ప్రవాహంలో ఎంతోమంది అదృష్టవంతులు మునకలువేస్తా ఆనందిస్తాన్నారు. ఆతోషైత్యర్థ అనే ప్రక్రియద్వారా నిద్రించుతున్న సామర్థ్యాలు జాగ్రతమౌతాయి. దానితో సునాయాసంగా అన్ని విభూతులూ ప్రకటించుతాయి. అజ్ఞానం వలన, సరైన మార్గదర్శకులు లేనందున సామాన్య జనులు వాటికి అపరిచితులుగానే ఉండిపోతున్నారు. నిజానికి మనిషిలో లేనిది లేదు. వాటిని విధాత సామర్థ్యంతో సమానమని చెప్పమచ్చ. వృక్షమునకున్న విశాల రూపం చిన్న విత్తనంలోపల అమరి ఉంటుంది. సౌరమండలం సమస్త ప్రక్రియలు సూక్ష్మరూపంతో పరమాణువులో యథావిధిగా నడుస్తుంటాయి. ప్రేణతో భూమిలోనుండి రసం వీల్చి చెట్టు పచ్చగా ఉండడానికి, పూరులు పూరుడానికి, కాయలు కాయడానికి కావలసిన సరంజామా ఏర్పరుస్తుంది. ఇప్పు కళకు కనపడవు. చెట్టు కేవలం ఆకారానికేగాని, దాని శోభ, సమర్థతల శక్తి ప్రేణలోనే నిష్టిష్టమై ఉంది. జీవని చిన్న అంతరంగం దాధాపు బ్రహ్మ విరాటస్వరూపమంత సమర్థవంతమైనది. సిద్ధి అనే శక్తి వ్యక్తి

లోపలినుండే అంకురించి పైకి ఎదుగుతుంది. వెలుపల దాని ప్రగతికి సంబంధించిన పరిచయం లభిస్తుంది.

ఈ విధంగా అర్థతను ప్రకటించి ఈ లోకంలో ఏదంటే అది, ఎంత కావాలంటే అంత పొందగలిగే వీలున్నది. ధనవంతులు ఎంత ఖరీదైన సుఖసాధనాలవైనా సరే ఎన్ని కావాలంటే అన్ని ఎలా కొనగలరో, అదేరకంగా సాధనతో అర్థతను పొందినవారు దైవానుగ్రహమనే సంపదతో తమ కోర్కెలను తేలికగా తీర్పుకొనగలరు. అర్థతలేని వారికి ప్రార్థించినా, యాచించినా దక్కేదేమా ఉండదు. ఈ జీవిత సాధన సిద్ధాంతం శాశ్వత సత్యం. సందేహాంచడానికి, వాదించడానికి అవకాశంలేని సత్యం.

గాయత్రీ మహావిద్య తత్వదర్శనంతో, దీని సమర్థసాధనతో పారకులు సుపరిచితులే. దీనిని పాత్రతకు, సామర్థ్యానికి, వ్యక్తిత్వానికి సంస్కరణ క్రియగా అంగీకరించినట్లుయైతే, ఆ మహాప్రయత్నంలో నిమగ్నాలై ఉన్నట్లుయైతే-చరిత్రలోనూ వర్తమానంలోనూ ఉన్నటువంటి అధ్యాత్మవేత్తలవలె ప్రతి ఒక్కరూ తమ స్థాయిని ఉన్నతం చేసుకొనగలరు. వారి ప్రతిభ హిమాలయాల కన్నా ఎత్తైన శిఖరాలను చేరుకుని సముద్రతం, సమృద్ధం అవుతుంది. ఇప్పుడు లోకసేవకు కావలసిన ఉత్సప్త వ్యక్తుల నిర్మాణం ఈ విధమైన జీవనసాధన వల్లనే సాధ్యపడుతుంది. ఈ సాధన అనే యజ్ఞకుండంలో తమ్ముతాము ఆహుతి చేసుకున్నప్పుడే స్వియ వ్యక్తిత్వంలో దాగిఉన్న అనంతశక్తుల జాగరణ సంభవిస్తుంది.

L L L

సూనెలా కాక ఉప్పులా

ఒక ధర్మప్రచారకుడు మరొధిపతికి ఫిర్యాదుచేస్తా ఇంతకాలంగా ఉపదేశాలు చేస్తానే ఉన్నా, నాకు లభించవలసినంత ప్రజాదరణ లభించటం లేదు. ఎవ్వరూ నా అనుయాయులుగా మారటల్లేదు. ఇప్పుడు ఏమి చేయాలో సెలవివ్వమని అర్థించాడు. విషయాన్ని విన్న మరొధిపతి మర్మాదు ప్రచారకులందర్నీ అహ్వానించి రెండు పాత్రతలను నీటితో నింపి, ఒక దానిలో ఉప్పు, వేరొకదానిలో నూనె వేసి వారిముందు ఉంచి గమనించమన్నాడు. ఉప్పు నీటిలో కరిగిపోయింది. నూనె నీటిపై తేలి ఆడుతోంది. ఉపదేశకులు అర్థంకానట్లు మరొధిపతి వంక చూశారు. “నీటిపై తేలే నూనెవలె ప్రజల లింగాలన్నే తేలియడటానికి ప్రయత్నించకండి. నీటిలో కరిగిన ఉప్పులాగా జనసముదాయంలో కలిసి జీవించటానికి ప్రయత్నించండి” అన్నాడు మరొధిపతి.

ప్రజలకు అర్థమవుతోంది లేదా, ప్రజలు మారుతున్నారా లేదా, ప్రజలు లాభాన్వితులనుతున్నారా లేదా అనే ఆలోచన ఏమాత్రం లేకుండా తమ గొప్పతనాన్ని ప్రజలముందు ప్రదర్శించటం వలన సమాజానికి ఒరిగేదేమి లేదు. వారితో కలిసి పోవటం, వారు తాను వేరు అనే భావన రాకుండా చూసుకోవటం, ప్రజల దుఃఖాలలో తోడుగా ఉంటూ సహా సహకారాల నందించటం, ప్రచారకులు అమలుపరచవలసిన మొట్టమొదటి సూత్రం.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

ఆలోచన కర్మగా, కర్త కర్మ ఫలంగా మారుతుంది. కనుక మంచి ఆలోచనను ఎంచుకో.

సహాజీవనానికి ప్రేరణశక్తి గాయత్రీ మంత్రం

పిడుగురాళ్ గాయత్రీ మహాయజ్ఞంలో అశ్విని సుబ్బారావు

గాయత్రీ మంత్రం సహాజీవన విధానాన్ని, ఏకతనూ, సద్గుద్ధినీ పెంపాందిస్తుంది.

అని గాయత్రీ పరివార్ రాష్ట్రశాఖ సంమోజకులు శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావు గుంటూరు జిల్లా పిడుగురాళ్ జిల్లా పరిషత్ ఉన్నత పొరచాలలో 5,6,7 తేదీలలో జిరిగిన 108 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞంలో రెండవరోజున ప్రసంగిస్తూ వివరించారు.

శాంతికుంచ్ ప్రతినిధి డాక్టర్ తుమ్మారి తన ప్రసంగంలో దేవపూజ లక్ష్మీన్ని వివరిస్తూ దేవతలు వస్తురూపేశా ఏమీ ఇష్టారనీ, దైవత్యాన్ని ఇస్తారనీ తెలిపారు.

నాటి ఉదయం 7:30 గుంటలకు యజ్ఞం ప్రారంభమయింది. సంగీత విభావరి, వేదమంత్రాల పరనంలతో పట్టణం మార్పొగుంది. యజ్ఞంలో ఏడువేలమంది భక్తులు పాల్గొన్నారు. యజ్ఞంలో ఏడువేల మంది భక్తులు పాల్గొన్నారు. పట్టణంలో పండుగ వాతావరణం నెలకొన్నది.

శ్రీయుతులు ఉమా శర్య, యోగిరాజ్ బల్కి, డి.వి.ఆర్.మూర్తి తోపణ సాహు, దివీ బ్రహ్మనంద్, తారాచంద్లు యజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు. శ్రీమతి ఏ.అరుణమృ, శ్రీయుతులు జోలకంటి సుబ్రహ్మణ్యం, పసుమార్తి సుబ్రహ్మణ్యం, ముడెం సత్యనారాయణ, కట్టమారి శంకరరావు, గోడుగుమారి రంగయ్య, చేతపూడి రమేష్, గోనుగుంట్ల రవి, కరాలపాటి సుబ్బారావు, కొల్లిపర పాపారావు, గుండా ఆదినారాయణ, లింగా చలపతి, లక్ష్మణబాబు, ఆత్మకూరి నరసింహ మార్తి కార్యక్రమానికి ఆధ్వర్యం వ్యాంచారు.

నాటి సాయంత్రం 6 గుంటలకు 24 వేల దీపాలతో జిరిగిన విరాట్ దీపయజ్ఞం పరిపూర్వతను సంతరించుకుని కన్నుల పండు చేసింది. దీపయజ్ఞం అంగరంగ వైభవంగా జిరిగింది.

మరునాడు ఉదయం 7 గుంటలకు పూర్వాహుతి జరిగింది. పలువురికి వివిధ సంస్కారాలు, గాయత్రీ మంత్ర దీక్ష ఇష్టారాలు.

గత 40 సంవత్సరాలలో ఎన్నడూ జరగని బ్రహ్మందమైన యజ్ఞం జరగడంతో పట్టణ ప్రజలు ఎంతగానో ఆనందించారు.

నారాకోడూరు గాయత్రీ శక్తివీరంలో

విరాట్ వైద్య శిబిరం

నారాకోడూరు గాయత్రీ శక్తివీరంలో ఫిబ్రవరి 22న విరాట్ వైద్య శిబిరం జిరిగింది. గుంటూరుజిల్లా అంధత్య నివారణ సంస్క ప్రోగాం మేనేజర్ డా॥ సిహెచ్.మోహనరావు సారథ్యంలో గుంటూరు

జనరల్ ఆస్పత్రి నేత్ర విభాగంలో పనిచేస్తాన్న ఇద్దరు డాక్టర్లు, ముగ్గురు టెక్నిషియల్లు 154 మందికి కంటి పరిక్షలు జరిపి, 45 మందిని శస్త్రచికిత్సకు పంపారు. గుంటూరు ప్రభుత్వ ఆసుపత్రిలో ఆ శస్త్రచికిత్సలు జరిగాయి. శిబిరం సందర్భంగా 15మంది రక్తదానం చేశారు. మరికొందరు నేత్రదానానికి సంకల్పం చేశారు.

ప్రముఖ పారిశ్రామికవేత్త, కళం గ్రూపు ఛైర్మన్ శ్రీ కె.పారినాథరాద్డి శిబిరాన్ని ప్రారంభించారు. శ్రీయుతులు సుంకర సతీవీకుమార్, దాసరి కిరణ్కుమారులు రక్తదాన కార్యక్రమానికి సహకరించారు. డా॥ తుమ్మారి శిబిరానికి మార్గదర్శనం చేశారు.

శ్రీకృష్ణానందాశ్రమ నిర్వాకులు శ్రీఎల్.క.శర్మ సహకరించారు. శ్రీమతి విజయకృష్ణ శ్రీయుతులు దేవిప్రసాద్, సాంబశివ రావు, శివాజీ, రాము శిబిరాన్ని జయప్రదంగా నిర్వహించారు.

ఇల్లందులో జ్ఞానపరీక్ష

బహుమతి ప్రదానోత్సవం

ఇల్లందులో ఫిబ్రవరి 20న భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞానపరీక్ష జిల్లాస్కాయి మండల స్కాయి బహుమతి ప్రదానోత్సవం శ్రీ కె.సుదర్శన్రావు అధ్యక్షతన జిరిగింది. శ్రీయుతులు వెంకటసర్వయ్య, టి.వి.ఆర్.ఎల్.శాస్త్రి ముఖ్య అతిథులుగా ప్రసంగించారు. తోలుత శ్రీయుతులు ఎన్.సత్యనారాయణ, విజయకేశవ్లు యుగసంగీతం ఆలపించారు. జిల్లా స్కాయి విజేతలకు శ్రీ సతీవీ ఖండేల్వార్, మండల స్కాయి విజేతలకు శ్రీఎన్.వి.పరచ్ నగదు బహుమతులు, మారిట్ సర్టిఫికేట్లు ప్రదానం చేశారు. పరిక్షల నిర్వహణలో సహకరించిన ప్రముఖులకు శ్రీ కె.సత్యనారాయణ ప్రశంసా పత్రాలు ప్రదానం చేశారు. శ్రీ కె.రాంజెండ్రప్రసాద్, శ్రీమతి శారద అతిథులకు యుగసాహిత్యాన్ని బహాకరించారు. శ్రీమతి శ్రీదేవి సత్తసంకల్పాలు చేయించారు. శ్రీ టి.ఎస్.అభ్యర్థణారావు వందనసమర్పణ చేశారు.

ఉత్సవం సందర్భంగా భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞానపరీక్ష నిర్వహణ కమిటీలో 22 మందిని చేర్చుకున్నారు.

పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్యగారి జీవిత చరిత్రను పార్యగ్రంథాలలో చేర్చాలని కోరుతూ శ్రీ సతీవీ ఖండేల్వార్ రాష్ట్ర విద్యాశాఖ ప్రైవీప్యుల్ సెక్రెటరీ డా॥బి.ఎస్.సుబ్బారావుకు హైదరాబాదులో జిరిగిన జ్ఞానపరీక్ష రాష్ట్రస్కాయి బహుమతి ప్రదానోత్సవంలో ఒక వినతి పత్రం సమర్పించారు.

భీమిలో 24 లక్షల గాయత్రీ జపం పూర్వహుతి

భీమిలోని దుర్గా గాయత్రి శక్తిపరంలో ఫిబ్రవరి 29న 24లక్షల గాయత్రీ మంత్రజపం పూర్వహుతి జరిగింది. విశాఖ, భీమిలి, తగరపువలస, శ్రీకాకుళంలకు చెందిన పరిజనులు పాల్గొన్నారు. ఆ సందర్భంగా వివిధ సంస్కారాలు ఇవ్వబడ్డాయి. శ్రీమతులు భారతి, లక్ష్మీ, రూపవాణి, శ్రీయుతులు బి.ఎల్.గణపతి, పి.వి.పండా కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. డా॥ చంద్రశేఖరం సహకరించారు.

అల్లినగరంలో గాయత్రీ మందిరానికి శంకుస్థాపన

శ్రీకాకుళం జిల్లాలోని అల్లినగరంలో ఫిబ్రవరి 28న గాయత్రీ మందిరానికి భూమిపూజ, శంకుస్థాపన జరిగాయి. శ్రీయుతులు జి.కోటేశ్వర రావు, వి.బి.ప్రసాదు భూమిపూజ జరిపారు. ఈ స్థలంలో ఫిబ్రవరి 26నుండి 28వరకు 30వేల గాయత్రీ మంత్రజపం జరిగింది. 28న ఏకకుండి గాయత్రీ యజ్ఞం జరిగింది.

చినమేరంగి

జనవరి 26 వసంత పంచమి సందర్భంగా చినమేరంగిలో అభింద గాయత్రీ జపం, కలశ యాత్ర, పంచకుండి గాయత్రీ యజ్ఞం జరిగాయి. 500 మంది పాల్గొన్నారు. ఆ సందర్భంగా పలువురికి సంస్కారాలు ఇవ్వబడ్డాయి.

కొత్తగూడంలో వివాహ రజతోత్సవం

ఖమ్మం జిల్లా కొత్తగూడంలో శ్రీమతి లక్ష్మీ శ్రీ వీరభద్రరావుల వివాహ రజతోత్సవం సందర్భంగా ఫిబ్రవరి 7న దీపయజ్ఞం జరిగింది. శ్రీవోలం గోవర్ధనగిరి ఆధ్యార్యం వహించారు. ఇల్లందు గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు యజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు. ప్రత్యేక ఆహోనితులుగా మాజీ శాసనభూధు శ్రీవనమా వెంకటేశ్వర రావు, సినీ రచయిత దర్శకుడు శ్రీరమణ మహార్షి, సినీ కమెరామెన్ శ్రీదివాకర్, శాంతి సుధ క్రిమేష్వర్ అధినేత శ్రీరమణ కుమార్ యజ్ఞంలో పాల్గొన్నారు.

ఇల్లందులో శ్రీ గురుశ్రద్ధ ప్రజ్ఞామండలి ప్రారంభం

ఇల్లందులో మార్చి 19న గురుశ్రద్ధ ప్రజ్ఞామండలి ప్రారంభమయింది. ఆ సందర్భంగా డాక్టర్ తుమూర్మి ఆధ్యార్యంలో మూడు కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞం జరిగింది. శ్రీమతి కొల్ల శ్రీదేవి, కుమారి ఎన్.నవీనా యజ్ఞ సంచాలన చేశారు. ముగ్గురు గురుదీక్ష తీసుకున్నారు. ఏడుగురు యజ్ఞాప్రవీత ధారణ చేశారు. శ్రీనడికుండి సయ్యదారాయణ, శ్రీమతి అంజమ్మ దంపతులు

పెంచిన తులసి మొక్కలను డాక్టర్ తుమూర్మి 40 మందికి వితరణ చేశారు. వందమంది కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

ప్రజ్ఞామండలి సంచాలకులు శ్రీ ఎన్.వి.పరచ్. నిర్వాకులు శ్రీమతి పీలా పరచ్.

ఇల్లందులో చైత్ర నవరాత్రి

చైత్ర నవరాత్రుల సందర్భంగా ఇల్లందులో గాయత్రీ ప్రజ్ఞామండలి, భవాని ప్రజ్ఞామండలి, భగవతి ప్రజ్ఞామండలి, శ్రద్ధ ప్రజ్ఞామండలి, గురుశ్రద్ధ ప్రజ్ఞామండలి, లక్ష్మీగణపతి ప్రజ్ఞామండలి - వీటి ఆధ్యార్యంలో యజ్ఞాలు, అనుష్ఠానాలు, సంస్కారాలు జరిగాయి. మార్చి 29న పూర్వహుతి జరిగింది.

శ్రీ రామవామి రోజున ఇక్కడి గాయత్రీ పరివార్ హలులో, అయ్యప్పామి గుడిలో, గాయత్రీ యజ్ఞాలలో, శ్రీలక్ష్మీ గణపతి ఆలయంలో గాయత్రీ యజ్ఞాలు జరిగాయి.

పార్వతీపురంలో

దీపయజ్ఞాలు

పార్వతీపురంలో ఫిబ్రవరి 22న వసుమత్రి సయ్యదారాయణ గృహంలో దీపయజ్ఞంలో 25 మంది పాల్గొన్నారు.

మార్చి 6న గాయత్రీ ధ్యాన మందిరంలో దీపయజ్ఞం, జన్మదిన సంస్కారం జరిగాయి. 40 మంది పాల్గొన్నారు.

మార్చి 7న శ్రీలక్ష్మీ ఆయల్ ఫిల్లింగ్ స్టేషన్ ఆవరణలో యజ్ఞం, జన్మదిన సంస్కారం జరిగాయి. 24 మంది పాల్గొన్నారు.

మార్చి 8న విద్యారంభ సంస్కారం, దీపయజ్ఞం జరిగాయి. 19 మంది పాల్గొన్నారు.

శ్రీమతి పి.వసుంధరాదేవి పై కార్యక్రమాలను సంచాలన చేశారు.

24 కోట్ల సామూహిక గాయత్రి మంతజపము

३० :

ప్రారంభ తేదీ & సమయము :
వూర్లు జప మాలల నంబు :

ప్రారంభ తేదీ & సమయము :

३० :

పేరు :

చిరునామూ :

ପ୍ରିୟ :

10. The following table shows the number of hours worked by 100 employees in a company. Calculate the mean, median, mode, and range.